

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • กันยายน 2014

เลย์เอาต์

งานแห่งความรอดใน
ปัจจุบันและในพระคัมภีร์
มอรมอน, น. 22

เผชิญข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
สื่อลามก, น. 14

Susume!: ก้าวไปข้างหน้าด้วย
ศรัทธา, น. 58

“การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อ
ออกจากรังไหมช่วยให้
ผีเสื้อมีพัฒนาการที่จะ
บินได้ หากปราศจาก
การดิ้นรนดังกล่าว
ผีเสื้อคงไม่มีกำลัง
พอที่จะบรรลุจุดหมาย
ปลายทางของมัน มัน
จะไม่มีวันเข้มแข็งพอที่
จะกลายเป็นบางสิ่ง
พิเศษเหนือธรรมดา”

ดู เอิลเดอร์โจเซฟ บี. เวอร์ธิน
(1917-2008) แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง, “ค้นหา
ทำเรื่องที่ปลอดภัย,” เลียโฮนา,
ก.ค. 2000, 75.

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
เราพร้อมหรือไม่
โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: พระพันธกิจ
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์:
พระผู้พลบโยน

บทความพิเศษ

- 14 เยียวยาบาดแผลที่ซ่อนอยู่
โดย เจนนิเฟอร์ เกรซ แฟลลอน
วัยรุ่นส่วนใหญ่จะเผชิญกับสื่อลามกก่อน
อายุ 18 ปี เรียนรู้ว่าการมีมือใคร่จะป้องกัน
ลูก ๆ ของท่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 20 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เยาวชน
ผ่านกิจกรรมจรรโลงใจ
โดย ไมค์ แมตเต็น
ตรวจสอบเว็บไซต์ใหม่สำหรับกิจกรรม
เยาวชน! ดูว่าเราจะช่วยให้เยาวชนดำเนิน
ชีวิตตามพระกิตติคุณและเตรียมรับ
บทบาทในอนาคตได้อย่างไร
- 22 งานแห่งความรอด: อดีตและปัจจุบัน
โดย เอิลเดอร์แอล. วิทนี เคย์ตัน
ตัวอย่างในพระคัมภีร์มอรมอนสามารถ
ช่วยเราดำเนินงานแห่งความรอดในปัจจุบัน
- 26 ผู้บุกเบิกในทุกแผ่นดิน: ศาสนจักรใน
เกาหลี—แสงพระกิตติคุณส่องสว่าง
ผ่านความยากลำบาก
โดย ฮี-ซูล เซโอ
ปัจจุบันศาสนจักรในเกาหลีเจริญรุ่งเรือง
เพราะสมาชิกเกาหลีรุ่นแรก ๆ มีมานะ
อดทนฟันฝ่าช่วงเวลายากลำบาก

- 32 ชายและหญิงกับอำนาจฐานะปุโรหิต
โดย เอิลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
มีความจริงบางประการที่ทั้งชายและ
หญิงจำเป็นต้องเข้าใจเกี่ยวกับบทบา
อันสำคัญยิ่งของสตรี

ปณิธาน

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่
เดือนเมษายน 2014
- 10 สิ่งที่เราเชื่อ: จงรักเพื่อนบ้าน
เหมือนรักตนเอง
- 12 ศาสดาพยากรณ์พันธสัญญาเดิม:
อิสยาห์
- 13 การเรียนพระกิตติคุณ: สื่อการเรียน
การสอนของศาสนจักร—ในรูปแบบ
สิ่งพิมพ์หรือดิจิทัล
- 38 เสี่ยงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: เด็กชาย
ที่ไม่ธรรมดา
โดย เอิลเดอร์เลอแกรนด์ ริชาร์ดส์

ภาพปก

ปกหน้า: มีไฟตอนในพระวิหาร โดย แดน เบอร์
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายประกอบ โดย แบรดลีย์ สเตล
ปกหลังด้านใน: ภาพถ่ายประกอบ โดย เดวิด สเตเคอร์

42

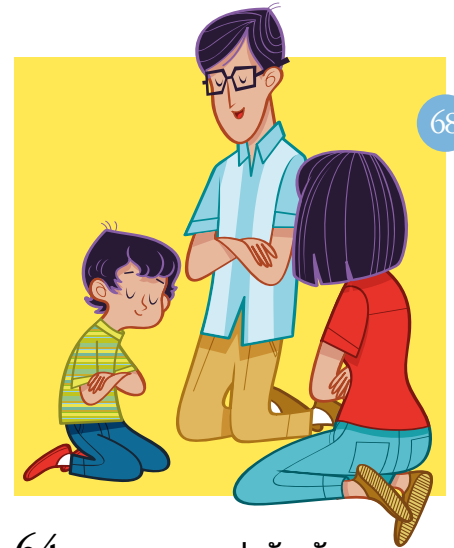
- 42** พี่น้องสตรีในพันธสัญญา
โดย เอ็มมาลีน อาร์. วิลสัน
หัวข้อที่ความเป็นพี่น้องสตรีช่วยเรา
รักษาพันธสัญญาบทพิศมา
- 46** โปรไฟล์คนหนุ่มสาว: วัฒนธรรม
ผสมผสานในโทรอนโต
โดย แคเธอรีน เนลสัน
การเป็นคนหนุ่มสาวที่ซื่อสัตย์ใน
ออนแทรีโอ แคนาดาเป็นอย่างไร

50

- 48** เตรียมรับโอกาสของชีวิต
ต้องการกำลังใจเพื่อทำการบ้านให้
เสร็จให้ใหม่ นี่คือนิสัยที่ฝ่ายประธาน
สูงสุดจะบอกท่าน
- 50** วิธีเรียนให้จริงจัง
โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
เมื่อพูดถึงการเรียนรู้ เกร็ดของคุณ
ไม่ใช่สิ่งเดียวที่สำคัญ
- 53** โปสเตอร์: ตื่นตาตื่นใจ
- 54** เมื่อเพื่อน ๆ ต้องการรู้เหตุผล
โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย
เมื่อแบ่งปันพระกิตติคุณ ให้เรา
ฝึกตอบคน ไม่ใช่ตอบคำถาม
- 56** ผมรู้ว่าผมต้องทำอะไร
โดย โจเซฟ เซนกุบา
ผมบอกมาตรฐานของผมกับเพื่อน
ร่วมชั้น ผมไม่รู้นี่จะทำให้โรงเรียน
ไม่พอใจ
- 57** เจาะประเด็น
- 58** *Susume!*
โดย เอ็ดเดอร์คาซึโกะ ยามาฮิตะ
ชาบูไรในด้านสอนเราได้มาก
เกี่ยวกับการดำเนินต่อไปด้วยศรัทธา
- 61** สวดอ้อนวอนเหมือนแอลมาให้เพื่อน
ของผม
โดย ดาเนียล มูริกโก โดส ซานโตส
เพื่อนบอกผมว่าเขาจะไม่มาโบสถ์
วันอาทิตย์ การสวดอ้อนวอนจะช่วย
ได้ไหม
- 62** เคล็ดลับลับประการของความเด่นดัง
ที่แท้จริง
โดย เคอร์สตีเน่ แคมป์เบลล์
พันธสัญญาใหม่จะสอนอะไรคณ
เกี่ยวกับการผูกมิตร

ดูว่าท่านจะหาเสียงโสนา
ที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้
ได้หรือไม่ คำใบ้:
เดินตามรอยเท้า

68

- 64** เพลง: มรรคาแห่งพันธสัญญา
โดย มาร์วิน เค. การ์ดเนอร์ และ
เวนจา วาย. วอทคินส์
- 66** พยานพิเศษ: เหตุใดเราจึงต้อง
เชื่อฟังพระบัญญัติ
โดย เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
- 67** คำตอบจากการประชุมใหญ่
โดย แอ็บบี เอส.
คุณยายทวดเอ็ดเวิร์ดส์สิ้นชีวิต ฉันจะ
ทราบได้อย่างไรว่าท่านมีความสุข
- 68** หนังสือปกสีเหลือง
โดย แรนดอล ซาลาซาร์ ครีโรกา
หนังสือเล่มโปรดของแรนดอลหายไป
คุณลุงอาจจะช่วยได้
- 70** เพื่อนทั่วโลก: ผมซื้อลูกจาก
เกาหลีใต้
โดย เอ็ม เจน เลวิตต์
- 72** หน้านี้ของหนู
- 73** คมวาทะ
- 74** นำปฐมวัยกลับบ้าน: การดำเนินชีวิต
ตามพระกิตติคุณเป็นพรแก่
ครอบครัวของฉัน
- 76** สำหรับเด็กเล็ก: ฮัมเพลงสวด
โดย โอลิเวีย โครีย์ แรนดัลล์

กันยายน 2014 ปีที่ 20 เล่มที่ 9

เลขีโยนา 10989 - 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โค้วมัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, วิลเลียม เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอคัส, เอ็ม. วิลเลียมส์ บัลลาวิต, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควินทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เครก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: โซเซ แอล. ออลอนโซ, เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, เซย์น เอ็ม. โบเวน, สแตนลีย์ ซี.เอลลิส, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนติโอ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์ร

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริดทานี ปีตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, เจนนิเฟอร์ เกรซ, แฟลลอน, แมทธิว ดี. ฟิลิตตัน, มินดี้ ไรย์ ฟรีดแมน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนด์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอติเคิร์ก, โจวัน เจ. เพอร์กีย์, แจน ฟินโบว์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ธา ริคติน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุณเด็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทตตี อาร์. ฟินเดอร์สัน

งานออกแบบ: จิมเมตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูว์ส, แมนดี้ เอ็ม. เบนท์ลีย์, ซี. คิมบัส บอดด์, โอมัส ไซดส์, เนต ไกด์ส, คอลีน อิงคัลลี, เอคิ พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แบรด เทียร์, เค. นิคอล วอลเคอร์สตัน

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เควิน ซี. แบงค์ส, คอนนี โบว์ธอร์พ บริดจ์, จูลี เบอริเดตต์, โรอัน ดับเบิลยู. กีก, เดนนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายลี เทต แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เครก เค. เซดวิก

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์เฉลิม

เลขีโยนา (ISSN 1521-4761) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราราคาสมาชิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีโยนาของวอร์ด/สาขา หรือส่งใบสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 6.เพอริวริตี้ใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งต้นฉบับและข้อคำถามทางออนไลน์ที่ lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโยนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เชื่อมติด” หรือ “เครื่องเชื่อม”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาติ เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ดองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2014 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโยนา ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: September 2014 Vol. 20 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 1521-4761) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake City Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว แนวคิดสองประการมีดังนี้

“เยียวยาบาดแผลที่ซ่อนอยู่” หน้า 14: ดูคำถามในหน้า 18 ของบทความนี้และใช้เวลาพูดคุยกับลูกแต่ละคนเป็นส่วนตัวเกี่ยวกับสื่อลามก เนื่องจากบางครั้งวัยรุ่นหันไปดูสื่อลามกเพื่อรับมือปัญหาต่างๆ ท่านอาจประเมินแบบอย่างที่ท่านแสดงให้ลูกเห็นวิธีรับมือกับปัญหาและรับปากกับลูกว่าจะปรับปรุง สำหรับบทเรียนของท่าน ท่านอาจตัดสินใจเรื่องกฎเกณฑ์การใช้อินเทอร์เน็ตของครอบครัวและทบทวนคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเรื่องคุณธรรมหรือความบริสุทธิ์ (เช่น อีเลน เอส. ดัลตัน, “การหวนคืนสู่คุณธรรม,” เลขีโยนา, พ.ย. 2008, 97) ท่านอาจจะใช้สิ่งที่น่าจดจำของครอบครัว—อาทิ ภาพถ่ายวันแต่งงานและชุดวันให้พรทารก—แบ่งปันว่า

ความบริสุทธิ์เป็นพรแก่ชีวิตท่านอย่างไร “เคล็ดลับสิบประการของความเด่นดังที่แท้จริง” หน้า 62: พิจารณาใช้หลักธรรมในบทความนี้สอนลูกว่าพวกเขาจะผูกมิตรได้อย่างไร ท่านอาจจะทำบัตรคำ 10 ใบเขียนคุณลักษณะแต่ละอย่างของจิตกุศลในบทความลงในบัตรคำแต่ละใบ (ดู 1 โครินธ์ 13 ด้วย) ถามลูกว่าคุณลักษณะแต่ละอย่างจะทำให้พวกเขาเป็นเพื่อนที่ดีได้อย่างไร จากนั้นให้ระบุชื่อคนขัดสนในวอร์ดหรือสาขาหรือบ้านใกล้เคียงพร้อมคิดหาวิธีรับใช้คนนั้น ท่านอาจต้องการดำเนินแผนการรับใช้ทันทีและเริ่มโดยสวดอ้อนวอนกับครอบครัวขอให้มีความบริสุทธิ์

ในภาษาของท่าน

เลขีโยนา และสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การประชุมใหญ่สามัญ, 8, 67
ครอบครัว, 41, 74
งานเผยแผ่ศาสนา, 20, 22, 54, 56
งานพระวิหาร, 22
งานแห่งความรอด, 22
จิตกุศล, 10, 46, 62
เชื้อเพลิง (การ), 66, 74
ฐานะปุโรหิต, 32
เตรียมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน (การ), 4

แต่งงาน (การ), 32
ทำให้แข็งขัน (การ), 22
ประวัติครอบครัว, 22
ประวัติศาสตร์, 26
เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 40
ผู้บุกเบิก, 26
พระคัมภีร์มอรมอน, 22, 39
พระเยซูคริสต์, 7
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 38
พันธสัญญา, 42

พึ่งพาตนเอง (การ), 4
เพื่อน, 54, 61, 62
เยาวชน, 14, 20
ศรัทธา, 58, 61
ศึกษา (การ), 48, 50, 53
สตรี, 32, 42
สวดอ้อนวอน (การ), 39, 61, 68
สื่อ, 14, 20
สื่อลามก, 14
อิสยาห์, 12

โดย ประธาน
โธมัส เอส. มอนสัน

เรา พร้อมหรือไม่

ในละแวกที่ข้าพเจ้าเคยรับใช้และอาศัยอยู่ ศาสนจักรดำเนินโครงการเลี้ยงสัตว์ปีกโดยอาศัยทีมงานอาสาสมัครจากวอร์ด ในท้องถิ่นเป็นหลัก โครงการนี้โดยส่วนใหญ่ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ จัดหาไข่สดหลายพันฟองและสัตว์ปีกมาถนอมขนหลายร้อยกิโลกรัมมาสะสมไว้ในคลังของอธิการ อย่างไรก็ตาม บางครั้งการเป็นเกษตรกรอาสาสมัครนอกเวลาไม่ได้หมายถึงผลพวงบนมือเท่านั้น แต่ยังหมายถึงความหงุดหงิดทั้งความรู้สึกและความคิดด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างเช่น ข้าพเจ้าจำได้ว่าครั้งหนึ่งเรารวบรวมเยาวชนชายฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนมาทำความสะอาดให้โครงการในช่วงฤดูใบไม้ผลิ กลุ่มของเรามารวมตัวกันที่โครงการด้วยความกระตือรือร้นและพลังเหลือเฟือ ภายในเวลาอันรวดเร็วเราถอนวัชพืชและเก็บขยะมาเผารวมกันได้เป็นจำนวนมาก ช่างกองไฟที่กำลังลุกโชนเราได้รับประทานฮอทดอกและฉลองให้ตนเองที่ทำงานสำเร็จลงด้วยดี

อย่างไรก็ตาม มีปัญหาร้ายแรงเพียงอย่างเดียว เสียงดังและเปลวไฟในครั้งนั้นรบกวนบรรดาแม่ไก่ 5,000 ตัวที่กำลังวางไข่อยู่ในสภาวะบอบบางจนเกิดอาการขนร่วงเฉียบพลันและเลิกวางไข่ไปเลย ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเราจึงยอมทนให้มีวัชพืชบ้างเพื่อที่เราจะได้ผลิตไข่เพิ่ม

ไม่มีสมาชิกศาสนจักรคนใดที่ช่วยคนขัดสนแล้วจะลืมประสบการณ์นั้นหรือเสียใจที่ได้ทำ ความอดทนหา ความมัธยัสถ์ การพึ่งพาตนเอง และการแบ่งปันกับผู้อื่นไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับเรา

เราควรระลึกว่าระบบคลังสะสมที่ดีที่สุดสำหรับทุกคนรอบครัวในศาสนจักรคือการมีอาหารและเครื่องนุ่งห่มสำรองไว้ รวมถึงปัจจัยในการดำเนินชีวิตอื่น ๆ เมื่ออยู่ในวิสัยที่ทำได้

แน่นอนว่าอาจมีบางครั้งที่สมาชิกของเราต้องการความช่วยเหลือจากศาสนจักร คลังของพระเจ้าประกอบด้วยเวลา พรสวรรค์ ทักษะ การอุทิศตน สิ่งของที่ได้รับการอุทิศถวาย และปัจจัยทางการเงินของสมาชิกศาสนจักรที่ซื่อสัตย์ ทรัพยากรเหล่านี้มีไว้ให้อธิการนำไปช่วยเหลือผู้ขัดสน

เราขอให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนรอบคอบในการวางแผนระยะยาวในการดำเนินชีวิต และหลีกเลี่ยงหนี้สินที่ไม่จำเป็น จะมีคนอีกมากที่สามารถฝ่าฟันคลื่นซัดกระหน่ำในชีวิตเศรษฐกิจหากพวกเขามีเสบียงอาหารเครื่องนุ่งห่มและปลอดภัยหนี้สิน ทุกวันนี้เราพบว่าหลายคนทำตามคำแนะนำนี้ในลักษณะตรงกันข้าม นั่นคือ พวกเขาสะสมหนี้และปลอดภัยอาหาร

ข้าพเจ้าขออย่าสิ่งฝ่ายประธานสูงสุดประกาศไว้เมื่อไม่กี่ปีที่แล้วว่า

“วิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับคำแนะนำมาเป็นเวลาหลายปีให้เตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติโดยการออมเงินไว้จำนวนหนึ่ง การทำเช่นนั้นจะเพิ่มความรู้สึกอุ่นใจและความผาสุกอย่างมีอาจประมาณ ทุกคนรอบครัวมีความรับผิดชอบจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับตนเองในขอบเขตที่เป็นไปได้

“ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใดในโลกนี้ ศาสนจักรใคร่ขอให้ท่านเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติโดยการตรวจสอบดูสถานภาพทางการเงินของ

ท่าน ขอให้ท่านใช้จ่ายอย่างประหยัด สร้างวินัยให้ตนเองในการใช้จ่ายเพื่อหลีกเลี่ยงหนี้สิน ปลดปล่อยหนี้สินให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และทำให้ตัวท่านเป็นอิสระจากภาระผูกพันดังกล่าว ออมเงินไว้ที่ละเล็กละน้อยอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มีเงินสำรอง”¹

เราพร้อมรับมือกับภาวะฉุกเฉินในชีวิตเราหรือไม่ ทักษะของเราเชี่ยวชาญแล้วหรือยัง เราดำเนินชีวิตอย่างมองการณ์ไกลหรือไม่ เรามีเสบียงสำรองอยู่ในมือหรือไม่ เราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าหรือไม่ เราตอบสนองต่อคำสอนของศาสนายากจนหรือไม่ เราพร้อมสละสิ่งของให้คนยากจนและคนขัดสนหรือไม่ เราซื้อตรง

ต่อพระเจ้าหรือไม่

เราอยู่ในยุคดับสนอหล่ม่าน อนาคตเบื้องหน้ามักไม่มีใครรู้ ดังนั้นจึงจำเป็นที่เราต้องเตรียมพร้อมรับมือกับความไม่แน่นอน เมื่อถึงเวลาตัดสินใจ เวลาเตรียมก็ล่วงเลยไปแล้ว ■

อ้างอิง

1. คู่มือประชาชนสูงสุด, *จงเตรียมสิ่งที่จำเป็นทุกอย่าง: การเงินของครอบครัว* (จุลสาร, 2007)

การสอนจากข่าวสารนี้

พิจารณาความต้องการของคนที่ท่านเยี่ยม นึกถึงวิธีที่ท่านจะช่วยให้พวกเขาพึ่งพาตนเองได้มากขึ้นในด้านงานอาชีพ การเงิน การสะสมอาหาร หรือการเตรียมรับมือกับภาวะฉุกเฉิน นึกถึงทักษะที่ท่านสามารถแบ่งปันกับพวกเขาได้ เช่น การทำสวนหรือการบริหารเงิน ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาทำตามคำแนะนำของประธานมอนสันได้ดีขึ้น

สำหรับแนวคิดในการสอนข่าวสารนี้แก่เยาวชนและเด็ก ดูหน้า 6

ดิฉันรับใช้อีกครั้ง

โดย เจน อราอุโจ

วันหนึ่ง หลังจากทำโครงการรับใช้เสร็จ ดิฉันเดินผ่านอาคารประชุมของเราและเห็นซิสเตอร์สองคนกำลังทำความสะอาดอาคาร ดิฉันพูดออกไปว่า “ซิสเตอร์คะ คุณต้องการให้ช่วยไหมคะ” ซิสเตอร์คนหนึ่งยิ้มให้ดิฉันและบอกว่าดิฉันมาทันเวลาพอดีเพราะพวกเธอทำความสะอาดกันเพียงสองคนและเหนื่อยมาก เธอบอกว่าเธอสวดอ้อนวอนขอให้

พระเจ้าทรงส่งคนมาช่วย ดิฉันมีความสุขมากที่ได้เป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของเธอ ดิฉันเพิ่งรับใช้คนหนึ่งมาและเหนื่อยเช่นกัน แต่ดิฉันทำตามใจเรียกร้องและเสนอตัวรับใช้อีกครั้ง

การทำงานด้วยใจยินดีเป็นพระบัญชา (ดู คพ. 24:7) เมื่อเรามีความปรารถนาจะรับใช้ตลอดเวลา เราจะช่วยให้ป้าภริยาเกิดขึ้นในชีวิตผู้อื่น ชีวิตเรามีความหมายมากขึ้นเมื่อเรารับใช้ พระเจ้าทรงรักเราอย่างแท้จริง พระองค์ทรงช่วยบุตรธิดาแต่ละคนของพระองค์ และพระองค์จะประทานผลแก่สิ่งที่เราทำ

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐอิลลินอยส์ บราซิล

เด็ก

ท่านพร้อมหรือไม่

ประธานมอนสันขอให้เราแต่ละคนพร้อมรับมือกับช่วงเวลาที่ยากลำบาก และช่วยผู้อื่นในยามที่ยากลำบาก ใช้แบบสอบถามถูกผิดเพื่อสำรวจว่าท่านพร้อมหรือไม่!

ฉันสามารถหาคนที่ฉันจะช่วยเหลือ
ถูก ☐ ผิด ☐

ฉันสำนึกคุณต่อทุกอย่างที่ฉันมีอยู่แล้ว
ถูก ☐ ผิด ☐

ฉันไม่มีพรสวรรค์อะไรเลยที่จะแบ่งปัน
กับผู้อื่น ถูก ☐ ผิด ☐

การออมเงินไว้เพื่อวันหน้าเป็นความคิดที่ดี
ถูก ☐ ผิด ☐

ฉันต้องได้ของเล่นและเสื้อผ้าชุดใหม่จึงจะมี
ความสุข ถูก ☐ ผิด ☐

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและบทบาทของพระผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาที่ท่านมีต่อพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่ reliefsociety.lds.org

พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระเยซูคริสต์: พระผู้ปลอบโยน

เนื้อหานี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอนที่เน้นพระพันธกิจด้านต่าง ๆ ของพระผู้ช่วยให้รอด

พระเยซูคริสต์ทรงสัญญาว่า “เราจะไม่ละทิ้งพวกท่านไว้ให้เป็นลูกกำพร้า เราจะทำนายท่าน” (ยอห์น 14:18) พระองค์จะประทาน “มงกุฎแทนซีแก่ น้ำมั้นแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์” แก่เรา (ดู อิสยาห์ 61:3) เพราะพระคริสต์ทรงทนรับการชดใช้เพื่อเราแต่ละคน พระองค์จะไม่ทรงลืมเรา “พระผู้ช่วยให้รอด... ทรงรับความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน และความทุกข์ยากของเราด้วยเพื่อพระองค์จะทรงทราบที่เรารู้สึกอย่างไรและจะทรงปลอบโยนเราอย่างไร” ลินดา เอส. รีฟส์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าว¹

การรู้ว่าพระคริสต์จะทรงปลอบโยนเราสามารถทำให้เราเกิดสันติสุขและคลายใจเราให้ทำตามแบบอย่างของพระองค์โดยปฏิบัติ

ศาสนิกจตุรผู้อื่น ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า “ความรู้ในพระกิตติคุณและความรักที่เรามีต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอดจะปลอบโยนและคำจุนเรา และจะนำความสุขเข้ามาในใจเราขณะที่เราดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงและรักษาพระบัญญัติ จะไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ชนะเราได้”²

จากพระคัมภีร์

ยอห์น 14:18, 23; แอลมา 7:11–13;
หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:14–16

อ้างอิง

1. ลินดา เอส. รีฟส์, “พระเจ้าไม่ทรงลืมท่าน,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 120.
2. โรมัส เอส. มอนสัน “จงรีบเร่งเกิด,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2009, 113.
3. อีเลน แอล. แจ็ค, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 119.
4. *Daughters in My Kingdom*, 34.

พิจารณาเรื่องต่อไปนี

การเข้าใจว่าพระเจ้าทรงจำท่านได้ นำการปลอบโยนมาให้ท่านอย่างไร

ศรัทธา ครอบครัว
การบรรเทาทุกข์

จากประวัติศาสตร์ของเรา

อีเลน แอล. แจ็ค ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่ 12 กล่าวว่า “ในการเยี่ยมสอนเราแสดงน้ำใจต่อกัน เมื่อมีกอดในสิ่งที่เสียงพูดไม่ได้ อ้อมกอดที่อบอุ่นสื่อได้มากมาย การหัวเราะด้วยกันทำให้เราเป็นหนึ่งเดียว ช่วงเวลาของการแบ่งปันทำให้จิตวิญญาณสดชื่น เรายกภาระของคนเดือดร้อนไม่ได้เสมอไป แต่เราพญงเธอได้เพื่อให้เธอแบกรับภาระได้ดี”³

พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์รุ่นบุกเบิกของเรา “พบพลังทางวิญญาณในความรักและความเห็นอกเห็นใจกัน ... ขณะทุกข์ทรมานกับความเจ็บป่วยและความตาย พวกเธอสวดอ้อนวอนให้กันด้วยศรัทธาและปลอบโยนกัน ‘ความรักของพระผู้เป็นเจ้าหลังโหลจากใจถึงใจ’ เฮลีน มาร์ วินนีเย เขียน ‘จนกระทั่งคนชั่วดูเหมือนจะไร้อำนาจในการพยายามแทรกแซงระหว่างเรากับพระเจ้า และในบางกรณีลูกดอกอำมหิตของเขาก็แทงเราไม่เข้า’”⁴

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2014

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ...ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2014 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำคนอื่นๆ ของศาสนจักร

หลักคำสอนเด่น

การชดใช้และพันธสัญญา

“การทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ใส่แอกเทียมเรากับพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ประเด็นคือ พระผู้ช่วยให้รอดทรงขอให้เราไว้วางใจและลากไปพร้อมกับพระองค์ แม้เราจะพยายามสุดความสามารถก็ยังไม่เท่าเทียมและเทียบไม่ได้กับพระองค์ เมื่อเรา

วางใจและลากภาระไปกับพระองค์ระหว่างการเดินทางในความเป็นมรรตัย แอกของพระองค์ย่อมพอเหมาะ และภาระของพระองค์ก็เบา ...

“... พันธสัญญาที่รับไว้และให้เกียรติด้วยความสุจริตใจ และศาสนพิธีที่ประกอบโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่ถูกต้อง จำเป็นต่อการได้รับพรทุกประการที่มีให้ผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิต พลังอำนาจของความ เป็นเหมือนพระเจ้าเป็นเจ้าประจักษ์ต่อชายหญิงในเนื้อหนัง รวมถึงพรแห่งการชดใช้ (ดู คพ. 84:20–21).”

ดู เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบตเนอร์แห่งไคโรมอร์-สาวกสิบสอง, “ทนแบกสัมภาระได้โดยง่าย,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 88.

เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเสริมสร้างประจักษ์พยานของท่านถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ที่ lds.org/go/testimony914 เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธสัญญาที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานให้เราที่ lds.org/go/covenants914

คำสัญญาของศาสนพยากรณ์

ความกตัญญู

“เราเลือกสำนึกคุณได้ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น
“ความสำนึกคุณเช่นนี้อยู่เหนือสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นรอบข้างเรา

ข้ามพ้นความผิดหวัง ความท้อแท้ และความสิ้นหวัง บานสะพรั่งอย่างสวยงามในภูมิทัศน์ฤดูหนาวที่เต็มไปด้วยน้ำแข็ง เจกเช่นที่บ้านในฤดูร้อนอันอบอุ่นแสนสบาย ...

“... ในความเจ็บปวด เราสามารถสดุดีการชดใช้ของพระคริสต์ ในความเหน็ดเหนื่อยแห่งโทมนัสอันขมขื่น เราสามารถสัมผัสอ้อมกอดอันอบอุ่นแนบแน่นจากสวรรค์”

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “สำนึกคุณในทุกสภาวะการณ์,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 75.

ค้นหาวิธีปรับปรุงการศึกษาคำปราศรัยการประชุมใหญ่ของท่านที่ lds.org/go/study914

คำตอบสำหรับท่าน

ในการประชุมใหญ่แต่ละครั้ง ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกให้คำตอบที่ได้รับการดลใจต่อข้อสงสัยที่สมาชิกศาสนจักรอาจมี ใช้ฉบับเดือนพฤษภาคม 2014 หรือเข้าไปที่ conference.lds.org เพื่อหาคำตอบให้แก่ข้อสงสัยเหล่านี้

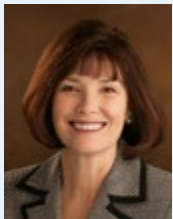
- ฉันจะปกป้องความเชื่อของฉันด้วยมารยาทและการอุทิศตนได้อย่างไร ค้นหาคำตอบที่ lds.org/go/holland914 หรือดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ราคา—และพร—ของการเป็นสาวก” หน้า 6
- การขัดใจของพระเยซูคริสต์จะช่วยให้เราเป็นแหล่งอันทรงพลังในการแบ่งปันความจริงได้อย่างไร ค้นหาคำตอบที่ lds.org/go/scott914 หรือดู ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพราะว่าเราวางแบบอย่างแก่พวกท่านแล้ว” หน้า 32

ทำแผนผังเส้นทางพันธสัญญาสำหรับครอบครัวของท่าน

“กิจกรรมง่าย ๆ นี้ช่วยเราไปกับข้าพเจ้าบรรลุปหยาตของเราในการช่วยสมาชิกแต่ละคนในครอบครัวบนเส้นทางพันธสัญญา พร้อมด้วยแผนปฏิบัติสำหรับแต่ละคน” —อธิการเกรียอี. เอสตีเวนสัน อธิการควบคุม, “เส้นทางของท่าน” หน้า 86

1. ทำคอลัมน์สองช่องบนกระดาษแผ่นหนึ่ง: “ชื่อ” และ “แผนสำหรับศาสนพิธีต่อไปหรือศาสนพิธีที่ต้องทำ”
2. เขียนชื่อสมาชิกครอบครัวแต่ละคนที่ต้องรับบัพติศมา แต่งตั้งผู้ฐานะปุโรหิต รับเอ็นดาวเม้นท์พระวิหาร หรือรับการผนึก
3. สนทนากับครอบครัว จัดบทเรียนการสังสรรค์ในครอบครัวหรือทำการเตรียมอื่นๆ เพื่อจะรับศาสนพิธีที่จำเป็นในครอบครัวท่าน

การปกป้องให้พ้นสื่อลามก

“เราจะปกป้องเด็กและเยาวชนอย่างไร ... ตัวกรองที่ดีที่สุดในโลก ตัวเดียวที่จะทำงานได้ผลสูงสุด คือตัวกรอง

ภายในของแต่ละคนซึ่งเกิดจากประจักษ์พยานที่ลึกซึ้งและแนบสนิทในความรักของพระบิดาบนสวรรค์และการพลีพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อเราแต่ละคน ...

“... ดิฉันจึงต้องเป็นพยานถึงพรของการศึกษาพระคัมภีร์กับการสวดอ้อนวอนประจำวัน และการสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ ข้อปฏิบัติเหล่านี้จะช่วยขจัดความเครียด ชี้นำชีวิตเรา และเพิ่มความคุ้มครองแก่ครอบครัว”

ดู ลินดา เอส. รีฟส์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ, “การปกป้องให้พ้นสื่อลามก—บ้านที่มุ่งเน้นพระคริสต์,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2014, 16–17.

ค้นหาการช่วยเหลือสำหรับบุคคลและครอบครัวในการเอาชนะสื่อลามกที่ lds.org/go/overcome914

เข้าไปอ่าน ดู ฟัง หรือแบ่งปันคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญที่ conference.lds.org

จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

“เมื่อเราลุกขึ้นทุกเช้า ขอให้เราตั้งใจว่าจะตอบสนองด้วยความรักความกรุณาต่อสิ่งใดก็ตามที่อาจเกิดขึ้นกับเรา” —ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

เมื่อบาเรียนคนหนึ่งถามพระเยซูว่าพระบัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด พระองค์สามารถเลือกพระบัญญัติข้อใดก็ได้ที่มีอยู่มากมายจากพันธสัญญาเดิม จากกฎของโมเสส หรือจากพระบัญญัติสิบประการ แต่พระองค์กลับทรงสรุปพระบัญญัติทั้งหมดมาเป็นสองข้อดังต่อไปนี้

“จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน

“นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก

“ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22:37–39)

ดังที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนในการประชุมใหญ่สามัญที่ผ่านมา การรักษาพระบัญญัติข้อหนึ่งช่วยให้เรารักษาอีกข้อหนึ่ง: “เราจะรักพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริงไม่ได้หากเราไม่รักเพื่อนร่วมทางระหว่างการเดินทางในชีวิตมรตัยนี้ ในทำนองเดียวกัน เราจะรักเพื่อนมนุษย์อย่างเต็มที่ไม่ได้หากเราไม่รักพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาของเราทั้งหลาย ... เราทุกคนเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ ด้วย

เหตุนี้ เราจึงเป็นพี่น้องกัน เมื่อเราจดจำความจริงนี้ เราจะรักบุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าได้ง่ายขึ้น” (“ความรัก—แก่นแท้ของพระกิตติคุณ,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2014, 91)

การพัฒนาจิตกุศล—ความรักเหมือนอย่างพระคริสต์สำหรับผู้อื่น—จะปรับปรุงความสัมพันธ์ของเรา ช่วยเราเต็มใจรับใช้และมีค่าควรรับชีวิตนิรันดร์ (ดู โมโรไน 10:21) จิตกุศลเป็นของประทานทางวิญญาณที่เราสามารถทูลขอและดำเนินชีวิตเพื่อสิ่งนั้นได้ จิตกุศล “ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของ... พระเยซูคริสต์” (โมโรไน 7:47) และเป็น “ทางที่ยิ่งใหญ่กว่า” (1 โครินธ์ 12:31) ซึ่งกล่าวโดยอัครสาวกเปาโลและรวมถึงการมีใจปรานี อุดหนุน นอบน้อม อ่อนโยน เต็มไปด้วยความหวัง และโอบอ้อมอารี (ดู 1 โครินธ์ 13)

ชีวิตเป็นห้องปฏิบัติการที่ดีที่สุดในการพัฒนาจิตกุศล คำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดที่เรียกว่ากฎทองคำสามารถชี้นำการกระทำของเราได้: “จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่คุณต้องการให้พวกเขาปฏิบัติต่อท่าน” (มัทธิว 7:12) เราทุกคนไม่ดีพร้อม กระนั้นเราทุกคนปรารถนาที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเมตตาแม้ว่าเราจะมีข้อบกพร่อง ■

สื่อสารด้วยความรัก

“ชายหญิงในยุคนี้จำเป็นต้องปลุกฝังความเคารพกันและกัน โดยก้าวข้ามช่องว่างกว้างใหญ่ของความเชื่อกับพฤติกรรมและก้าวข้ามเหวลึกแห่งวาระที่ขัดแย้ง...

“ความตั้งใจจริงที่จะเข้าใจมุมมองของกันและกันจะเปลี่ยน ‘คำเลวร้าย’ เป็น ‘คำที่ [ให้] คุณ’... ปัญหาอาจไม่เปลี่ยนแปลงหรือ

ได้รับการแก้ไขด้วยสิ่งนี้ แต่ความเป็นไปได้ที่สำคัญกว่าก็คือคำที่ให้คุณสามารถเปลี่ยนเราได้หรือไม่

“ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยความนอบน้อมว่าเราสามารถกล่าว ‘คำที่ให้คุณ’ ได้ด้วยภาษาแห่งความเห็นอกเห็นใจเมื่อของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ปลุกฝังไว้ทะลุทะลวงจิตใจเราให้เข้าใจ... ผู้อื่น”

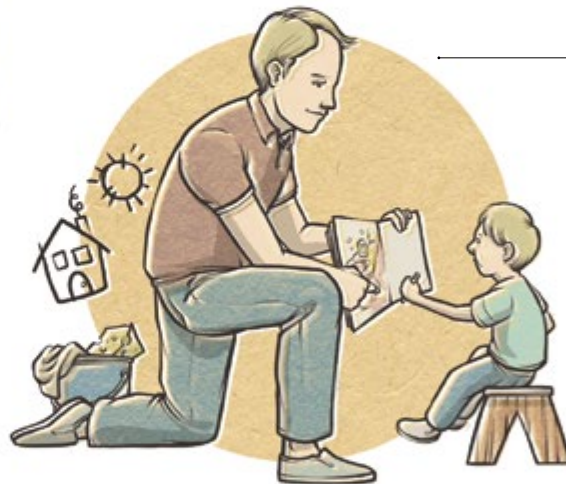
เอ็ลเดอร์ดับเบิลยู. แครก ชวิก แห่งสาวกเจ็ดสิบ, “คุณกำลังคิดอะไรอยู่,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2014, 43.

พิจารณาคำสอนเหล่านี้จาก
ประธานมอนสันเกี่ยวกับหลาย
วิธีที่เราสามารถแสดงความรัก
ต่อผู้อื่นได้

“โอกาสแสดงความรักครั้งใหญ่
ที่สุดของเราบางครั้งจะอยู่ใน
รั้วบ้านของเรา”

“การให้อภัยควร
ควบคู่มากับความรัก
... การดำหนิดีเตียน
ทำให้แผลเปิด การให้
อภัยเท่านั้นที่เยียวยา”

“เมื่อเราจำเป็นต้องว่า
กล่าวกัน เราจงแสดง
ความรักเพิ่มขึ้นหลังจาก
นั้น” (ดู คพ. 121:43)

“ความรักแสดงออกได้หลายวิธี
อาทิ ยิ้ม โบกมือ แสดงความเห็น
อย่างนุ่มนวล และชมเชย”

“อีกหลายวิธีอาจจะละเอียดอ่อนกว่า เช่น
แสดงความสนใจในกิจกรรมของอีกฝ่าย
สอนหลักธรรมด้วยความอ่อนโยนและ
ความอดทน เยี่ยมผู้ป่วยหรือคนที่ต้อง
อยู่กับบ้าน”

จาก “ความรัก—แก่นแท้ของพระกิตติคุณ,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2014, 91–94.

อิสยาห์

“อิสยาห์เป็น ศาสดาพยากรณ์ ในพันธสัญญาเดิมที่พยากรณ์ถึงพระเมสสิยาห์และเสียงพยากรณ์ของท่านเป็นที่แพร่หลายมากที่สุดในบันทึกนั้น” —เฮลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งไคร์มาครัสสาวกสิบสอง

ข้าพเจ้าเป็นบุตรของอามอส และชื่อของข้าพเจ้าหมายถึง “พระเจ้าทรงเป็นความรอด”² ข้าพเจ้าทำงานในฐานะศาสดาพยากรณ์ในเยรูซาเล็ม 40 ปี นับตั้งแต่ 740–701 ปีก่อนคริสตกาล ข้าพเจ้าพยากรณ์ในเยรูซาเล็มในช่วงการปกครองของกษัตริย์สี่พระองค์ และข้าพเจ้าเป็นผู้ให้คำปรึกษาคนสำคัญที่สุดแก่กษัตริย์เฮเซคียาห์ ซึ่งส่งผลให้ข้าพเจ้ามีอิทธิพลมากทางศาสนา³

ข้าพเจ้าไม่เพียงพยากรณ์ถึงเหตุการณ์เกี่ยวกับสมัยและผู้คนของข้าพเจ้าเท่านั้น แต่พยากรณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตอันส่งผลต่อครอบครัวมนุษย์ทั้งหมดด้วย ข้าพเจ้าทำนายการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดว่า “นี่แน่ะ หญิงสาวคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และคนจะเรียกนามของเขาวว่า อิมมานูเอล”⁴ ข้าพเจ้าประกาศว่าพระเยซูคริสต์ทรงได้รับการเจิมให้ “นำชาวดีมายังคนที่ทุกขใจ ... ปลอบโยนคนชอกช้ำใจ และเพื่อประกาศอิสราเอลแก่บรรดาชนเลย ทั้งประกาศการ

เปิดเรือนจำแก่ผู้ที่ถูกจำจอง”⁵ ข้าพเจ้าพยากรณ์เช่นกันว่าหลังจากการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ “พระยาห์เวห์จอมทัพบจะครองราชย์บนภูเขาศิโยนและในเยรูซาเล็ม และต่อหน้าพวกผู้อาวุธโสของพระองค์ด้วยพระสิริ”⁶

การใช้สัญลักษณ์และบทกวีปิดบังคำสอนของข้าพเจ้าจากคนที่ไม่พร้อมจะเข้าใจหรือทำตาม อย่างไรก็ตาม คนที่ศึกษาคำสอนของข้าพเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียรด้วยความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเข้าใจคำพยากรณ์ของข้าพเจ้า⁷

ข้าพเจ้าเป็นศาสดาพยากรณ์หลักคนสุดท้ายที่สอนเผ่าต่าง ๆ ของอิสราเอลก่อนพวกเขาเริ่มกระจัดกระจายไปจากแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ■

อ้างอิง

1. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), 75.
2. Bible Dictionary, “Isaiah.”
3. ดู คู่มือพระคัมภีร์, “อิสยาห์” scriptures.lds.org.
4. อิสยาห์ 7:14.
5. อิสยาห์ 61:1; ดู ลูกา 4:16–21 ด้วย.

6. อิสยาห์ 24:23.
7. ดู พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม คู่มือนักเรียน: 1 พงศกัมภีร์—มาลาคี, ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 3 (คู่มือระบบการศึกษาของศาสนจักร, 2003), 193–200.
8. ดู พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม คู่มือนักเรียน, 193.
9. ดู บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Things of My Soul,” *Ensign*, พ.ศ. 1986, 61.
10. ดู พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม คู่มือนักเรียน, 193.
11. โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:40

ศาสดาพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์

ในพระคัมภีร์ อ้างอิงถ้อยคำของอิสยาห์บ่อยที่สุดในบรรดาศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณทั้งหมด

- ในพระคัมภีร์มอรมอนอ้างอิงหนังสืออิสยาห์สามสิบสองเปอร์เซ็นต์ และถอดความอีกสามเปอร์เซ็นต์⁸
- พระผู้ช่วยให้รอดทรงอ้างอิงถ้อยคำของอิสยาห์ในพันธสัญญาใหม่น้อย 7 ครั้งและเหล่าอัครสาวกอ้างอิงถ้อยคำของอิสยาห์อย่างน้อย 40 ครั้ง⁹
- พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาอ้างอิงงานเขียนของอิสยาห์อย่างน้อย 100 แห่ง¹⁰ ภาค 113 และ 133 ให้การตีความและความกระจ่างแก่คำพยากรณ์บางส่วนของอิสยาห์
- โมโรไนปรากฏต่อโจเซฟ สมิธวันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1823 และอ้างอิงอิสยาห์บทที่ 11 “โดยกล่าวว่า มันกำลังจะเกิดสัมฤทธิ์ผล”¹¹

สื่อการเรียนการสอนของศาสนจักร—ในรูปแบบสิ่งพิมพ์หรือดิจิทัล

ชายคนนั้นก้มมองมือของเขา เขานิ้วมือ มือของเขาทำได้สารพัด ซ่อมก๊อกรั่ว ต่อโต๊ะ นำภรรยาเดินเข้าไปบนฟลอร์ตามจิ้งหหวและลีลา

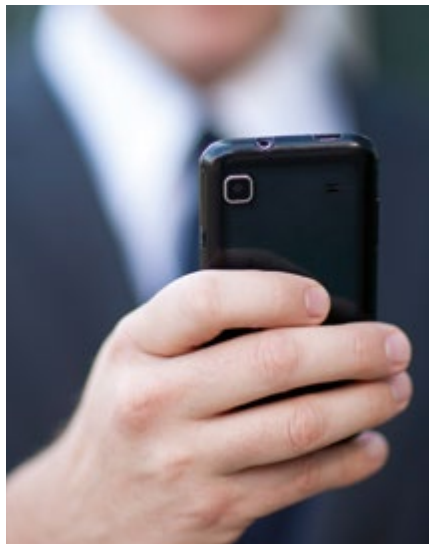
ต่อจากนั้นเขาเหลือบมองสมาร์ทโฟนที่เพิ่งได้มา มือของเขาอาจทำได้สารพัด แต่นิ้วโป้งของเขาทำ ... แบบนั้น ได้หรือ

คู่มือโรงเรียนวันอาทิตย์ของเขาและพระคัมภีร์ที่ใช้จนเก่าวางถัดจากสมาร์ทโฟน เขารักพระคัมภีร์เหล่านั้นมาก! เขาชอบสัมผัสกระดาษในมือ ไน้ตโยทั้งหมดที่เขาเขียนด้วยมือ น้ำหนักพอดีๆ ของพระคัมภีร์

แต่เขาจำคำสอนของเอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ได้ว่าเนื่องด้วยเทคโนโลยีท่านสามารถพกงานมาตรฐานและอีกมากมายไว้ในกระเป๋าของท่านได้¹ เขาและพระคัมภีร์พกหนังสือติดจาง เขาต้องยอมรับว่าเขาไม่ได้พกพระคัมภีร์ไปด้วยทุกวัน

แต่เมื่อวันก่อนหลานชายของเขาใช้โทรศัพท์แบ่งปันบรรทัดหนึ่งจากคำพูดการประชุมใหญ่ครั้งล่าสุดเรื่องหนึ่งที่เขาชอบเป็นพิเศษขณะพวกเขาออกไปเดินเล่นด้วยกันในคืนวันศุกร์

ชายคนดังกล่าวไม่มีเวลาศึกษาติดต่อกันนานพอในแต่ละวัน กระนั้นเขาก็ยังหาเวลาอ่านได้ง่ายๆ ครั้งละ 5 นาทีบ้าง 10 นาทีบ้าง เขาต้องการอ่านทุกอย่างที่ศาสนจักรมีให้ในรูปแบบดิจิทัลเช่นกัน

เสียงเคาะประตูหน้าบ้าน “สวัสดีครับคุณปู่!” หลานชายทัก “พร้อมจะเริ่มหรือยังครับ”

เขาคว่าสมาร์ทโฟน นิ้วโป้งของเขาอาจไม่คล่องแคล่วเหมือนนิ้วโป้งของลูกหลาน แต่อาจไม่ต้องคล่องขนาดนั้น

“แน่นอน” เขาตอบ “สอนปู่ที!”

หลายสัปดาห์ผ่านไป เขาค้นพบมากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่หลานชายสอนเขา นั่นคือ โลกดิจิทัล ...

- มีประโยชน์หลายด้าน “มีบางอย่าง เช่น ภาพและเสียง ที่คุณไม่มีในรูปแบบสิ่งพิมพ์ ดิจิทัลมีทุกอย่างในที่เดียว คุณสามารถจดโน้ตและเก็บไว้ในนั้นได้เลย”

- เนื้อหาครอบคลุม “เหมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ คุณสามารถถือสิ่งพิมพ์ของศาสนจักรด้วยมือเดียวและศึกษาได้ทุกที่”
- ค้นหาได้ “รูปแบบการค้นหาจะช่วยให้คุณพบสิ่งที่หาอย่างรวดเร็ว”
- แบ่งปันได้ “ถ้าคุณชอบบางสิ่งบางอย่าง คุณแบ่งปันได้ นั่นเป็นวิธีง่าย ๆ ในการแบ่งปันพระกิตติคุณ”
- มีประสิทธิภาพ “คุณไม่ต้องรอขนส่ง คุณไม่ต้องหาที่เก็บทุกอย่าง”
- จ่ายไหว “คุณไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรเลยเมื่อเข้าไปดูสื่อการเรียนการสอนของศาสนจักรในรูปแบบดิจิทัล และยังมีคนเลือกใช้ดิจิทัลมาก ศาสนจักรก็ยังประหยัดค่าพิมพ์ ค่าส่ง และค่าสินค้าคงเหลือ”

แล้วเรื่องนี้เกี่ยวอะไรกับคุณ

สื่อการเรียนการสอนเกือบทั้งหมดที่ศาสนจักรพิมพ์ออกมามีให้อ่านที่ LDS.org หรือในแอปโมบายล์ Gospel Library เช่นกัน การใช้ดิจิทัลไม่ได้หมายความว่า คุณจะเลิกใช้สิ่งพิมพ์โดยสิ้นเชิง—ในชีวิตคุณอาจมีบางครั้งบางคราวที่คุณต้องใช้ทั้งสอง แต่ขณะเตรียมรับปีหลักสูตรที่จะมาถึง ขอให้ประเมินว่าแหล่งข้อมูลดิจิทัลใดเหมาะกับคุณ

เหนือสิ่งอื่นใด อย่ากลัวเมื่อต้องลงใช้ข้อมูลดิจิทัล เพราะจะมีคนรอบข้างคอยช่วยให้คุณรู้วิธีใช้เสมอ ■

อ้างอิง

1. คูริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพื่อให้มีสันติสุขในบ้าน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 30.

วัยรุ่นสมัยนี้แทบทุกคน
จะพบเจอสื่อลามก
เมื่ออายุ 18 ปี บิดา
มารดาทั้งหลาย ต่อไปนี้
คือสิ่งที่ท่านต้องทำ

เียนวยา

บาดแผลที่ซ่อนอยู่

โดย เจนนิเฟอร์ เกรซ แฟลลอน
นิตยสารศาสนจักร

ในการสู้รบครั้งใหญ่เพื่อให้ได้เมืองคูมีใน ฮิลาแมนพุดถึงนักรบหนุ่ม 2,060 คนที่ “ต่อสู้อย่างไม่คิดชีวิต” กับศัตรูของพวกเขา (แอลมา 57:19) แม้ “ไม่มีสักคนในพวกนี้เสียชีวิต” ในการสู้รบ แต่ “ไม่มีสักคนในบรรดาพวกเขาที่ไม่ได้รับบาดเจ็บหลายแห่ง” (แอลมา 57:25) ทหารวัยรุ่นเหล่านี้หลายคนได้รับบาดเจ็บสาหัสจนหมดสติจากการเสียเลือด

นักรบหนุ่มเหล่านี้ทำการสู้รบที่พ่อแม่ไม่อาจต่อสู้เพื่อพวกเขาได้ และต่อสู้เพราะสังคมของพวกเขาถูกโจมตี สงครามทำลายล้างคล้ายกันนี้เกิดขึ้นในหมู่วัยรุ่นยุคปัจจุบันด้วยเหตุผลคล้ายกัน พ่อแม่ทุกวันนี้ไม่สามารถสู้รบทางวิญญาณเพื่อปกป้องเยาวชนของพวกเขาได้มากไปกว่าผู้คนที่พ่อแม่ แต่พวกเขาสามารถรับรู้บาดแผลทางวิญญาณที่สงครามครั้งนี้สร้างความเจ็บปวดและติดอาวุธให้ลูก ๆ ด้วยความรู้และแหล่งช่วยเหลือที่พวกเขาจำเป็นต้องมีเพื่อความอยู่รอด

เผชิญกับข้อเท็จจริง

งานวิจัยบางชิ้นแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นทุกวันนี้เกือบร้อยละเจ็ดจะพบเห็นสื่อลามกก่อนเรียนจบมัธยมปลาย และภาพที่เห็นส่วนใหญ่เกิดขึ้นทางอินเทอร์เน็ตขณะเด็ก ๆ กำลังทำการบ้าน¹ เมื่อปี 2008 มีรายงานว่า เยาวชนชายประมาณ 9 ใน 10 คน และเยาวชนหญิงเกือบหนึ่งในสามใช้สื่อลามก² อายุเฉลี่ยที่เห็นและติดสื่อลามกเท่ากันคือ 11 ขวบ เราหวังว่าจำนวนเหล่านี้จะลดลงเนื่องจากอิทธิพลของพระกิตติคุณ แต่งานวิจัยแสดงว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้าย “ไม่แตกต่างในแง่ของปริมาณแพร่หลายเรื่องการเสพติดทางเพศ”³ น่าเสียดายที่ดูเหมือนจะไม่มีคำถามอีกต่อไปว่าเด็กของเราจะพบเห็นสื่อลามก *หรือไม่* แต่พวกเขาจะพบเห็น *เมื่อใด*—และจะจัดการ *อย่างไร* เราคาดได้เลยว่า

กฎเกณฑ์การใช้
คอมพิวเตอร์ใน
บ้านสำคัญมาก แต่
เราไม่ควรยึดติดอยู่
กับข้อควรทำและ
ไม่ควรทำของการ
ใช้อินเทอร์เน็ตให้
ปลอดภัย

เยาวชนของเราจำนวนมากจะเกิดบาดแผลในการสู้รบครั้งนี้ แต่
มิได้หมายความว่าพวกเขาจะตาย

ในความพยายามคุ้มครองลูก ๆ พ่อแม่อาจยึดติดอยู่กับข้อ
ควรทำและไม่ควรทำของการใช้อินเทอร์เน็ตให้ปลอดภัย “ตัวกรอง
เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์” ลินดา เอส. รัฟส์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าว “แต่ตัวกรองที่ดีที่สุด
ในโลกตัวเดียวที่จะทำงานได้ผลสูงสุดคือ ตัวกรองภายในของแต่ละ
คนซึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและแนบสนิในความรักของ
พระบิดาบนสวรรค์และการพลีพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
เพื่อเราแต่ละคน”⁴ แม้การบล็อกอินเทอร์เน็ตและกฎเกณฑ์การ
ใช้คอมพิวเตอร์ในครอบครัวจะสำคัญมากและเป็นประโยชน์ แต่
การติดสือลามกมักจะเกิดขึ้นนอกบ้านตามห้องสมุดสาธารณะ
บ้านเพื่อน หรือจุดรับสัญญาณ WiFi ที่ใช้อินเทอร์เน็ตได้โดยไม่มี
อุปสรรคมากเท่าที่บ้าน

เอลลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโครัมมัครสาวกสิบ
สองสอนว่า “ปฏิริยาโต้ตอบเน้นหนักไปทางการออกบทบัญญัติ
มากขึ้นและเข้มงวดขึ้น ซึ่งอาจยับยั้งบางคนจากพฤติกรรมไร
คุณธรรม แต่ก็จะทำให้คนอื่นสรรหาวิธีหลบเลี่ยง ไม่มีวันสร้าง
กฎเกณฑ์ที่ละเอียดรอบคอบได้มากพอจะใช้ป้องกันและครอบคลุม
ทุกสถานการณ์ได้ ... ในที่สุดจะมีเพียงเข็มทิศทางศีลธรรมในตัว
เราทุกคนที่จะรับมือได้อย่างมีประสิทธิภาพกับต้นเหตุสำคัญ ๆ และ
อาการของความเสื่อมโทรมในสังคม”⁵ สุดท้ายแล้ว วิธีป้องกันซึ่ง
ดีที่สุดที่คุณจะปลูกฝังเยาวชนของคุณได้คือความปรารถนาจะมี
ชีวิตที่บริสุทธิ์

สัญญาณบ่งบอกการเสพติด

เราจะไม่สามารถใช้ร่างกายผิดวิธีได้โดยไม่ทำให้วิญญาณบาดเจ็บตามไปด้วย และการบาดเจ็บลักษณะนี้มักแฝงแฝงเป็นทาง
วิญญาณไว้

พ่อแม่ที่ช่างสังเกตจะสามารถสังเกตเห็นการติดสือลามกได้
โดยมองหาสัญญาณต่อไปนี้ ข้อควรระวังคือ สัญญาณเหล่านี้
ไม่ได้บ่งชี้ถึงการติดสือลามกเสมอไป หากวัยรุ่นของคุณแสดง
พฤติกรรมบางอย่างเหล่านี้ นั่นบ่งชี้ปัญหาหลัก ๆ ซึ่งอาจรวมถึงการ
ใช้สารเสพติด การติดสือลามก การถูกข่มเหงรังแก หรือกรณีอื่น
ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม คุณสามารถใช้สัญญาณเหล่านี้เป็นตัว
บ่งบอกว่าคุณควรเริ่มการสนทนาด้วยความรักและตรงไปตรงมา
กับลูก

ความนับถือตนเองลดลง

เยาวชนผู้ต่อสู้กับสือลามกมักประสบกับความละอายใจฝังลึก
ที่กัดกร่อนความนับถือตนเอง สัญญาณบางอย่างที่บ่งบอกถึงการ
สูญเสียความนับถือตนเองได้แก่ เรียนไม่ดี หดแรงแจ้งใจทำกิจ
กรรมต่าง ๆ และแสดงให้เห็นว่าขาดวินัยในเรื่องการปฏิบัติตนให้
มีสุขภาพดีหรือแบบแผนการนอน

ปลีกตัวออกจากสังคม

การติดสือลามกเฟื่องฟูในทีลับ คุณอาจเห็นลูกวัยรุ่นปลีกตัว
ออกจากเวลาครอบครัวและกิจกรรมทางสังคมมากขึ้น นี่เป็นตัว
บ่งชี้ที่พบเห็นได้มากที่สุดของปัญหาเรื่องสือลามก วัยรุ่นที่ขลุกอยู่
แต่ในห้องจนเกินปกติพร้อมกับบล็อกประตูและแยกตัวจากคนอื่น ๆ
อาจไม่ใช่เพียงเงินอาย แม้ในบรรยากาศต้อนรับของการพบปะ

สังสรรค์ วัยรุ่นเหล่านี้ก็ไม่ค่อยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การแยกตัวชัดเจนขึ้นเมื่อการเสพติดลงลึกมากขึ้น และวัยรุ่นมักจะแสดงความโกรธเมื่อถูกบุกรุกพื้นที่ส่วนตัว คนที่มีปัญหากับสื่อลามกสังสรรค์คนจะผิดเพี้ยนเกี่ยวกับคุณค่าของตนเองและคุณธรรมของผู้อื่น พวกเขาออกห่างจากคนที่พวกเขานึกว่าบริสุทธิ์กว่าเพราะรู้สึกว่ามันไร้ค่า น่าละอาย และเป็นคนหน้าไวหลังหลอก

ภาวะซึมเศร้า

ภาวะซึมเศร้าเป็นดาบสองคมเพราะสามารถเป็นทั้งอาการของการเสพติดและชนวนของการเสพติด การแสดงออกอย่างต่อเนื่องถึงความสิ้นหวัง คิดแต่เรื่องเชิงลบ และยอมรับความสิ้นหวังทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสัญญาณของภาวะซึมเศร้าได้ วัยรุ่นที่ล้อเล่นเรื่องการฆ่าตัวตายแสดงให้เห็นถึงภาวะซึมเศร้า สัญญาณอื่นของภาวะซึมเศร้าได้แก่ รับประทานอาหารหรือน้อยกว่าปกติ นอนไม่หลับหรือนอนมากเกินไป และร่างกายหมดเรี่ยวแรง—โดยทั่วไปคืออะไรก็ตามที่ถนัดได้ว่าเป็นพฤติกรรมสุดโต่ง

สัญญาณอื่นของการข้องแวะกับสื่อลามกคือ โกรธมากขึ้น ไม่ซื่อสัตย์ จ้องมอง และอึดอัดหรือเบื่อหน่ายสภาวะแวดล้อมทางวิญญาณ

เราไม่สามารถหยิบยกสัญญาณการติดสื่อลามกมากได้ว่าทั้งหมด พ่อแม่จะประเมินได้ดีที่สุดว่า

*เราต้องถ่ายทอด
ประจักษ์พยาน
และความรักที่ดีต่อ
พระกิตติคุณให้แก่
เยาวชนของเรา*

วัยรุ่นของพวกเขา มีเกราะป้องกันสื่อลามกมากพอหรือไม่เมื่อสนทนาอย่างตรงไปตรงมากับลูกวัยรุ่น อยู่เสมอเกี่ยวกับเรื่องทางเพศตลอดจนสุขภาพทางอารมณ์และทางวิญญาณของลูก

ลูกของฉันทิดสื่อลามก ทำอย่างไรดี

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมมัล-สวาทิสสองกล่าวว่า “ไม่ว่าคน ๆ นั้นจะติดอยู่ในวังวนใด มีความหวังเสมอ” เพราะการซดใช้ของพระเยซูคริสต์^๓

เมื่อมองที่ต้นตอ “การเสพติดทุกอย่างเป็นวิธีเผชิญปัญหาอย่างไม่ถูกต้อง” ศาสตราจารย์บัตเลอร์ อาจารย์สอนวิชาชีวิตครอบครัวที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังกล่าว เด็กที่ไม่เคยเรียนรู้วิธีรับมือกับความรู้สึกผิด ความละอายใจ ความเสียใจ หรือความเจ็บปวดมักจะหันมาเสพบางอย่างเพื่อให้ชินชากับความรู้สึกในแง่ลบ แม้แต่ความรู้สึกรุนแรงน้อยกว่า อาทิ ความเครียด ความเบื่อหน่าย หรือความเหงาก็สามารถนำไปสู่พฤติกรรมเสพติดได้ ถ้าเด็กไม่เข้าใจวิธีรับมือปัญหาเหล่านั้น

พ่อแม่สามารถช่วยลูก ๆ พัฒนาริธีรับมือกับปัญหาอย่างถูกต้องโดยแสดงให้เห็นเป็นแบบอย่าง คำถามต่อไปนี้อาจช่วยคุณประเมินวิธีรับมือกับปัญหาของตัวเอง นั่นคือ เมื่อคุณเครียด เหนื่อย หรือสิ้นหวัง คุณปลีกตัวไปอยู่คนเดียวหรือไม่ คุณพึ่งความบันเทิงเพื่อหนีปัญหาแทนที่จะแก้ไขปัญหหรือไม่

เมื่อเยาวชนใช้ศรัทธาใน
การชดใช้ของพระเยซู
คริสต์ พวกเขาจะได้รับ
การเยียวยาให้หายจาก
บาดแผลทางวิญญาณ

เป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการอันศักดิ์สิทธิ์ของการกลับใจ แต่เมื่อความรู้สึกผิดนำเราไปสู่การเกลียดชังตนเองหรือเป็นอุปสรรคแก่เราในการลุกขึ้นมาอีกครั้ง สิ่งนี้เป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งมากกว่าจะเป็นการกระตุ้นให้เรากลับใจ”⁷

ลูก ๆ ของคุณจะสามารถทนต่อบาดแผลทางวิญญาณได้เมื่อพวกเขามีวิสัยทัศน์และความหวังว่าจะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ วิสัยทัศน์เช่นนี้เกิดจากการสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้าและการศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังเป็นประจำทุกวัน⁸ ศาสตราจารย์บัตเลอร์แนะนำบิดามารดาดังนี้ “หลังจากแบบอย่างของท่านสร้างวิสัยทัศน์อันแน่วแน่ของปิตี สันติ และความสุขของชีวิตที่บริสุทธิ์ มีการเดินทางยาวไกลระหว่างความปรารถนาจะมีชีวิตที่บริสุทธิ์กับการบรรลุความปรารถนานั้น แต่ความปรารถนาเป็นเมล็ดต้นกำเนิด” อาจใช้เวลาสักพักกว่าความปรารถนาดังกล่าวจะเติบโต “มนุษย์ป็นสิ่งมีชีวิตที่ทนทานมากและมักใช้เวลานานกว่าจะเอาชนะได้” ศาสตราจารย์บัตเลอร์กล่าว ขณะที่คำว่า *การเสพติด* ไม่ได้นำเอาความรับผิดชอบต่อการเลือกออกไป นั่นหมายความว่า

นิสัยที่เป็นภัยมากกว่ามักต้องอาศัยความอดทนและการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง (เช่น โปรแกรมบำบัดการเสพติดของศาสนจักร) จึงจะเอาชนะได้

ความหวังข้างหน้า

เจกเซ่นนักรบของอิสลามัน เยาวชนของเรามักจะแสดง “ความกล้าหาญมากมาย” เมื่อเผชิญกับความชั่วร้าย (แอลมา 56:45) เจกเซ่นนักรบเหล่านั้นในพระคัมภีร์มอรมอนที่พึ่งพาศรัทธาของบิดามารดา เรายังก็ต้องถ่ายทอดประจักษ์พยานและความรักดีต่อพระกิตติคุณของเราเช่นกันเพื่อให้เยาวชนพูดได้ว่า “เราไม่สงสัยเลยว่ามารดาของเรารู้เรื่องนี้” (แอลมา 56:48) พระเจ้าทรงสัญญาว่า “เราจะสู้รบให้เจ้า” (คพ. 105:14) เมื่อเยาวชนของเราใช้ศรัทธาในการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พวกเขาจะ “แข็งแกร่งแม้จนถึงพลังแห่งการปลดปล่อย” (1 นิไฟ 1:20) ■

ดูข้อมูลและแหล่งช่วยเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้ที่ overcomingpornography.org

อ้างอิง

1. ดู จอห์น แอล. ฮาร์ท, “In Your Family? Undetected, Pornography Invades Homes, Ruins Lives,” *Church News*, 3 มี.ค. 2007; ldschurchnews.com
2. ดู เจสัน เอส. คาร์รอลล์ และคนอื่นๆ, “Generation XXX: Pornography Acceptance and Use among Emerging Adults,” *Journal of Adolescent Research*, 23, เล่ม 1 (2008): 6–30.
3. จอห์น แอล. ฮาร์ท และซาราห์ เจน วีเวอร์, “Defending the Home against Pornography,” *Church News*, 21 เม.ย. 2007, ldschurchnews.com
4. ลินดา เอส. รีฟส์, “การปกป้องให้พ้นสื่อลามก—บ้านที่มุ่งเน้นพระคริสต์,” *เลียวไฮนา* พ.ค. 2014, 16; ดู มาร์ค เอช. บัตเลอร์, *Spiritual Exodus: A Latter-day Saint Guide to Recovery from Behavioral Addiction*; บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Shield of Faith,” *Ensign*, พ.ค. 1995, 7 ค่าย.
5. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “วินทางการศีลธรรม,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2009, 130.
6. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ไอ้แผนการอันแยบยลของมารร้ายนั้น,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 139.
7. ดีเทอร์ เอฟ. อุกคอร์ด, “ท่านสามารถทำได้!” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2013, 56.
8. ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ไอ้แผนการอันแยบยลของมารร้ายนั้น,” 139.

เสริมสร้างความ เข้มแข็งให้เยาวชนผ่าน กิจกรรมจรรโลงใจ

โดย ไมค์ แมตเซ็น
แผนกฐานะปุโรหิต

ในฐานะพ่อแม่หรือผู้นำของเยาวชน คุณต้องการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เด็กและเยาวชนในวอร์ดหรือสาขา พวกเขา กำลังเติบโตในเวลาที่มาตรฐานของโลกกำลังออกห่างจากมาตรฐานของพระกิตติคุณ พวกเขาจะรู้สึกโดดเดี่ยวขณะพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ โชค

ดีที่พวกเขาสามารถได้รับพลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีความหมายกับเยาวชนคนอื่น ๆ

กิจกรรมสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งและช่วยชีวิตเยาวชน

กิจกรรมที่ประสบผลสำเร็จจัดเตรียมสภาวะแวดล้อมที่ดึงดูดใจให้เยาวชนเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ช่วย

“นี่เป็นเครื่องมือที่ดีมาก และจะช่วยดิฉันตลอดช่วงเวลาที่มีการเรียกเป็นประธานตูลูนี”

— มิเคลลา เอช., เทกซัส สหรัฐอเมริกา

“เว็บไซต์นี้จะให้แนวคิดดี ๆ และเป็นเครื่องมือจัดกิจกรรมเพื่อให้กิจกรรมทั้งหมดของเรามีจุดประสงค์ และได้ผลในการสร้างประจักษ์พยานให้เยาวชนของเรา”

— โจชัว จี. แมนิโทบา แคนาดา

“เนื้อหาดีมาก คุณเห็นจริง ๆ ว่าผู้นำของเราได้รับการดูแลและห่วงใยเยาวชนกับผู้นำในท้องถิ่น เมื่อเห็นเว็บไซต์นี้แล้วผมเกิดแรงบันดาลใจ”

— วิกเตอร์ อาร์., เม็กซิโก

ต้องการแนวคิดสำหรับกิจกรรมเยาวชนใช่ไหม เข้าไปดูแนวคิดกว่า 160 แนวคิดได้ที่ [lds.org/youth/activities](https://www.lds.org/youth/activities)

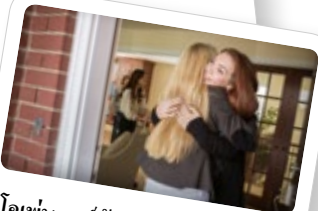

**ทักษะที่เราสามารถนำไป
รับใช้ผู้อื่น**
เรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ แล้วใช้ทักษะ
เหล่านั้นเพื่อรับใช้ผู้อื่น

เยาวชนเตรียมรับบทบาทในอนาคต พัฒนาพรสวรรค์และความสนใจ เรียนรู้ทักษะการเป็นผู้นำ และส่งเสริมมิตรภาพขณะปฏิสัมพันธ์กับเยาวชนชายหญิงคนอื่น ๆ กิจกรรมสามารถจัดเตรียมโอกาสให้เยาวชนได้รับใช้คนอื่น ๆ ในชุมชนอย่างมีความหมาย ทั้งยังสามารถช่วยให้คุณสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเยาวชนในฐานะผู้คอยให้คำชี้แนะพวกเขา

งานแสดงพรสวรรค์
วางแผนจัดงานแสดงพรสวรรค์
ของเยาวชนหรือออร์ค

โอเพ่นเฮาส์ผู้สอนศาสนา
วางแผน เตรียม และประชาสัมพันธ์
โอเพ่นเฮาส์ผู้สอนศาสนา งาน
วัฒนธรรม หรือกิจกรรมอื่นที่
อาคารประชุมในท้องถิ่น

สมาชิกที่แข็งแกร่งน้อยและผู้นับถือศาสนาอื่นสามารถได้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมที่สนุกสนานเป็นกันเองของกิจกรรมเยาวชนเช่นกัน “กิจกรรมจัดเตรียมหนทางที่ได้ผลมากที่สุดหนทางหนึ่งให้เรายื่นมือออกไปช่วยคนอื่น ๆ” เดวิด แอล. เบค ประธานเยาวชนชายสามัญกล่าว “มีเยาวชนจำนวนมากที่ตอนแรกอาจไม่ยอมรับคำเชิญให้มาร่วมการประชุมศิโรตม์หรือฟังผู้สอนศาสนาแต่ยินดีเข้าร่วมกิจกรรมสนุก ๆ กับเรา ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนจักรจำนวนมากบอกว่าครั้งแรกที่พวกเขาได้สัมผัสพระกิตติคุณคือเมื่อเพื่อนชวนมาร่วมกิจกรรมเยาวชน”

ส่วนประกอบสำคัญประการหนึ่งของกิจกรรมที่ประสบผลสำเร็จคือความร่วมมือจากเยาวชน ภายใต้การนำทางของท่าน เยาวชนสามารถมีบทบาทสำคัญในการวางแผน ไม่มีใครรู้ความสนใจ เป้าหมาย ความปรารถนา และข้อสงสัยของพวกเขาดีไปกว่าพวกเขาเอง เมื่อประธานโคออร์ดิเนเตอร์และประธานชั้นเรียนเป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมตามความต้องการของเยาวชนในวอร์ดหรือสาขา เยาวชนจะทุ่มเทและสนใจมากขึ้น พวกเขาจะมีประสบการณ์ดีขึ้นในท้ายที่สุด

ความหลากหลายของกิจกรรม

ที่ lds.org/youth/activities คุณจะพบแนวคิดกิจกรรมกว่า 160 แนวคิดเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชนขณะพวกเขาวางแผน เว็บไซต์นี้เสนอแนะวิธีช่วยพิจารณาความต้องการของเยาวชนชายและเยาวชนหญิง

พร้อมด้วยเครื่องมือวางแผนและสื่อสารเพื่อช่วยเยาวชนและผู้นำที่เป็นผู้ใหญ่แนะนำแนวคิดเหล่านี้ไปใช้ คุณสามารถส่งแนวคิดกิจกรรมมาที่เว็บไซต์ดังกล่าวได้เช่นกัน

เว็บไซต์นี้เสนอแนะกิจกรรมสำหรับรับใช้ผู้อื่น แบ่งปันพระกิตติคุณ พัฒนาสุขภาพร่างกาย แสดงดนตรีและศิลปะ เตรียมรับบทบาทในอนาคต ทำงานพระวิหารและประวัติครอบครัว และอื่น ๆ เมื่อเยาวชนมีวุฒิภาวะและมีหน้าที่รับผิดชอบมากขึ้น พวกเขาจำเป็นต้องมีความสามารถและประสบการณ์กว้างขวางหลากหลายเพื่อให้พร้อมต่อการเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของพวกเขาบนเส้นทางสู่ความสูงส่ง “เพื่อเตรียมทำงานที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีให้พวกเขา” เอ็ดเดอร์พอล บี. โพเพอร์ แห่งสวากาแลนด์กล่าวว่า “เยาวชนของเราต้องมีประสบการณ์ที่จะช่วยให้พวกเขาเติบโตทางวิญญาณ ทางร่างกาย ทางสติปัญญา และทางสังคม กิจกรรมหลากหลายประเภทบนเว็บไซต์ดังกล่าวส่งเสริมโอกาสมากมายที่เราควรจัดเตรียมให้เยาวชนของเรา”

กิจกรรมในเว็บไซต์เพิ่มคุณภาพการเรียนรู้พระกิตติคุณโดยเชื่อมโยงกิจกรรมกับหลักธรรมที่เยาวชนกำลังเรียนรู้ในบทเรียนวันอาทิตย์ และในหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้ากับความก้าวหน้าส่วนบุคคล

บุคคล

เมื่อเยาวชน ผู้นำ และครอบครัวช่วยกันวางแผนและดำเนินกิจกรรมที่เชื่อเชิญเยาวชนทุกคนให้มาหาพระคริสต์ คนรุ่นหลังจะพร้อมมากขึ้นที่จะทำงานของพระเจ้าให้เกิดสัมฤทธิ์ผลบนแผ่นดินโลก ■

โดย เอิลเดอร์
แอล. วิทนี เคลย์ตัน
แห่งฝ่ายประธาน
โครัมสาวกเจตีสืบ

งานแห่ง ~ความรอด อดีต และ ปัจจุบัน

ความรับผิดชอบท่ามกลางภาระในงานแห่งความรอดไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับสมัชการประธานนี้
มีสอนและปฏิบัติมาแล้วในสมัยพระคัมภีร์มอรมอน

เมื่อพูดถึงยุคสุดท้ายและความจริงที่ได้รับการเปิดเผยซึ่งจะมี
ท่วมท้นในโลกหลังจากนั้น นีไฟพยากรณ์ว่าผู้คน “จะเข้าถึง
ความรู้เกี่ยวกับพระผู้ไถ่ของพวกเขาและประเด็นนั้น ๆ ของ
หลักคำสอนของพระองค์, เพื่อพวกเขาจะรู้ว่าจะมาหาพระองค์และ
รับการช่วยให้รอดได้อย่างไร” (1 นีไฟ 15:14; ดู โมเสส 7:62 ด้วย)
ในสัมฤทธิ์ผลแห่งคำพยากรณ์ของนีไฟ ศาสนจักรทุกวันนี้พยายาม
ช่วยชายหญิงทั่วโลกให้เรียนรู้และสร้างชีวิตบนหลักคำสอนของ
พระผู้ช่วยให้รอดเพื่อให้พวกเขามาหาพระองค์และเดินบนเส้นทาง
สู่ความรอด

ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตสอนเราว่า “สมาชิก
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ออกไป ‘ทำงานในสวนองุ่นของพระ-
องค์เพื่อความรอดของจิตวิญญาณมนุษย์’ (คพ. 138:56) งานแห่ง
ความรอดได้แก่ งานเผยแผ่ศาสนาของสมาชิก การรักษาผู้เปลี่ยน
ใจเลื่อมใสให้คงอยู่ การทำให้สมาชิกแข็งขันน้อยกลับมาแข็งขัน
งานพระวิหารและประวัติครอบครัว และการสอนพระกิตติคุณ”¹

พระคัมภีร์มอรมอนแสดงให้เห็นว่าสมาชิกศาสนจักรในสมัย
โบราณเน้น “งานเผยแผ่ศาสนา การรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คง
อยู่ การทำให้สมาชิกแข็งขันน้อยกลับมาแข็งขัน งานพระวิหารและ
ประวัติครอบครัว และการสอนพระกิตติคุณ” เช่นกัน ข้อเท็จจริงที่
ว่าความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งเหล่านี้ของสมาชิกยังคงเดิมตลอด
หลายสมัชการประธานเป็นพยานยืนยันอันทรงพลังว่าพระผู้เป็น-
เจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลงและพระองค์ทรงรักบุตรธิดาของพระองค์
ไม่ว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ที่ใดและเมื่อใด

งานเผยแผ่ศาสนา

พระคัมภีร์มอรมอนสอนหลักคำสอนที่เป็นพื้นฐานของงาน
เผยแผ่ศาสนาไว้อย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น นีไฟเขียนว่า “หาก
ท่านจะตามพระบุตร, ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, โดยไม่ทำการหน้า
ซื่อใจคดและการหลอกลวงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า, แต่ด้วย
เจตนาแท้จริง, โดยกลับใจจากบาปของท่าน, โดยเป็นพยานต่อ
พระบิดาว่าท่านเต็มใจรับพระนามของพระคริสต์, โดยบังเกิดมา—
แท้จริงแล้ว, โดยตามพระเจ้าของท่านและพระผู้ช่วยให้รอดของ
ท่านลงไป, ตามพระวาทะของพระองค์, ดูกิจ, เมื่อนั้น, ท่าน
จะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์; แท้จริงแล้ว, เมื่อนั้นบังเกิดมาด้วย
ไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมาถึง” (2 นีไฟ 31:13; ดู
3 นีไฟ 11:31–40; 27:13–22 ด้วย)

ด้วยเหตุนี้จึงไม่แปลกที่มีเรื่องราวปลูกใจของงานเผยแผ่ศาสนา
ในพระคัมภีร์มอรมอน ตัวอย่างเช่น บุตรแต่ละคนของโมไซยาห์
ไม่ยอมรับหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรับใช้เป็นกษัตริย์ของชาว
นีไฟ แต่พวกเขาไปแผ่นดินแห่งนีไฟเพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณแก่
ชาวเลมันผู้เป็นศัตรูคู่แค้นของชาวนีไฟ งานเผยแผ่ของพวกเขาใช้
เวลาประมาณ 14 ปี และหลายพันคนเปลี่ยนใจเลื่อมใสเข้าร่วม
ศาสนจักร (ดู โมไซยาห์ 28; แอลมา 17–27)

จากแบบอย่างงานเผยแผ่ศาสนาในพระคัมภีร์มอรมอน ศาสน-
จักรทุกวันนี้จึงมีงานเผยแผ่ศาสนาที่ไม่มีสิ่งใดเทียบได้ในประวัติ
ศาสนจักร

การรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คงอยู่

นี่ไฟเขียนเช่นกันเกี่ยวกับการกระตุ้นสมาชิกใหม่ให้ยังคงแข็งขันในพระกิตติคุณเพื่อที่พวกเขาจะได้รับชีวิตนิรันดร์

“หลังจากท่านเข้าไปในทางคัมเบลและแคบนี้แล้ว, ข้าพเจ้าอยากถามว่าทำทุกอย่างแล้วหรือ? ดูเถิด, ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน, ไม่เลย; เพราะท่านมาถึงตรงนี้ไม่ได้นอกจากเป็นไปโดยพระวอนะของพระคริสต์พร้อมด้วยศรัทธาอันไม่สั่นคลอนในพระองค์, โดยวางใจอย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของพระองค์ผู้ทรงอำนาจภาพที่จะช่วยให้รอด.

“ดังนั้น, ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจตจำนงอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ต่อดำพระวอนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, ดูเถิด, พระบิดาตรัสดังนี้; เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์” (2 นีไฟ 31:19–20)

ผู้นำศาสนจักรในสมัยพระคัมภีร์มอรมอนดำเนินขั้นตอนพิเศษบางอย่างเพื่อช่วยให้สมาชิกใหม่อยู่บนทางคัมเบลและแคบ เพราะได้เห็นวันเวลาของเราและรู้ว่าเราจะประสบการทำหายคล้ายกัน (ดู มอรมอน 8:35) โมโรไนจึงรวมการปฏิบัติบางอย่างเหล่านั้นไว้ในงานเขียนของท่านเพื่อช่วยให้สมาชิกใหม่ยังคงซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาของพวกเขา

“และหลังจากรับพวกเขาเข้ามาสู่บัพติศมา, และอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำและชำระพวกเขาแล้ว, จึงนำพวกเขาอยู่ในบรรดาผู้คนของศาสนจักรของพระคริสต์; และรับข้อพวกเขาไว้, เพื่อพวกเขาจะได้รับการจดจำและบำรุงเลี้ยงด้วยพระวอนะอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อให้พวกเขาอยู่ในทางที่ถูกต้อง, เพื่อให้พวกเขาเอาใจใส่ต่อการสวดอ้อนวอนตลอดเวลา, โดยวางใจแต่ในคุณความดีของพระคริสต์, ซึ่งเป็นพระผู้ทรงลิขิตและพระผู้ทรงประสิทธิ์ศรัทธาของพวกเขา.

“และคนในศาสนจักรประชุมกันบ่อย, เพื่ออดอาหารและเพื่อสวดอ้อนวอน, และพูดกันเกี่ยวกับความผาสุกของจิตวิญญาณพวกเขา” (โมโรไน 6:4–5)

ศาสนจักรยุคปัจจุบันทำตามแบบแผนการรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คงอยู่สมัยพระคัมภีร์มอรมอนในสภาวอร์ด ไควรัมฐานะปุโรหิต และองค์การอื่น ๆ ของเรา²

การทำให้สมาชิกที่แข็งขันน้อยกลับมาแข็งขัน

เมื่อใกล้สิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจ แอลมารู้สึกทุกข์ใจมากเกี่ยว

กับความผาสุกทางวิญญาณของกลุ่มผู้แตกแยกจากศาสนจักร ผู้เรียกตนเองว่าชาวโซรัม พระคัมภีร์มอรมอนบอกว่า “ใจท่านเริ่มเจ็บปวดอีกเพราะความชั่วช้าสามานย์ของผู้คน

“เพราะนี่คือเหตุแห่งโศกอันสออย่างใหญ่หลวงแก่แอลมาที่รู้ถึงความชั่วช้าสามานย์ในบรรดาผู้คนของท่าน; ฉะนั้นใจท่านจึงโศกยิ่งเพราะการที่ชาวโซรัมแยกจากชาวนีไฟ” (แอลมา 31:1–2)

แอลมาจัดระบบการทำงานเพื่อเรียกชาวโซรัมกลับคืน ท่านเลือกผู้ที่ซื่อสัตย์และสวดอ้อนวอนให้ตนเองกับคู่ในการทำงาน โดยทูลขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรง “ปลอบโยนจิตวิญญาณของพวกเขาโดยพระคริสต์” ประทานพลกำลังให้พวกเขาทนความทุกข์อันเกิดจากการทำงาน และประทาน “ความสำเร็จในการนำ [ชาวโซรัม] มาหา [พระบิดา] ในพระคริสต์อีก” (แอลมา 31:32, 34) จากนั้นท่านให้พรฐานะปุโรหิตแก่คู่ของท่าน และเริ่มลงมือทำงาน (ดู แอลมา 31:36)

เมื่อพระเจ้าผู้ค้ำพระชนม์ทรงปฏิบัติศาสนกิจด้วยพระองค์เองท่ามกลางผู้คนในแผ่นดินอูมมั่งคั่ง พระองค์ทรงสอนสานุศิษย์ที่ทรงเลือกไว้ให้พยายามช่วยชีวิตผู้ที่หนีเหินห่างจากทางคัมเบลและแคบต่อไป พระองค์ตรัสว่า “แก่คนเช่นนั้นเจ้าจงปฏิบัติต่อไป; เพราะเจ้าหาไม่รู้ว่เมื่อพวกเขาจะกลับมาและกลับใจ, และมาหาเราด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยว, และเราจะรักษาพวกเขา; และเจ้าจะเป็นวิถีทางแห่งการนำความรอดมาสู่พวกเขา” (3 นีไฟ 18:32)

การพยายามจุดไฟศรัทธาให้ลุกขึ้นอีกครั้งในใจสมาชิกที่แข็งขันน้อยของศาสนจักรยุคปัจจุบันสะท้อนคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดและศาสดาพยากรณ์ตามที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน

งานพระวิหารและประวัติครอบครัว

หลังจากชาวนีไฟแยกจากชาวเลมัน พวกเขาสร้างพระวิหารนีไฟบันทึกว่า “และข้าพเจ้า, นีไฟ, สร้างพระวิหาร; และข้าพเจ้าก่อสร้างตามแบบพระวิหารของชาโลมอนเว้นแต่มีได้สร้างด้วยสิ่งของมีค่าหลายอย่างเช่นนั้น; เพราะหามันไม่ได้บนแผ่นดินนี้, ดังนั้น, จึงสร้างให้เหมือนพระวิหารของชาโลมอนไม่ได้. แต่รูปแบบการก่อสร้างเหมือนพระวิหารของชาโลมอน; และงานฝีมือในการก่อสร้างนั้นเป็นเลิศ” (2 นีไฟ 5:16)

พระคัมภีร์มอรมอนบันทึกว่าเจคอบ กษัตริย์เป็นเจมิม แอลมาและอมิวิเล็คล้วนสอนในพระวิหาร (ดู เจคอบ 1:17; ไมไซยาห์ 1:18; แอลมา 16:13) หนังสือของแอลมาและฮีลามันกล่าวถึง

บทบาทของท่านใน งานแห่งความรอด

สมาชิกศาสนจักรทุกคนสามารถ
ทำบางสิ่งบางอย่างได้เพื่อ
“ทำงานในสวนองุ่น [ของพระเจ้า]
เพื่อความรอดของจิตวิญญาณมนุษย์”
(คพ. 138:56) พิจารณาร่วมกับ
การสวดอ้อนวอนว่าท่านจะทำชั้น
ตอนใดต่อไปในงานเผยแผ่ศาสนา
การรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คงอยู่
งานพระวิหารและประวัติครอบครัว
หรือการสอนพระกิตติคุณ ท่านอาจ
จะเขียนแผนลงในบันทึกส่วนตัวหรือ
สนทนากับครอบครัว ผู้สอนประจำ
บ้าน หรือผู้เยี่ยมสอนของท่าน

พระวิหารหลายแห่งในบรรดาผู้คน (ดู แอลมา 16:13; ฮีลามัน 3:9)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเลือกพระวิหารในแผ่นดินอุดมมั่งคั่งเป็น
สถานที่ปรากฏพระองค์ท่ามกลางชาวนีไฟและชาวเลมันที่รอดชีวิต
หลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ (ดู 3 นีไฟ 11:1) พระองค์
ทรงทำให้แน่ใจว่ามีการสอนหลักคำสอนอันเป็นพื้นฐานของงาน
ประวัติครอบครัวแก่ผู้คนเช่นกัน ทรงอ้างคำพูดของมาลาคีย์เกี่ยว
กับการปรากฏตัวในยุคสุดท้ายของเอลียาห์ดังนี้

“ดูเถิด, เราจะส่งเอลียาห์ศาสดาพยากรณ์มาหาเจ้าก่อนการมา
ของวันอันน่าพรันพรึงและสำคัญยิ่งของพระเจ้า;

“และเขาจะหันใจบรรพบุรุษมาหาลูกหลาน, และใจลูกหลาน
มาหาบรรพบุรุษของพวกเขา, เกือบเราจะมาลงทัณฑ์แผ่นดินโลก
ด้วยคำสาปแช่ง” (3 นีไฟ 25:5–6)

พระคัมภีร์มอรมอนกล่าวถึงการจัดเก็บประวัติครอบครัวบ่อย
ครั้ง ลิไฮส่งบุตรกลับไปเอาแผ่นจารึกทองเหลืองที่เยรูซาเล็ม ซึ่ง
มี “บันทึกของชาวยิวและลำดับการสืบเชื้อสายบรรพชน [ของเขา]
ด้วย” (1 นีไฟ 3:3) หนังสือของอีเธอร์บอกนามผู้มีอำนาจปกครอง
สืบต่อกันมา และพี่น้องตลอดจนลูกหลานของพวกเขา โดยแสดง
ให้เห็นว่ามีการจัดเก็บบันทึกประวัติครอบครัวในบรรดาผู้คนอย่าง
กว้างขวาง

งานพระวิหารและประวัติครอบครัวทั่วโลกของศาสนจักรสอดคล้องกับคำสอนในพระคัมภีร์มอรมอน

การสอนพระกิตติคุณ

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มีสอนทั่วพระคัมภีร์มอรมอน
บางที่ถ้อยคำต่อไปนี้ของนีไฟอาจอธิบายเจตนาและจุดประสงค์
อันศักดิ์สิทธิ์ของการสอนพระกิตติคุณได้ดีที่สุดว่า “เราพูดถึงพระ-
คริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์,
เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา,
เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการ
ปลดบาปของพวกเขา” (2 นีไฟ 25:26)

คำสอนสำคัญมากมายในพระคัมภีร์มอรมอนมาจากบิดา
มารดาสอนลูก ลองนึกถึงลิไฮที่สอนเจacob เกี่ยวกับ “การตรงกัน
ข้ามในสิ่งทั้งปวง” (2 นีไฟ 2:11) หรือแอลมาที่สอนโคริแอนทอน
ว่า “ความชั่วร้ายไม่เคยเป็นความสุขเลย” (แอลมา 41:10) หรือ
นักบพหนุ่มได้รับการ “สอนจากมารดา, ว่าหากพวกเขาไม่สงสัย,
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงปลดปล่อยพวกเขา” (แอลมา 56:47)

ความรับผิดชอบห้าประการในงานแห่งความรอดไม่ใช่เรื่องใหม่
สำหรับชาวโลกในสมัยการประทานคริสต์ทศวรรษนี้ มีสอนและปฏิบัติใน
สมัยพระคัมภีร์มอรมอน และเป็นส่วนหนึ่งใน “ประเด็นนั้น ๆ ของ
หลักคำสอน [ของพระคริสต์]” มาโดยตลอด (1 นีไฟ 15:14) ■

อ้างอิง

- คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 5.0.
- คู่มือเล่ม 2, หมวด 4 และ 5.

ศาสนจักร ในเกาหลี— แสงพระกิตติคุณ ส่องสว่างผ่าน ความยากลำบาก

สมาชิกศาสนจักรชาว
เกาหลีรุ่นแรก ๆ วาง
รากฐานแห่งศรัทธาให้
สมาชิกหลายหมื่นคน
ในปัจจุบันสร้างบน
รากฐานนั้น

โดย ฮี-ซุล เซโอ

ที่ปรึกษาด้านประวัติศาสตร์นิกาย เกาหลี

Vanเผยแพร่ศาสนาเริ่มต้นในเกาหลีในทศวรรษ 1950 หลังสงครามเกาหลี แต่ศาสนจักรติดต่อกับเกาหลีครั้งแรกในเดือนมกราคม ปี 1910 เมื่อแอลมา โอเวน เทย์เลอร์ ประธานคณะเผยแผ่ญี่ปุ่นที่เพิ่งได้รับการปลด และเอ็ดเดอร์เฟรเดอริก เอ. เคน ผู้สอนศาสนาที่เคยรับใช้ในญี่ปุ่นไปเยือนเกาหลีและจีนหลายสัปดาห์ ฝ่ายประธานสูงสุดอนุมัติให้พวกเขาเดินทางไปประเทศเหล่านั้นเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของงานเผยแผ่ศาสนา ประธานเทย์เลอร์สังเกตว่าชาวเกาหลีมีความสนใจศาสนาคริสต์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แม้ประเทศของพวกเขากำลังล่มสลายภายใต้การปกครองของญี่ปุ่น แต่เขาสงสัยว่าชาวเกาหลีสนใจศาสนาคริสต์ด้วยเหตุผลทางการเมืองมากกว่าจะยอมรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดนิรันดร์ของพวกเขาหรือไม่

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของ ดร.คิม โฮ จิก

ในหลายทศวรรษหลังจากการเยือนของประธานเทย์เลอร์ ชาวเกาหลีอดทนต่อการทดลองแสนสาหัส รวมถึงการตั้งอาณานิคมและการยึดครองทางทหารของญี่ปุ่น สงครามเอเชีย-แปซิฟิก การกดขี่จากรัสเซียและจีน คอมมิวนิสต์เข้าครอบครองเกาหลีเหนือ

และสงครามเกาหลี

แต่กระนั้น เนื่องด้วยอิทธิพลจากสวรรค์ ความหวังอันริบหรี่ของชาวเกาหลีจึงเริ่มเรืองรองมากขึ้นในรัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา เมื่อซึงมัน อี ประธานาธิบดีเกาหลี สงคิม โฮ จิก ผู้อำนวยการสถานทูตลงการเกษตรชวนไปสหรัฐอเมริกาเพื่อเรียนรู้วิธีปรับปรุงโภชนาการในอาหารเกาหลี โฮ จิกเลือกมหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ ซึ่งมีโปรแกรมระดับปริญญาโทเป็นเลิศด้านโภชนาการ ปี 1949 เขาเริ่มเรียนปริญญาเอก—และเข้าร่วมการประชุมตามโบสถ์ต่าง ๆ ทั่วเมืองอีตากา รัฐนิวเจอร์ซีย์เพื่อหา “ศาสนจักรที่แท้จริง”¹

โฮ จิกผูกมิตรกับชายคนหนึ่งชื่อโอลิเวอร์ เวย์แมน โอลิเวอร์ไม่เหมือนคนอื่น ๆ ที่โฮ จิกรู้จัก เขาไม่ดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่และไม่เคยสบถ เขาไม่เคยทำงานวันอาทิตย์ด้วย วันหนึ่งโฮ จิกถามโอลิเวอร์ว่า “อะไรทำให้คุณใช้ชีวิตแบบนี้” โอลิเวอร์ตอบคำถามนั้นโดยให้หนังสือเล่มหนึ่งแก่เขาชื่อ *The Articles of Faith* เขียนโดย เอ็ดเดอร์เจมส์ อี. ทาลเมจ (1862–1933) แห่งไคโรม์อัครสาวกสิบสอง

โฮ จิกอ่าน *The Articles of Faith* ภายในหนึ่งสัปดาห์และจากนั้นก็อ่านพระคัมภีร์มอรมอน เขาเชื่อหนังสือทั้งสองเล่มและบอก

ในฐานะอัครสาวกและผู้อำนวยการกลุ่มทหารของศาสนจักร เอ็ดเดอร์ ฮาโรลด์ บี. ลี (กลาง ไม่สวมหมวก) ไปเยือนเกาหลีในปี 1954

ศาสนจักรใน เกาหลีใต้

สมาชิกภาพ:

85,628

คณะเผยแผ่: 4

วอร์ดและ

สาขา: 128

พระวิหาร: 1

*ณ เดือนมกราคม 2014

โอลิเวอร์ว่าพระคัมภีร์มอรมอน “ครบถ้วนกว่าและ เข้าใจง่ายกว่าพระคัมภีร์ไบเบิล”² โฮ จิควัย 46 ปีรับบัพติศมาในแม่น้ำซัสเควฮันนา—เขาต้องการ บัพติศมาใกล้กับที่ศาลาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และออลิเวอร์ คาวเดอริ์รับบัพติศมาเมื่อ 100 กว่า ปีก่อน เมื่อเขาขึ้นมาจากน้ำ เขาได้ยินเสียงชัดเจน บอกว่า “จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด” ความประทับใจ ครั้งนั้นนำเขาอุทิศชีวิตที่เหลือช่วยให้พระกิตติคุณ หยั่งรากในเกาหลี

วันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 1951 คิม โฮ จิควัย 46 ปีรับบัพติศมาในแม่น้ำซัสเควฮันนา—เขาต้องการ บัพติศมาใกล้กับที่ศาลาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และออลิเวอร์ คาวเดอริ์รับบัพติศมาเมื่อ 100 กว่า ปีก่อน เมื่อเขาขึ้นมาจากน้ำ เขาได้ยินเสียงชัดเจน บอกว่า “จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด” ความประทับใจ ครั้งนั้นนำเขาอุทิศชีวิตที่เหลือช่วยให้พระกิตติคุณ หยั่งรากในเกาหลี

ราวเดือนกันยายน ปี 1951 สงครามเกาหลีมาถึงจุดที่ต่างฝ่ายต่างเอาชนะกันไม่ได้ ดร.คิมจึงกลับ เกาหลี เขามีความปรารถนาแรงกล้าในการสั่งสอน พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เขาเข้าไปโบสถ์ที่ค่าย ทหารสหรัฐในเมืองปูซาน เขาสอนชั้นเรียนหลักคำ สอนพระกิตติคุณที่นั่นและแบ่งปันประจักษ์พยาน กับชาวเกาหลีที่มาเยือน ทหารสหรัฐสอนพระ กิตติคุณให้เยาวชนเป็นภาษาอังกฤษ และดร.คิม ยินดีแปลให้พวกเขา นี่เป็นวิธีแบ่งปันพระกิตติคุณ

ที่ได้ผล และเพราะชาวเกาหลีเชื่อใจ ดร.คิม แบบ อย่างของเขาจึงมีอิทธิพลต่อคนมากมาย

หลังจากทนทุกข์มากมายจากสงครามเกาหลี ผู้คนต้อนรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่าง กระหายนึก ในที่สุดการอุทิศตนของ ดร.คิมก็ เกิดผลในวันที่ 3 สิงหาคม ปี 1952 เมื่อสี่คนแรก รับบัพติศมาในเมืองปูซาน เกาหลี

ดร.คิมบอกวิสุทธิชนกลุ่มหนึ่งในเวลาต่อมาว่า “ผมไม่สนใจหรอกครับถ้าผมต้องสละชีวิต เงินทอง หรือตำแหน่งของผม ตราบใดที่ผมจะได้อยู่กับพระ- ผู้ช่วยให้รอด”³ ชีวิตของเขาเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเขา มุ่งมั่นรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า

แม้ไม่มีคณะเผยแผ่ในประเทศ แต่พระกิตติคุณ กระจ่ายทั่วเกาหลีอย่างรวดเร็ว การเติบโตดังกล่าว ทำให้เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ทั้ง ในเดือนกันยายน ปี 1954 เมื่อกลับถึงยูทาห์หลังจากเดินทางไปเกาหลี เอ็ดเดอร์ฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1973) แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองแสดงความหวังว่าอีกไม่นาน ศาสนจักรจะเริ่มสั่งสอนพระกิตติคุณอย่างเป็นทางการในเกาหลี ท่านพูดถึงศรัทธาและความ กระตือรือร้นของวิสุทธิชนชาวเกาหลี⁴ วันที่ 7 เมษายน ปี 1955 ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัม อัครสาวกสิบสองแยกคณะเผยแผ่ญี่ปุ่นออกเป็น คณะเผยแผ่นอร์เทิร์นฟาร์อีสต์กับเซาเทิร์นฟาร์อีสต์ เกาหลีรวมอยู่ในคณะเผยแผ่นอร์เทิร์นฟาร์อีสต์ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายชาวเกาหลีต้องการให้ส่งผู้สอน ศาสนามาเกาหลี แต่พวกเขาเห็นว่าสถานการณ์บ้าน เมืองในเกาหลีไม่แน่นอน พวกเขาจึงรอและสวด อ้อนวอนด้วยศรัทธาแรงกล้า

การเริ่มต้นงานเผยแผ่ศาสนา

วันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ. 1955 ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876–1972) เวลานั้นเป็นประธาน โครัมอัครสาวกสิบสอง ยินบนเนินเขาจาง-ซุง ดาน ในกรุงโซล อุทิศเกาหลีเพื่อเปิดงานเผยแผ่ศาสนา

เต็มเวลาและสวดอ้อนวอนให้ประเทศเกิดความสงบสุขและความรุ่งเรืองอีกครั้ง⁵ คำวันนั้นท่านจัดตั้งห้องถิ่นเกาหลี โดยมีคิม โฮ จิกเป็นประธาน ต่อมาท่านไปเยี่ยมปูซานเพื่อจัดตั้งสาขาปูซาน

ในเดือนเมษายน ปี 1956 ถึงแม้สถานการณ์บ้านเมืองในอเมริกาจะยังไม่แน่นอน แต่ประธานคณะเผยแผ่แอมอร์เทิร์น ฟาร์อีสต์ที่ได้รับเรียกใหม่ได้รับการตลใจให้ส่งเอ็ดเดอร์ริชาร์ด เดตทันและเอ็ดเดอร์ดอน เพาเวลล์ไปเกาหลี ทหารวิสุทธิชนยุคสุดท้ายชาวอเมริกันและสมาชิกชาวเกาหลีเช่นเดียวกับ ดร.คิมอิก 64 คนเปิดทางรับแสงแดดและน้ำ ผู้สอนศาสนาเป็นผู้ให้สารอาหาร คนจำนวนมากเปลี่ยนใจเลื่อมใส และศาสนจักรเริ่มเติบโต

1910: แอลมา โอเวน เทย์เลอร์ ประธานคณะเผยแผ่ญี่ปุ่นไปเยือนเกาหลี

◀ 1951: คิม โฮ จิก รับบัพติศมาในรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา

1952: ชาวเกาหลีกลุ่มแรกรับบัพติศมาในเกาหลี

◀ 1955: ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมัชช อุทิศเกาหลี และจัดตั้งท้องถิ่นเกาหลี

1956: คิม โฮ จิก ทำงานกับรัฐบาลเพื่อให้ผู้สอนศาสนากลุ่มแรกเข้ามาในเกาหลี

ศรัทธาของสมาชิกกลุ่มแรก

ศรัทธาของวิสุทธิชนชาวเกาหลีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแต่ได้รับการทดสอบบ่อยครั้ง บราเดอร์ซุน นัก เซโอ ผู้เข้าประจำการกองทัพลหลังจากรับบัพติศมาหวนนึกถึงช่วงเวลาที่ยากลำบากเหล่านั้นว่า “ในช่วงสามปีที่เป็นทหาร ศรัทธาและประจักษ์พยานของผมถูกทดสอบ วันหนึ่งผู้บังคับกองร้อยเมาและเอาเหล้าจำนวนมากมายัดเยียดให้ทหารในกองตึ้ม เพราะเพื่อนในกองร้อยรู้ว่าผมเป็นแอลดีเอสพวกเขาจึงตึ้มเหล้าแทนผมทุกครั้ง แต่คำนั้น ผู้บังคับกองร้อยจับตาดูผมเป็นพิเศษและสั่งให้ผมตึ้ม ผมบอกว่าผมไม่ตึ้มเครื่องตึ้มมีแอลกอฮอล์ แต่เขาสั่งให้ผมตึ้ม แต่ผมไม่เชื่อฟังอีกครั้ง เขาชักปืนสั้นเล็งมาที่ผมและสั่งให้ผมตึ้ม ทุกคนกลั่นหายใจอยู่ ผมพูดชัดเจนอีกครั้งว่า ‘ผมไม่ตึ้มเครื่องตึ้มมีแอลกอฮอล์ครับท่าน’ ผมรู้สึกว่าการชั่งน้ำหนักนั้นยาวนานมาก ในที่สุดเขาก็พูดว่า ‘ผมยอมแพ้’ และลดปืนลง ทุกคนถอนหายใจด้วยความโล่งอกและกลับไปโรงนอน เช้าวันรุ่งขึ้น ผู้บังคับกองร้อยคนนั้นมาหาผมและขอโทษสำหรับสิ่งที่เขาทำเมื่อคืน ภายหลังเขามักจะมาหาผมเพื่อขอคำ

แนะนำในเรื่องส่วนตัว”⁶

บราเดอร์ซุนรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในเกาหลีและต่อมาเป็นอธิการของวอร์ดแอลเอมีตาในรัฐแมริแลนด์ สหรัฐอเมริกา

บราเดอร์จุง แด ป็น เป็นหนึ่งในผู้เรียนพระกิตติคุณจากผู้สอนศาสนากลุ่มแรกที่รับใช้ในเกาหลี เขาออกจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลกลางคันเพื่อไปเรียนวิทยาลัยศาสนา ความฝันของเขาคือเป็นศิษยาภิบาลและเป็นหัวหน้าชุมชนชาวคริสต์ในเกาหลี

วันหนึ่งเพื่อนคนหนึ่งให้พระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาอังกฤษแก่เขาเพราะยังไม่ได้จัดพิมพ์ฉบับแปลเป็นภาษาเกาหลี เขารู้สึกว่าต้องอ่านหนังสือเล่มนี้ เขาอ่านแม้กระทั่งในเวลาเรียน เมื่อเพื่อนร่วมชั้นถามว่าอ่านอะไร เขาตอบว่าอ่านหนังสือคล้ายพระคัมภีร์

ไบเบิลและแนะนำให้เพื่อน ๆ ซื่อ

ในที่สุดบราเดอร์จุงก็เกิดปัญหาที่วิทยาลัย ผู้บริหารเรียกตัวเขาไปพบและบอกว่าเขากำลังยอมต่อการล่อลวงของซาตานไปสู่วิถีนอกรีต และพวกเขาบีบให้เลือกระหว่างโรงเรียนกับพระคัมภีร์มอรมอน การตัดสินใจนั้นไม่ยากเพราะเขารู้แล้วว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง

อย่างไรก็ดี หลังจากบราเดอร์จุงเข้าร่วมศาสนจักร เขาประสบความยากลำบากทางสังคมและเศรษฐกิจ ทุนจากวิทยาลัยและเงินสนับสนุนจากศาสนจักรเดิมถูกระงับ และเพื่อนทุกคนทอดทิ้งเขา ดร.คิมดูแลเขาอย่างดี ต่อมาบราเดอร์จุงกระทำความผิดประโชชน์อย่างมากต่อการเติบโตของศาสนจักรในเกาหลีโดยแปลพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาและตรวจแก้ต้นฉบับเพลงสวด เนื้อร้องอันไพเราะที่เขาแปลยังคงสัมผัสใจสมาชิกชาวเกาหลี

จำนวนสมาชิกที่เข้มแข็งเพิ่มขึ้นโดยลำดับ ในเดือนกรกฎาคม ปี 1962 ศาสนจักรจัดตั้งคณะเผยแผ่เกาหลีอย่างเป็นทางการ เกล อี. คาร์ อดีตผู้สอนศาสนาที่เคยรับใช้ในเกาหลีได้รับเรียกเป็น

ประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ ประธานคณะเผยแผ่คนนี้ทำให้การแปลและจัดพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนในภาษาเกาหลีเป็นงานสำคัญอันดับแรก ๆ ของเขา หลังจากได้รตรองและสวดอ้อนวอนอย่างมาก เขามอบหมายงานแปลให้ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาคนหนึ่งชื่อเอ็ดเดอร์ฮาน อิน ชัง หลังจากทบทวนงานแปลสองครั้งก่อน⁷ เอ็ดเดอร์ฮานก็ทำงานแปลใหม่จนสำเร็จ และศาสนจักรพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาเกาหลีครั้งแรกในปี 1967

เมื่อมีพระคัมภีร์มอรมอนในภาษาของพวกเขาวชาวเกาหลีจำนวนมากจึงเริ่มค้นหาความจริงของ

สเตคและพระวิหารแห่งแรกของเกาหลี

ปี 1973 วิสุทธิชนยุคสุดท้ายชาวเกาหลีจำนวนมากเริ่มหวังว่าอีกไม่นานพวกเขาจะมีสเตค วันที่ 8 มีนาคม ปี 1973 ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) แห่งโครัมอักครสวากสิบสองเวลานั้น จัดตั้งสเตคแรกในเกาหลี รว 800 คนเข้าร่วมการประชุม สเตคแรกในประวัติศาสตร์เกาหลีจัดตั้งขึ้นโดยมีแปดวอร์ดและสองสาขาสมาชิกศาสนจักรในเกาหลีสามารถติดตามพระเยซูคริสต์ได้แล้วภายใต้การนำระดับสเตคของผู้นำศาสนจักรชาวเกาหลีและได้รับพรจากผู้ประสาทพร

ภาพประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ เอ็ดเดอร์ฮานอินชอง และสมาชิกศาสนจักร

ทศวรรษ 1960:
จัดตั้งสาขาในโซล
ปูซาน อินชอน
และกวางจู

1962: จัดตั้ง
คณะเผยแผ่
เกาหลี

► 1967:
จัดพิมพ์
พระคัมภีร์
มอรมอนเป็น
ภาษาเกาหลี

1973: จัดตั้งสเตค
แรกในเกาหลี—
และในภาคพื้น
เอเชีย—ที่กรุงโซล

1974: เปิดศูนย์
นักท่องเที่ย
แห่งแรกของ
ศาสนจักรใน
เกาหลีที่เมือง
กวางจู

◀ 1980: ประธาน
สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู.
คิมบัลล์ เป็นประธาน
ศาสนจักรคนแรกที่
ไปเยือนเกาหลี

ศาสนจักรตามคำเชื้อเชิญของเพื่อน ๆ ผู้มาเยือนมีมากจนผู้สอนศาสนาไม่ต้องหาผู้สนใจ และผู้สอนศาสนาบางคนสอนทั้งวัน

ความกระตือรือร้นอย่างมากของวิสุทธิชนชาวเกาหลีในงานเผยแผ่ศาสนามีบทบาทสำคัญยิ่งเช่นกันต่อการเติบโตของศาสนจักร สมาชิกผู้สอนศาสนาที่ดีมากคนหนึ่งชื่อลี ชุง มั่น จากวอร์ดแจมซิล เข้าร่วมศาสนจักรในวัย 50 ปี เขามีชีวิตลุ่ม ๆ ดอน ๆ แต่เขามีเจตคติเชิงบวกเสมอในชีวิตทางศาสนาของเขา เขาเป็นช่างซ่อมรองเท้า เขากองพระคัมภีร์มอรมอนไว้ในร้านและเชื้อเชิญลูกค้าให้หยิบฟรีไปหนึ่งเล่มถ้าอยากอ่าน กว่า 50 คนรวมทั้งญาติ ๆ ของเขาเข้าร่วมศาสนจักรเพราะเขา เขาอ่านงานมาตรฐานหลายสิบครั้ง หนังสือเหล่านั้นอยู่ข้างเขาเมื่อเขาถึงแก่กรรม⁸

อาสาสมัครมอรมอนร่วมมือร่วมใจช่วยทำกิมจิอาหารประจำชาติเกาหลีหลายกิโลกรัมที่งานเทศกาลในกรุงโซล
นิกายและองค์กรต่าง ๆ แจกจ่ายกิมจิให้คนยากจน

ชาวเกาหลีที่ได้รับแต่งตั้ง

งานเผยแผ่ศาสนาจึงจริงจังมากขึ้น เกือบ 1,200 คนรับบัพติศมาในปี 1973 ไม่นานสมาชิกภาพทั้งหมดในเกาหลีก็เกิน 8,000 คน รวมทั้งผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคมากกว่า 700 คนใน 31 วอร์ดและสาขา

สิบสองปีต่อมา หลังจากเติบโตอย่างต่อเนื่อง วิสุทธิชนชาวเกาหลีได้รับพรด้วยการมีพระวิหารที่โรมานาน วันที่ 14 ธันวาคม ค.ศ. 1985 ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) เวลานั้นเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด อุตศพระวิหารโซล เกาหลี พระวิหารแห่งนี้มีความหมายอย่างยิ่งต่อประธานอิงค์ลีย์ผู้มีความผูกพันเป็นพิเศษกับวิสุทธิชนชาวเกาหลี ท่านกล่าวว่า “คนเกาหลี

สารที่สวดเศาจะแวะรับสมาชิกในเมืองจินแฮ-กู ขางวอน จินจู ซาซ็อน และเกอโจจะระหว่างทางไปโซล รถโดยสารดังกล่าวมาถึงพระวิหารช่วงตีสองหรือตีสาม และสมาชิกจะจับเป็นเวลาสองชั่วโมงก่อนเข้าร่วมศาสนพิธีขึ้นเตรียมตอนตีห้า จากนั้นจะเข้าภาคเอ็นดาวแมนท์จนถึงดึกก่อนเดินทางกลับบ้านหลังสี่ทุ่ม วันรุ่งขึ้นพวกเขาไปโบสถ์และเยี่ยมสมาชิกทั้งวัน บราเดอร์คิม ชุง ซ็ิค ประธานสเตรคในสมัยนั้นกล่าวว่า “พวกเขาหมดเรี่ยวแรงแต่มีความสุข”

เวลานี้ศาสนจักรในเกาหลีอายุหลายสิบปีและโตเต็มที่ ผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่นสนับสนุนคุณค่าของครอบครัวและสิ่งที่ศาสนคายากรณ์ให้ความสำคัญอย่างแท้จริง สมาชิกชาวเกาหลีมากกว่า

► 1985: ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ อุตศพระวิหารโซล เกาหลี

1988: ขณะเดินร่ำฟื้น เมืองจากมหาวิทยาลัย บริคัมยังก์แสดงในพิธีเปิดการแข่งขันโอลิมปิกฤดูร้อนในกรุงโซล

◀ 1991: เอ็ลเดอร์ฮาน อิน ซาง ได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ พระคัมภีร์มอรมอน ภาษาเกาหลีขายได้หนึ่งล้านเล่มในเกาหลี

2001: เอ็ลเดอร์ คัลลิน เอช. โอคส์ เข้าพบลี ฮาน-ดง นายกรัฐมนตรีเกาหลีใต้

ทนทุกข์ทรมานจากสงครามรุกราน แต่พวกเขารักสงบและเป็นคนจิตใจดี ข้าพเจ้าหลั่งน้ำตาในเกาหลีมากกว่าที่ใดในโลก”⁹ ประธานอิงค์ลีย์กล่าวว่าสวดอ้อนวอนอูทิส และหลายคนที่เข้าร่วมน้ำตาไหล วันนั้นเป็นวันอากาศเย็นในฤดูหนาว แต่พระวิญญาณที่อบอุ่นของพระเจ้าสถิตในพระวิหารวันนั้นและสัมผัสใจทุกคน

ภาพวาดภาพหนึ่งในพระวิหารเป็นภาพซิสเตอร์โฮ ฮี ซุนผู้รับบัพติศมาในเดือนสิงหาคม ปี 1970 เธอเริ่มทำงานพระวิหารในวัย 80 ปี ประกอบศาสนพิธีเอ็นดาวแมนท์แทนผู้วายชนม์ 1,500 คนเป็นอย่างน้อย ในปี 2007 ปีเดียว เธอทำศาสนพิธีแทนผู้วายชนม์มากกว่า 600 คน จิตกรชาวอเมริกันคนหนึ่งซาบซึ้งใจกับการรับใช้ของเธอ จึงวาดภาพเธอครึ่งตัวและบริจาคให้พระวิหารโซลเพื่อระลึกถึงความพยายามไม่หยุดหย่อนที่เธอช่วยจิตวิญญาณให้รอด

วิสุทธิชนชาวเกาหลีอีกมากมายอุทิศตนเพื่องานพระวิหาร ตัวอย่างเช่น สเตคมาซาน (ปัจจุบันคือสเตคขางวอน) เริ่มไปพระวิหารเป็นประจำในปี 1995 วันศุกร์ที่สองของแต่ละเดือน รถโดยสาร

เดิมตระหนักถึงความสำคัญของการนมัสการด้วยกันเป็นครอบครัว —การจัดสังสรรค์ในครอบครัว การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว และการศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว วัยรุ่นชาวเกาหลีรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลามากกว่าแต่ก่อน ขอขอบคุณแสงพระกิตติคุณที่ทำให้สมาชิกชาวเกาหลีสร้างอนาคตที่สดใสไม่แพ้ศรัทธาของพวกเขา ■

อ้างอิง

1. ดู เคนนี รอย, “Kim Ho Jik: Korean Pioneer,” *Liahona*, ก.พ. 1989, 8.
2. คิม โฮ จิก, ใน เคนนี รอย, “Kim Ho Jik,” *Liahona*, 11.
3. คิม โฮ จิก, ใน เคนนี รอย, “Kim Ho Jik,” *Liahona*, 14.
4. ดู ฮาโรลด์ บี. ลี, ใน Conference Report, ต.ค. 1954, 125–131.
5. ดู โรเบิร์ต เอช. สโลเวอร์, “Korea Dedicated to Preach the Gospel,” *Church News*, 10 ก.ย. 1955, 4.
6. จากบันทึกส่วนตัวของซุน นักเซโฮ
7. พระคัมภีร์มอรมอนแปลเป็นภาษาเกาหลีครั้งแรกในปี 1961 โดย สอง บงช จิก และจัดพิมพ์งานที่คัดเลือกมาคือหนังสือ 3 นีโฟในปี 1962 บางคนมองว่าการแปลครั้งนั้นขาดความสละสลวยและแปลตามตัวอักษรมากเกินไป ด้วยเหตุนี้ เอ็ลเดอร์กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์จึงวางมือมอบหน้าที่ให้ซุง แด ปางเริ่มแปลใหม่จนเสร็จในปี 1964
8. ตามคำบอกเล่าจากอธิการของบราเดอร์ลีในพิธีศพของเขาเมื่อ 8 เม.ย. 2011.
9. จากหมายเหตุของผู้เขียนที่การอุทิศพระวิหารโซล เกาหลี เมื่อ 14 ธ.ค. 1985.

โดย เอ็ดเดอร์เอ็ม.
รัสเซลล์ บัลลาร์ด
แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

ชายและ หญิงกับ อำนาจฐานะปุโรหิต

ขอให้เราไม่ลืมว่าเราเป็น
บุตรและธิดาของพระ-
ผู้เป็นเจ้า เท่าเทียมกัน
ในสายพระเนตรของ
พระองค์ โดยทรงมอบ
หมายหน้าที่รับผิดชอบ
และความสามารถให้ชาย
กับหญิงแตกต่างกัน และ
ประทานช่องทางเข้าถึง
อำนาจฐานะปุโรหิตของ
พระองค์แก่เรา

กณปูข้าพเจ้า เอ็ดเดอร์เมลวิน เจ. บัลลาร์ด (1873–1939) สมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง ทนทุกข์ด้วยโรคลูคิเมีย 1 ระยะเวลาสุดท้ายที่โรงพยาบาลในปี 1939 คุณพ่อข้าพเจ้า ซึ่งนั่งอยู่ข้างเตียงคุณปู่บอกข้าพเจ้าว่าคุณปู่ยืนตัวลุกขึ้นนั่งบนเตียง มองไปรอบ ๆ ห้องของโรงพยาบาลราวกับว่ากำลังกล่าวคำปราศรัยกับที่ประชุม และพูดอย่างชัดถ้อยชัดคำว่า “และเหนือสิ่งอื่นใด พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เราปรับความคิดให้กระจ่าง”

ในสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด โปรดนึกถึงและปรับความคิดให้กระจ่างเกี่ยวกับหลักคำสอนพื้นฐานของพระคริสต์ อันรวมถึงความรักที่พระบิดาในสวรรค์ทรงมีต่อบิดาของพระองค์ ซึ่งมีค่าและสำคัญยิ่งต่อศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าเชื่อว่ามีความจริงบางอย่างที่ทั้งชายและหญิงจำเป็นต้องเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทสำคัญของสตรีในการเสริมสร้างและเพิ่มจำนวนผู้คนในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก

เราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณที่รักของพระบิดาบนสวรรค์ เราอาศัยอยู่กับพระองค์ในอาณาจักรก่อนเกิด เพื่อให้พันธกิจมีสัมฤทธิ์ผลในการทำให้ “เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) พระบิดาบนสวรรค์จึงทรงออกแบบแผนขึ้นมาเพื่อช่วยให้บุตรธิดาของพระองค์บรรลุศักยภาพสูงสุด

มีผู้สงสัยว่าสตรีมีบทบาทอย่างไรในแผนของพระผู้เป็นเจ้าและในศาสนจักร ข้าพเจ้าเคยให้สัมภาษณ์กับสื่อในประเทศและต่างประเทศมากมายพอที่จะรู้ว่าผู้สื่อข่าวส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าเจอมีอุปาทานเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่แล้ว หลายคนถาม

คำถามสองเป็นนัยว่าสตรีเป็นประชากรชั้นสองในศาสนจักร ไม่มีอะไรใกล้เคียงความจริงเลยสักนิดเดียว

ข้าพเจ้าขอแนะนำประเด็นสำคัญห้าข้อให้พิจารณาและปรับความคิดให้กระจ่างเกี่ยวกับหัวข้อสำคัญนี้

1. พระบิดาและพระบุตรทรงปรารถนาให้เราได้รับความสูงส่ง

พระบิดาบนสวรรค์ทรงสร้างทั้งหญิงและชาย ซึ่งเป็นบุตรและธิดาทางวิญญาณของพระองค์ นี่หมายความว่าเพศเป็นลักษณะนิรันดร์ แผนของพระองค์มีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้ทุกคนที่เลือกทำตามพระองค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ บรรลุจุดหมายปลายทางของพวกเขาในฐานะทายาทชีวิตนิรันดร์

พระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ทรงดีพร้อม ทั้งสองพระองค์ทรงมีสรรพปรีชาญาณและเข้าพระทัยทุกสิ่ง ยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ทรงมีความหวังเต็มสำหรับเรา งานและรัศมีภาพของพระองค์คือการเห็นบุตรธิดาของพระองค์ได้รับความสูงส่ง

แน่นอนว่า หากความสูงส่งในท้ายที่สุดของเราเป็นเป้าหมาย และจุดประสงค์สำคัญยิ่งของพระองค์ และหากพระองค์ทรงมีสรรพปรีชาญาณและทรงดีพร้อม พระองค์ย่อมเข้าพระทัยดีที่สุดว่าจะเตรียม สอน และนำเราอย่างไรเพื่อให้เรามีโอกาสคู่ควรรับความสูงส่งมากที่สุด พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงทราบทุกสิ่ง ทรงเห็นทุกสิ่งล่วงหน้า และเข้าพระทัยทุกสิ่ง พระปรีชาญาณ ปัญญา และความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเรานั้นเต็มเปี่ยมแน่นอนที่เราต้องเห็นด้วยว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์

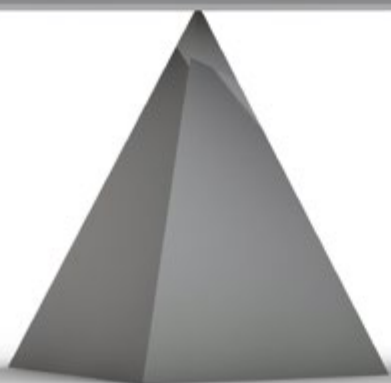
ทรงทราบว่าบุตรธิดาของพระองค์เป็นเจ้าต้องได้รับโอกาสใดบ้างเพื่อจะเตรียมครอบครัวมนุษย์สำหรับชีวิตนิรันดร์ได้ดีที่สุด

เราแต่ละคนมีสิทธิพิเศษในการเลือกที่จะเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาของเราหรือไม่ พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์หรือไม่ และทั้งสองพระองค์ทรงมีแผนเพื่อช่วยเรากลับไปหาพระองค์หรือไม่ แน่แน่นอนว่าการทำเช่นนี้ต้องใช้ศรัทธา ประจักษ์พยานของเรา ความสงบในจิตใจ และความผาสุกของเราเริ่มจากการเต็มใจที่จะเชื่อว่าพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงทราบดีที่สุด

2. ศาสนจักรปกครองผ่านกฎแห่งฐานะปุโรหิต

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นศาสนจักรของพระเจ้า และศาสนจักรของพระองค์ปกครองโดยและผ่านสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตและกฎแห่งฐานะปุโรหิต “กฎแห่งฐานะปุโรหิตคือสิทธิอำนาจที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ผู้นำฐานะปุโรหิตเพื่อกำกับดูแล ควบคุม และปกครองการใช้ฐานะปุโรหิตของพระองค์บนแผ่นดินโลก การใช้อำนาจฐานะปุโรหิตปกครองโดยผู้ถือกฎแห่งฐานะปุโรหิต (ดู คพ. 65:2; 81:2; 124:123) ... [และ] มีสิทธิ์ควบคุมดูแลและกำกับดูแลศาสนจักรภายในขอบเขตอำนาจที่กำหนดไว้”¹

สตรีไม่อาจตั้งครุฑได้โดยปราศจากผู้ชายฉันใด ชายก็ไม่อาจใช้อำนาจฐานะปุโรหิตอย่างเต็มที่เพื่อสถาปนาครอบครัวนิรันดร์โดยปราศจากผู้หญิงฉันนั้น ... ในมุมมองนิรันดร์ ทั้งอำนาจแห่งการให้กำเนิดและอำนาจฐานะปุโรหิตมีส่วนร่วมกันโดยสามีและภรรยา

ผู้ที่มิใช่กุญแจฐานะบุโรหิตเปิดทางให้ทุกคนที่รับใช้หรือทำงานอย่างซื่อสัตย์ภายใต้การกำกับดูแลของพวกเขาสามารถใช้สิทธิอำนาจฐานะบุโรหิตและเข้าถึงพลังอำนาจฐานะบุโรหิตได้ ชายและหญิงทุกคนรับใช้ในศาสนจักรภายใต้การกำกับดูแลของผู้มีกุญแจ²

ข้าพเจ้าขออ้างถึงที่เคยกล่าวไว้ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2013 ว่า “ในแผนแห่งการประสาฐานะบุโรหิตอันยิ่งใหญ่ของพระบิดาบนสวรรค์ ชายมีหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะต่อการปฏิบัติหน้าที่ฐานะบุโรหิต แต่พวกเขาไม่ใช่ฐานะบุโรหิต ชายและหญิงมีบทบาทสำคัญเท่าเทียมกันแต่แตกต่างกัน สตรีไม่อาจตั้งครรรภ์ได้โดยปราศจากผู้ชายฉันใด ชายก็ไม่อาจใช้อำนาจฐานะบุโรหิตอย่างเต็มที่เพื่อสถาปนาครอบครัวนิรันดร์โดยปราศจากผู้หญิงฉันนั้น ... ในมุมมองนิรันดร์ ทั้งอำนาจแห่งการให้กำเนิดและอำนาจฐานะบุโรหิตมีร่วมกันโดยสามีและภรรยา”³

เหตุใดจึงเป็นผู้ชาย—ไม่ใช่ผู้หญิง—ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าสู่ตำแหน่งฐานะบุโรหิต ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) อธิบายว่า “เป็นพระเจ้า” ไม่ใช่มนุษย์ “ที่ทรงกำหนดให้ชายในศาสนจักรของพระองค์เป็นผู้ดำรงฐานะบุโรหิต” และพระองค์ทรงประสาทพรแก่สตรีด้วย “ความสามารถที่จะเต็มเต็มองค์ที่ยิ่งใหญ่และนำอัครภรรยา ซึ่งคือศาสนจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า”⁴ พระเจ้ามิได้ทรงเปิดเผยว่าเพราะเหตุใดพระองค์จึงทรงวางระเบียบศาสนจักรของพระองค์เช่นนี้

เรื่องนี้ เช่นเดียวกับเรื่องอื่นๆ เป็นเรื่องของศรัทธา เราเชื่อหรือไม่ว่านี่คือศาสนจักรของพระเจ้า เราเชื่อหรือไม่ว่าพระองค์ทรงจัดตั้งศาสนจักรนี้ตามจุดประสงค์และพระปรีชาญาณของพระองค์ เราเชื่อหรือไม่ว่าพระปรีชาญาณของพระองค์ล้ำหน้าปัญญาของเราไปไกลนัก เราเชื่อหรือไม่ว่าพระองค์ทรงจัดตั้งศาสนจักรของพระองค์ในลักษณะที่จะเป็นพรแก่บุตรธิดา *ทุกคน* ของพระองค์ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งบุตรและธิดาของพระองค์

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจริง ข้าพเจ้าเป็นพยานว่านี่คือศาสนจักรของพระเจ้า สตรีเป็นส่วนสำคัญต่อการปกครองและงานของศาสนจักรผ่านการรับใช้เป็นผู้ช่วยในสมาคมสังเคราะห์เยาวชนหญิง และปฐมวัย ผ่านการรับใช้เป็นครู ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา และเจ้าหน้าที่ศาสนพิธีพระวิหาร รวมถึงที่บ้าน ซึ่งการสอนสำคัญที่สุดเกิดขึ้นที่นั่น

ขอให้เราอย่าลืมว่าประมาณครึ่งหนึ่งของการสอนทั้งหมดในศาสนจักรสอนโดยพี่น้องสตรี ผู้นำจำนวนมากมาจากพี่น้องสตรี

ของเรา โอกาสรับใช้และกิจกรรมหลายอย่างวางแผนและกำกับดูแลโดยสตรี การมีส่วนร่วมของสตรีในสภาวอร์ด สภาสแต็ค และสภาระดับสามัญที่สำนักงานใหญ่ของศาสนจักร ให้ข้อคิด ปัญญา และความสมดุลที่จำเป็นแก่สภา

มากกว่า 20 ปีที่ข้าพเจ้าสอนถึงความสำคัญของสภาและการมีส่วนร่วมที่ขาดไม่ได้ของผู้ที่เป็นสตรี ข้าพเจ้าทราบว่าชายบางคน รวมถึงผู้นำฐานะบุโรหิตบางคน ยังไม่เห็นทางสว่างและไม่ยอมฟังผู้นำที่เป็นสตรีให้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในสภาวอร์ดและสภาสแต็ค ข้าพเจ้าทราบเช่นกันว่าชายบางคนกดขี่สตรีและในบางกรณีเป็นส่วนน้อยกระทำการุณกรรมต่อสตรี การกระทำเช่นนี้น่าชิงชังในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจว่าชายที่ไม่ให้เกียรติสตรีไม่ว่าโดยวิธีใดจะต้องตอบพระผู้เป็นเจ้าสำหรับการกระทำเช่นนั้น และผู้นำฐานะบุโรหิตคนใดที่ไม่ให้ผู้นำสตรีมีส่วนร่วมด้วยความเคารพเต็มที่ การมีส่วนร่วมนั้นย่อมไม่ใช่การให้เกียรติและไม่ขยายกุญแจที่เราได้รับ พลังอำนาจและอิทธิพลของเขาลดลงจนกว่าเขาจะเรียนรู้วิธีของพระเจ้า

ที่นี่ พี่น้องสตรีทั้งหลาย แม้คำแนะนำของท่านจะมีนัยสำคัญและเปิดรับในสภาที่มีประสิทธิภาพ แต่ท่านต้องระวังไม่สวมบทบาทที่ไม่ใช่ของท่าน สภาวอร์ดและสภาสแต็คที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดคือสภาที่ผู้นำฐานะบุโรหิตวางใจผู้นำสตรีและส่งเสริมให้พวกเธอแสดงความคิดเห็นในการหารือต่างๆ และสภาที่ผู้นำสตรีเคารพและสนับสนุนการตัดสินใจของสภาอย่างเต็มที่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้นำฐานะบุโรหิตที่ถือกุญแจ

3. ชายและหญิงเท่าเทียมกันในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า

ชายและหญิงเท่าเทียมกันในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า และในสายตาของศาสนจักร แต่เท่าเทียมไม่ได้หมายความว่าเหมือนกัน หน้าที่รับผิดชอบและของประทานศักดิ์สิทธิ์ของชายและหญิงมีลักษณะต่างกัน แต่มีความสำคัญหรืออิทธิพลเหมือนกัน พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงถือว่าเพศใดดีกว่าหรือสำคัญกว่าอีกเพศหนึ่ง ประธานอิงค์ลีประกาศต่อสตรีว่า “พระบิดานิรันดร์ของเรา...ไม่เคยประสงค์ให้ท่านด้อยไปกว่างานสร้างที่มีรัศมีภาพสูงสุดของพระองค์”⁵

บางคนสับสนและปรับความคิดให้กระจำไม่ได้เมื่อเปรียบเทียบงานมอบหมายของชายกับหญิง และงานมอบหมายของหญิงกับชาย

ข้าพเจ้าแหวดล้อมไปด้วยสตรีมาตลอดชีวิต ข้าพเจ้ามีพี่น้องผู้หญิง 3 คน (ข้าพเจ้าเป็นลูกชายคนเดียว) ข้าพเจ้ามีลูกสาว 5 คน หลานสาว 24 คน และเหลนสาว 19 คน และแน่นอนว่าข้าพเจ้าได้รับพรตลอดชีวิตแต่งงาน 63 ปีกับบาร์บาราภรรยา ข้าพเจ้าเรียนรู้นานแล้วว่าต้องรับฟังเธอ ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าเมื่อเธอครุ่นคิดบางเรื่องหรือมีความรู้สึกแรงกล้าในเรื่องใดเกี่ยวกับครอบครัว ข้าพเจ้าควรเอาใจใส่ เพราะเธอได้รับการดูแลแทบทุกครั้ง ข้าพเจ้าเรียนรู้ด้วยตนเองว่าหญิงสาวและคุณแม่วัยสาวบางครั้งจะรู้สึกหรือสงสัยในคุณค่าของตนเองและความสามารถที่เธอจะกระทำประโยชน์ได้ แต่ข้าพเจ้าเห็นมาแล้วว่าเมื่อความคิดและคำสวดอ้อนวอนของพวกเธอหันไปสู่สวรรค์ พวกเธอจะได้รับพรด้วยพลังและความเชื่อมั่นว่าพระบิดาและพระบุตรทรงเข้าใจความรู้สึกของพวกเธอ

สตรีมายังแผ่นดินโลกพร้อมด้วยของประทานฝ่ายวิญญาณและความสามารถโดยกำเนิดที่มีลักษณะพิเศษ นี่เป็นความจริงอย่างยิ่งเมื่อเป็นเรื่องลูก ๆ กับครอบครัว และเรื่องการบำรุงเลี้ยงกับความผาสุกของผู้อื่น

ชายและหญิงมีของประทานแตกต่างกัน มีข้อดีแตกต่างกัน และมีมุมมองกับความโน้มเอียงแตกต่างกัน นั่นคือเหตุผลพื้นฐานสำคัญข้อหนึ่งที่เราต้องมีกันและกัน การสร้างครอบครัวต้องใช้ชายและหญิง การดำเนินงานของพระเจ้าต้องใช้ชายและหญิง สามีกับภรรยาที่ทำงานด้วยกันอย่างชอบธรรมจะเติมเต็มกันและกัน ขอให้เราระวังที่จะไม่ก้าวล่วงแผนและจุดประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ในชีวิตเรา

4. บุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าสามารถเข้าถึงพรฐานะปุโรหิต

เมื่อชายและหญิงไปพระวิหาร ทั้งคู่ได้รับการประสาทพรด้วยอำนาจเดียวกัน ซึ่งในความหมายคืออำนาจฐานะปุโรหิต แม้ว่าสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตจะกำกับดูแลโดยกฎแห่งฐานะปุโรหิตและกฎแห่งฐานะปุโรหิตถือโดยชายที่มีค่าควรเท่านั้น แต่การเข้าถึงพลังอำนาจและพรของฐานะปุโรหิตมิให้บุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า

ดังที่ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876-1972) อธิบายว่า “พรของฐานะปุโรหิตมิได้จำกัดให้เฉพาะผู้ชายเท่านั้น พรเหล่านี้หลังไหลมาสู่...สตรีผู้ซื่อสัตย์ทุกคนในศาสนจักรเช่นกัน...พระเจ้าทรงมอบของประทานฝ่ายวิญญาณและพรทุกประการให้แก่ธิดาของพระองค์เช่นเดียวกับที่บุตรของพระองค์จะได้รับ”⁶

ผู้ที่เข้าสู่ตำแหน่งบัพติศมาและต่อมาได้รับเอ็นดาวเมนต์ในพระนิเวศน์ของพระเจ้านิธิได้รับพรอันอุดมสมบูรณ์และล้ำเลิศ เอ็นดาวเมนต์เป็นของประทานแห่งพลังอำนาจอย่างแท้จริง ทุกคนที่เข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเจ้าล้วนประกอบศาสนพิธีของฐานะปุโรหิต

พระบิดาในสวรรค์ทรงเชื้อเพื่อพลังอำนาจของพระองค์ ชายและหญิงทุกคนสามารถเข้าถึงพลังอำนาจนี้เพื่อช่วยในชีวิตส่วนตัวทุกคนที่ทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์กับพระเจ้าและให้เกียรติพันธสัญญาเหล่านั้นย่อมมีสิทธิได้รับการเปิดเผยส่วนตัว ได้รับพรโดยการปฏิบัติศาสนกิจของเหล่าเทพ ติดต่อกับพระผู้เป็นเจ้า ได้รับความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณ และสุดท้ายได้เป็นทายาทสืบทอดทั้งหมดที่พระบิดาทรงมีเคียงข้างกับพระเยซูคริสต์

5. ศาสนจักรต้องการเสียงและศรัทธาของสตรี

เราต้องการเสียงและศรัทธาอันเด่นชัดและทรงอิทธิพลของสตรีมากขึ้น เราต้องการให้พวกเธอเรียนรู้หลักคำสอนและเข้าใจสิ่งที่เราเชื่อ เพื่อที่พวกเธอจะสามารถเป็นประจักษ์พยานถึงความจริงของทุกเรื่อง—ไม่ว่าในการชุมนุมรอบกองไฟที่ค่ายเยาวชนหญิง ในการประชุมประจักษ์พยาน ในบล็อก หรือใน Facebook เฉพาะสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้ซื่อสัตย์เท่านั้นที่สามารถแสดงให้เห็นว่าสตรีของพระผู้เป็นเจ้าที่ทำพันธสัญญามีลักษณะอย่างไรและเชื่ออะไร

ไม่มีใครในพวกเราที่สามารถทนยืนดูจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าถูกดูหมิ่นและถูกปฏิเสธได้ ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญโดยเฉพาะพี่น้องสตรีในศาสนจักรให้แสวงหาการนำทางจากสวรรค์ที่จะทราบว่าพวกเธอสามารถทำอะไรได้เพื่อให้ผู้คนได้ยินเสียงแห่งศรัทธาและประจักษ์พยานของพวกเธอ เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และซิสเตอร์ที่เป็นเจ้าหน้าที่ระดับสามัญไม่อาจทำสิ่งนี้ได้โดยลำพัง ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาไม่อาจทำสิ่งนี้ได้โดยลำพัง ผู้นำฐานะปุโรหิตและผู้นำองค์กรช่วยไม่อาจทำสิ่งนี้ได้โดยลำพัง เราทุกคนต้องปกป้องพระบิดาในสวรรค์และแผนของพระองค์ เราต้องปกป้องพระผู้ช่วยให้รอดของเราและเป็นพยานว่าพระองค์คือพระคริสต์ ศาสนจักรของพระองค์ได้รับการฟื้นฟูบนแผ่นดินโลก และมีสิ่งถูกกับสิ่งผิด

หากเราต้องมีความกล้าหาญที่จะพูดปกป้องศาสนจักร เราต้องเตรียมตนเองก่อนโดยศึกษาความจริงของพระกิตติคุณ เราจำเป็น

ต้องทำให้ประจักษ์พยานของเรานั้นคงผ่านความขยันหมั่นเพียร การศึกษาพระคัมภีร์ประจำวันและขอให้คำสัญญาของโมโรไนเกิดผลเพื่อที่เราจะ “รู้ความจริงของทุกเรื่อง” (โมโรไน 10:5) หากเราแสวงหาผ่านการศึกษาและการสวดอ้อนวอนที่อ่อนน้อม

อย่าเสียเวลาพลิกแผนหรือปรับเปลี่ยนแผนของพระผู้เป็นเจ้า เราไม่มีเวลาทำเช่นนั้น เปล่าประโยชน์ที่จะพยายามหาวิธีจัดระเบียบศาสนจักรของพระเจ้าในแบบอื่น พระเจ้าทรงเป็นพระประมุขของศาสนจักรนี้ และเราทุกคนปฏิบัติตามคำชี้แนะของพระองค์ ทั้งชายและหญิงจำเป็นต้องมีศรัทธาและประจักษ์พยานที่เพิ่มพูนเกี่ยวกับพระชนมชีพและการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ของเรา มีความรู้เพิ่มพูนเกี่ยวกับคำสอนและหลักคำสอนของพระองค์ เราต้องมีความคิดที่ใสสะอาดเพื่อที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสอนเราได้ว่าต้องทำอะไรและพูดอะไร เราต้องปรับความคิดให้กระจ่างในโลกที่สับสนและเฉยเมยต่อเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า

พี่น้องสตรีทั้งหลาย แวดวงอิทธิพลของท่านมีลักษณะพิเศษ—ที่ชายไม่อาจลอกเลียนแบบได้ ไม่มีใครจะปกป้องพระผู้ช่วยให้อวดด้วยการชักชวนหรือพลังได้มากไปกว่าท่าน—ธิดาของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งมีจิตใจเข้มแข็งและความเชื่อมั่นเช่นนั้น พลังแห่งเสียงจากสตรีผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสมีอาจประมาณได้ และศาสนจักรต้องการ

เสียงของท่านเวลานี้มากกว่าที่ผ่านมา

ข้าพเจ้าขอฝากคำพยานและประจักษ์พยานของข้าพเจ้าว่าเราอยู่ในยุคสมัยที่เราต้องยืนเป็นหนึ่งเดียว—ทั้งชายและหญิงเยาวชนชายและเยาวชนหญิง เด็กชายและเด็กหญิง เราต้องยืนหยัดปกป้องแผนของพระบิดาบนสวรรค์ เราต้องปกป้องพระองค์พระองค์ทรงกำลังถูกผลักดัน เราที่เป็นสมาชิกศาสนจักรไม่อาจยืนนิ่งเฉยและปล่อยให้สิ่งนี้เกิดขึ้นต่อไปโดยไม่กล้าพอที่จะเปล่งเสียงของเราให้ผู้คนได้ยิน

ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรให้เรามีความกล้าที่จะศึกษาความจริงอันเรียบง่ายของพระกิตติคุณ แล้วแบ่งปันทุกครั้งที่เรามีโอกาส ■

จากคำปราศรัยการให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริกัม ยังก์เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม ค.ศ. 2013 คูฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 2.1.1.
2. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 112.
3. ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “นี่คืองานของเราและรัศมีภาพของเรา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, 19.
4. ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “สตรีในศาสนจักร,” *เลียโฮนา*, น.ศ. 1997, 80.
5. ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “ยืนหยัดต่อต้านแผนการร้ายของโลก” *เลียโฮนา*, น.ศ. 1996, 109.
6. โจเซฟ ฟิลาดีลฟี สมิธ, “Magnifying Our Callings in the Priesthood,” *Improvement Era*, มิ.ย. 1970, 66.

แม้ว่าสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตจะกำกับดูแลโดยกฎแห่งฐานะปุโรหิต และกฎแห่งฐานะปุโรหิตถือโดยชายที่มีค่าควรเท่านั้น แต่การเข้าถึงพลังอำนาจและพรของฐานะปุโรหิตมีให้บุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า

มีบางอย่างบอกผมให้หยุด

การออกค่ายค้างคืนพร้อมกับกิจกรรมกลางแจ้งทุกรูปแบบวางแผนไว้สำหรับวันศุกร์และวันเสาร์ ผมอยากไปกับลูกชายมาก คาร์ลทำงานนอกเวลาและต้องทำงานวันศุกร์ ผมจึงเสนอว่าจะไปรับเขาเย็นวันศุกร์หลังเลิกงาน เราวางแผนว่าจะจอดรถบนสะพานเลยค่ายพักแรมขึ้นไปแล้วเดินลงมา

เมื่อเรามาถึงสะพาน ตอนนั้นมืดแล้ว มีเพียงดวงจันทร์สีเงินและดาวไม่กี่ดวงส่องแสงในท้องฟ้า ทางเดินไปค่ายพักแรมแคบมากและอยู่บนหน้าผาแคบ ๆ ลัด

เราเดินมาได้ไม่กี่ไกลไฟฉายก็เริ่มหรี่ลง และบางครั้งแทบมองไม่เห็นทางเดินในแสงสลัว

เลาะไปตามแนวแม่น้ำ เราอยู่เหนือแม่น้ำประมาณ 300 หลา (275 เมตร) ตอนเราเริ่มเดิน

เดินมาได้ไม่กี่ไกลไฟฉายของเราก็เริ่มหรี่ลง และบางครั้งแทบมองไม่เห็นทางเดินในแสงสลัว จู่ ๆ ก็มีบางอย่างบอกผมให้หยุด ผมหยุดเดินทันที แล้วเดินต่ออีกสองก้าว แต่ความรู้สึกหรือเสียงนั้นบอกซ้ำว่า “หยุด!”

ผมหยุดอีกครั้ง คาร์ลเดินตามหลังมาติด ๆ จนเกือบชนผม

“มีอะไรหรือครับพ่อ” เขาถาม

ผมบอกเขาเกี่ยวกับการกระตุ้นเตือน และบอกต่อว่าเราต้องกลับบ้านแล้วค่อยกลับมาตอนเช้า

“พ่อครับ ผมเห็นแคมป์ไฟแล้วครับ” เขาตอบ “อยู่ห่างออกไปไม่ถึงไมล์ (1.6 กิโลเมตร)”

เพราะทราบดีว่าการกระตุ้นเตือนนั้นมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมจึงยืนยันกรานไม่ให้เขาเดินต่อ ไฟฉายดับแล้ว เราจึงเดินกลับทางเดิมอย่างระมัดระวัง คาร์ลผิดหวังและไม่พูดอะไรมากนักระหว่างทางกลับบ้าน

เช้าตรู่วันรุ่งขึ้นเรากลับไปที่พักและเริ่มเดินอีกครั้ง อย่างน้อยคาร์ลก็ได้เข้าร่วมกิจกรรมวันเสาร์ เรารีบเดินเลาะมาเรื่อย ๆ แต่จู่ ๆ ทางเดินก็หายไป! แล้วเราก็หนีออก เรามาถึงจุดที่เราหยุดเมื่อคืนนี้พอดี

“พ่อครับ จากตรงนี้สูงจากแม่น้ำอย่างน้อย 100 หลา (91 เมตร)” คาร์ลบอก “เราคงตายแน่!”

หน้าผาข้างล่างเราลื่นชันลงไปถึงแม่น้ำ ทางเดินข้างหน้าเรามีรอยแยกกว้างประมาณ 12 ฟุต (3.6 เมตร) ซึ่งเป็นผลจากพายุครั้งล่าสุด

ผมกับคาร์ลถอดกันพลางน้ำตาไหล จากนั้นเราเดินไปอีกทางจนถึงค่ายพักแรม เรามาถึงทันอาหารเช้าพอดี

ควรจะมีป้ายเตือนตรงทางเดินทางแรก แต่ไม่มี ขอพระทัยพระองค์ที่เราได้รับสัญญาเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ■
โรนัลด์ ดี. โคลบี้, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เปิดพระคัมภีร์มอรมอน

ในฐานะสมาชิกสภาสูงสเตคเวียนนา ออสเตรีย ผมเข้าร่วมการประชุมของวอร์ดหนึ่งในเวียนนาเดือนละครั้ง เพราะผมอยู่ห่างจากเวียนนา 120 ไมล์ (190 กม.) ผมจึงมักจะนั่งรถไฟไปที่นั่น

วันอาทิตย์วันหนึ่งหลังกลับจากเยี่ยมวอร์ดนั้น ผมตกใจมากเมื่อพบว่ากระเป๋าเงินหาย ผมกลัวใจเพราะไม่รู้ว่าคุณทำหายเองหรือกระเป๋าถูกขโมย ในกระเป๋ามีเงินไม่มาก มีใบรับรองพระวิหาร บัตรเครดิต และบัตรสำคัญอื่นๆ

วันรุ่งขึ้นผมแทบไม่มีสมาธิในการทำงาน ผมถามตัวเองครั้งแล้วครั้งเล่าว่า “ผมใช้กระเป๋าเงินครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่ ผมวางทิ้งไว้ที่ไหนหรือเปล่า” ผมโทรหาตำรวจ สถานีรถไฟ และอธิการของวอร์ดที่ผมเข้าร่วม ไม่มีใครพบกระเป๋า ผมสวดอ้อนวอนด้วย และคำสวดอ้อนวอนแรงกล้าขึ้นตามเวลาที่ผ่านไป คืนนั้นผมนอนกระสับกระส่าย

ระหว่างสวดอ้อนวอนตอนเช้าในวันรุ่งขึ้น ผมรู้สึกแรงกล้าทางวิญญาณว่าให้เปิดพระคัมภีร์มอรมอนเพื่อหาคำตอบให้ปัญหาของผม ผมเฝ้าความรู้สึกนั้นทันที เพราะไม่มีพระคัมภีร์มอรมอนข้อใดที่เกี่ยวข้องกับกระเป๋าเงินที่หายไป

ความรู้สึกเข้ามากดดันผม “เจ้าสงสัยทำไม ศรัทธาต้องมาก่อนปาฏิหาริย์! แต่เปิดพระคัมภีร์ ข้อแรกที่เจ้าอ่านจะให้คำตอบแก่ปัญหาของเจ้า”

ผมทั้งความรู้สึกนี้เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่หวังไปเอง ผมพยายามขัดขึ้นแต่ในที่สุดก็ทำตามความรู้สึกนั้น ผมลุกขึ้นไปไปที่โต๊ะทำงานและหยิบพระคัมภีร์มอรมอนขึ้นมา

หัวใจผมเต้นรัวด้วยความคาดหวัง ผมไม่ได้พลิกหน้ากระดาษไปมา ผมเพียงเปิดขึ้นมาและอ่าน เจคอบ 3:1: “จงมองพระผู้เป็นเจ้าด้วยจิตใจมั่นคง, และสวดอ้อนวอนพระองค์ด้วยศรัทธายิ่ง, และพระองค์จะทรงปลอบประโลมท่านในความทุกข์ของท่าน, และพระองค์จะทรงวิงวอนแก่ท่านให้ท่าน” ความรู้สึกท่วมท้นจิตใจผมจนไม่สามารถอ่านต่อได้อีก

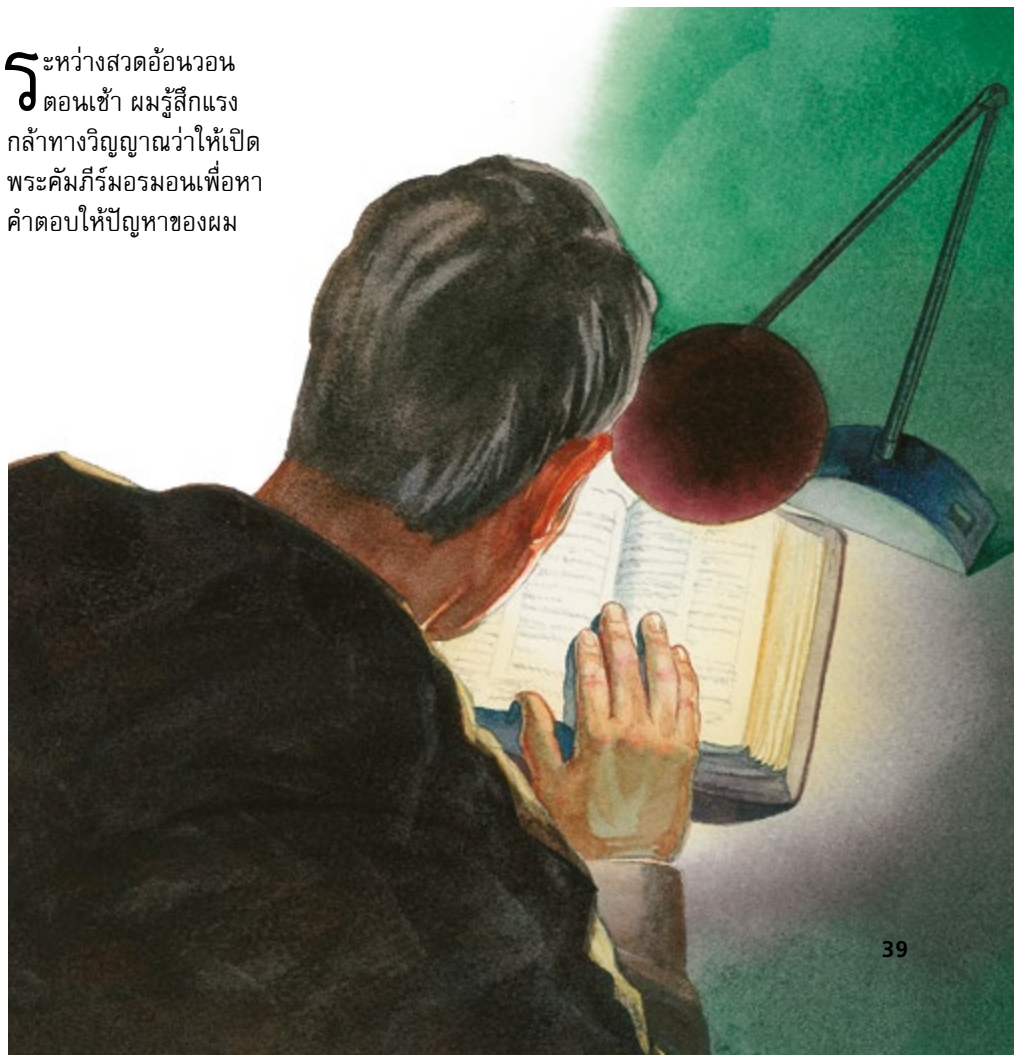
พระเจ้าจะทรงวิงวอนแก่ท่านให้ผม! ผมไปทำงานด้วยความโล่งอกสบายใจ เวลา 11 นาฬิกาผมได้รับโทรศัพท์จาก

ตำรวจสถานีรถไฟแจ้งว่าได้กระเป๋าเงินของผมคืนแล้ว หนึ่งวันต่อมาผมได้รับกระเป๋าเงิน ไม่มีอะไรหายเลย

พระเจ้าทรงปลอบประโลมผมในความทุกข์ของผม พระองค์ทรงวิงวอนแก่ท่านให้ผม โดยผ่านพระคัมภีร์มอรมอนพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนผมเป็นส่วนตัวโดยตรง ผมรักพระคัมภีร์มอรมอนเสมอ แต่หลังจากประสบการณ์นี้ พระคัมภีร์มอรมอนยิ่งมีค่าต่อผมมากกว่าเดิม ■

เอ็ดูอาร์ด เมเยอร์, ออสเตรียตอนบน ออสเตรีย

ระหว่างสวดอ้อนวอนตอนเช้า ผมรู้สึกแรงกล้าทางวิญญาณว่าให้เปิดพระคัมภีร์มอรมอนเพื่อหาคำตอบให้ปัญหาของผม

สาเหตุที่ผมรักพระคัมภีร์มอรมอน

ราว 30 ปีก่อนผมขับรถไปยูทาห์เป็นครั้งแรก ผมใช้ชีวิตแบบที่ไม่ใช่วิถีชาวคริสต์มานานและต้องการเปลี่ยน เพียงแต่ไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร

เย็นวันที่สองของผมในยูทาห์ ผมแวะที่พักริมทางในเมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่งทางภาคใต้ของยูทาห์ เมื่อสุภาพสตรีในออฟฟิศให้กุญแจห้อง ผมถามว่าเธอเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหรือไม่ เธอตอบอย่างเบิกบานว่า “ใช่ค่ะ” พลังยิ่งกว้างขวางเสริมว่า “คุณเคยอ่านพระคัมภีร์มอรมอน หนังสือที่ยอดเยี่ยมของเราไหมคะ” ผมทั้งตกใจและสนใจ ผมบอกเธอว่าไม่เคยอ่าน

“มีเล่มหนึ่งในห้องของคุณ” เธอพูดต่อ “เมืองนี้ไม่มีอะไรน่าตื่นเต้นให้คุณไปดูหรอกค่ะ คุณน่าจะทำความรู้จักกับหนังสือที่ยอดเยี่ยมเล่มนี้”

ผมขอบคุณเธอและยกกระเป๋าเดินทางเข้าไปในห้อง พอเข้าไปถึงก็เห็นหนังสือปกสีน้ำตาลแดงชื่อพระคัมภีร์มอรมอนวางอยู่บนโต๊ะข้างเตียง

ผมเปิดกลาง ๆ เล่มอย่างไม่ตั้งใจและอ่านสองสามข้อ แต่ความคิดผมว่างเปล่า

ผมไม่เข้าใจอะไรเลย ผมวางหนังสือด้วยความผิดหวังและรู้สึกว่างเปล่าขณะออกจากห้อง ผมขับรถไปรอบ ๆ จนพบบาร์แห่งหนึ่ง—ที่มีดรัมไม่เจริญตาเอาเสียเลย ผมเข้าไปข้างใน รู้สึกเศร้าหมอง อ้างว้าง และสิ้นหวังขึ้นมาทันที ผมยืนอยู่ที่นั่นครู่หนึ่ง จากนั้นก็หันหลังกลับและเดินออกจากบาร์ ตั้งใจว่าจะไม่เสียเวลากับชีวิตในบาร์ที่ไหนอีก

ผมกลับไปห้องพักด้วยความสดชื่นและหยิบพระคัมภีร์มอรมอนขึ้นมา ผมคุกเข่าต่อพระเจ้าผู้ที่ผมรู้จักเพียงน้อยนิด และวิงวอนขอพระองค์ทรงมีเมตตาต่อผม ผมทูลขอพระองค์ทรงให้อภัยความผิดพลาดที่ผมเคยทำในชีวิตและทรงช่วยให้ผมเข้าใจสิ่งที่อ่านในพระคัมภีร์มอรมอน ให้รู้ว่โจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์จริงหรือไม่ และให้รู้ว่ศาสนจักรมอรมอนมีไว้สำหรับผมใช่ไหม

ผมเปิดหนังสือด้วยความคารวะและอ่านข้อแรกที่ผมเห็น “ข้าพเจ้าปลาบปลื้มในความแข็งแกร่ง; ข้าพเจ้าปลาบปลื้มใน

ความจริง; ข้าพเจ้าปลาบปลื้มในพระเยซูของข้าพเจ้า, เพราะพระองค์ทรงได้จัดวิญญาณข้าพเจ้าจากนรก” (2 เนไฟ 33:6) ใจผมลุกไหม้และน้ำตาไหล ถ้อยคำเหล่านี้เด่นชัดด้วยแสงอันน่าพิศวงของความหวัง—แสงสว่างของพระคริสต์กำลังส่งสัญญาณเรียกผมมาหาพระองค์

ผมคุกเข่าสวดอ้อนวอนอีกครั้ง ร้องให้พลังทูลขอพระเจ้าให้ทรงนำผมต่อไป จากนั้นผมเปิดหนังสืออีกครั้งและเริ่มอ่าน 1 เนไฟ บทแรก ผมเปี่ยมด้วยความเกรงขามต่อพลัง ความบริสุทธิ์ และความจริงอันหาที่เปรียบมิได้ในถ้อยคำและประจักษ์พยานของนีไฟ ผมอ่านจนถึงที่สองของเช้าวันรุ่งขึ้น พระเจ้าทรงเปิดความเข้าใจของผมขณะที่ผมอ่าน

หกเดือนต่อมาผมรับบัพติศมาเป็นสมาชิกศาสนจักรที่แท้จริงและยอดเยี่ยมแห่งนี้ ผมทราบว่าพระเจ้าประทานพรให้ผมพบและอ่านพระคัมภีร์มอรมอน—หนังสือที่สร้างศรัทธาและประจักษ์พยานของผมในพระเยซูคริสต์ ■

สตีฟ ราฮาวิ, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ในห้องพักผมเห็นหนังสือปกสีน้ำตาลแดงเล่มหนึ่งชื่อพระคัมภีร์มอรมอน

ข่าวสารจากผู้นำภาคเอเชีย

การเชื่อฟัง

เฮอร์เบิร์ต วิศิษฐ์ คณาคำ
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ข้าพเจ้าเกิดในหมู่บ้านเล็ก ๆ ซึ่งคนทั่วไปไม่รู้จัก ไม่มีไฟฟ้าหรือน้ำประปาพร้อมใช้ สถานที่นั้นเรียกว่าบ้านโป่ง ตำบลสันปูเลย อำเภอค้อยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ในภาคเหนือของประเทศไทย ข้าพเจ้าเติบโตมาแบบเด็กท้องถิ่นชนบท วิ่งเล่นในท้องทุ่งท้องนา ดูแลวัวควาย และได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวชาวนาเครื่องศาสนาที่มีวินัยในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง

หกสิบสามปีที่แล้ว เมื่อข้าพเจ้าอายุสี่ขวบ ข้าพเจ้าเดินไปโรงเรียนในชุมชนเป็นระยะทางสองกิโลเมตร เมื่อข้าพเจ้าอายุแปดถึงสิบเอ็ดขวบ ข้าพเจ้าต้องเดินสี่กิโลเมตรไปโรงเรียนรัฐบาลอีกแห่งหนึ่ง จากนั้นข้าพเจ้าเข้าเรียนโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมต้นและจบมัธยมปลายที่โรงเรียนเอกชน ข้าพเจ้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงและสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษและวิชาโทเศรษฐศาสตร์

ข้าพเจ้าชื่นชอบโครงการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสาธารณชนมาโดยตลอด ขณะอยู่ในมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าอาสา

สมัครเป็นครูกวตติชาววรรณกรรมอังกฤษและอเมริกาในนามของชมรมภาษาอังกฤษ ตั้งแต่นั้นมาข้าพเจ้าสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมปลาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาและโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ของรัฐ นอกจากนี้ครอบครัวเรายังเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือสมาชิกศาสนจักรคนหนึ่งในการจัดค่ายภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยพยาบาลในจังหวัดตรังทางภาคใต้ของประเทศไทย ข้าพเจ้าโปรดปรานการสอนมากที่สุด ต่อมาในด้านงานอาชีพ ข้าพเจ้าทำงานกับศาสนจักรเป็นผู้จัดการศูนย์บริการในประเทศไทย ประธานมูลนิธิศาสนจักรแอลดีเอส และเป็นผู้จัดการแผนกบริหารวัสดุอุปกรณ์ระดับเขต

สมัยที่ข้าพเจ้ายังเด็กมาก มีผู้สอนศาสนานิกายโปรเตสแตนต์มาเยี่ยมหมู่บ้านเล็ก ๆ ของเรา พวกเขาจะร้องเพลงและสั่งสอนเรา ทุกอย่างดีไปหมดเพราะชาวบ้านทักทายและพูดคุยกับพวกเขา แต่หลังจากพวกเขามาเยี่ยมหมู่บ้านเราเสร็จแล้วและจากไป ชาวบ้านก็จะพูดจา

หยาบคายเกี่ยวกับพวกเขาและล้อเลียนชื่อพระเยซูคริสต์ซึ่งพวกเขาสอน สิ่งนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีคำถามมากมายเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ว่า “พระองค์เป็นใคร และทำไมพวกเขาพูดจาไม่ดีเกี่ยวกับพระองค์” หลังจากนั้นเป็นเวลานานข้าพเจ้าจึงได้รับคำตอบสำหรับคำถามหลายข้อของข้าพเจ้า

เพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่งในโรงเรียนมัธยมปลายถามข้าพเจ้าว่า “วิศิษฐ์ เธอเชื่อไหมว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงพระชนม์อยู่” ข้าพเจ้าตอบเธอว่า “ไม่เชื่อ เป็นไปไม่ได้” และเธอถามต่อ “วิศิษฐ์ เธอเชื่อไหมว่ามนุษย์พูดกับพระเจ้าเป็นเจ้าได้” ข้าพเจ้าตอบว่า “เธอบ้าไปแล้ว!!!” ไม่นานข้าพเจ้าพบผู้สอนศาสนาเมื่อเข้าร่วมโปรแกรมสมาคมพัฒนาสหกิจกรรม (MIA) และเริ่มฟังบทสนทนาของพวกเขา หลังจากนั้นไม่นานข้าพเจ้าตัดสินใจรับบัพติศมาเมื่อคุณพ่ออนุญาตให้ข้าพเจ้าลงลายมือชื่อแทนท่าน

ตลอดสี่สิบสามปีในศาสนจักร ข้าพเจ้าได้รับการเรียกให้รับใช้งานมอบหมายต่าง ๆ ทั้งในระดับสาขา ท้องถิ่น คณะเผยแผ่

และสเตค งานมอบหมายที่ข้าพเจ้าชอบที่สุดคือเป็นเจ้าหน้าที่ต้อนรับเพราะข้าพเจ้าได้ทักทายคนใหม่ ๆ ในวันอาทิตย์ได้ช่วยให้พวกเขารู้สึกอบอุ่นใจและพร้อมนมัสการในการประชุมสัปดาห์ การเรียกและการปลดครั้งก่อน ๆ ช่วยให้ข้าพเจ้าพัฒนาความเป็นผู้นำและมีวุฒิภาวะทางวิญญาณอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

เรามีบุตรธิดาสองคน วิสุทธิพรกับวิสุทธิลักษณ์ ซึ่งตอนนี้อายุ 31 และ 30 ปี เราเป็นครอบครัวที่ดีผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้ากับสุมาลย์ภรรยาข้าพเจ้าและวิสุทธิพรลูกชายของเรา รับใช้ในคณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ และวิสุทธิลักษณ์ลูกสาวของเรารับใช้ที่คณะเผยแผ่แคลิฟอร์เนีย โอกลานด์ ข้าพเจ้ากับภรรยาเพิ่งเสร็จสิ้นงานเผยแผ่ของเราในฐานะผู้ให้ความช่วยเหลือสมาชิกและผู้นำผู้สอนศาสนาอาวุโสในเดือนตุลาคมปี 2013 การรับใช้งานเผยแผ่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่เราได้ทำในชีวิตมรรตัย

ข้าพเจ้าขอบคุณและกตัญญูต่อคุณแม่ข้าพเจ้า แม้ท่านจะไม่เห็นด้วยกับความเชื่อใหม่ของข้าพเจ้าในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ก็ตาม ข้าพเจ้าถูกตัดขาดจากครอบครัวหลังจากรับบัพติศมา หลายคนรู้จักข้าพเจ้าเยาะเย้ยศรัทธาและประจักษ์พยานของข้าพเจ้าด้วยถ้อยคำรุนแรงซึ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอับอายมาก แต่ไม่มีสิ่งใดหยุดข้าพเจ้าจากการ

นมัสการพระเจ้าได้ เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจลาออกจากงานอาชีพครูเพื่อรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา คุณแม่ข้าพเจ้าต้องการตัดข้าพเจ้าออกจากพินัยกรรมครอบครัว กระนั้นก็ตาม การทดลองและความยากลำบากทั้งหมดในชีวิตข้าพเจ้ากลับเสริมสร้างศรัทธาและประจักษ์พยานที่เข้มแข็งในพระเยซูคริสต์ และเพราะวิถีชีวิตแบบแอลดีเอส คุณพ่อคุณแม่ข้าพเจ้าตลอดจนสมาชิกครอบครัว ญาติ ๆ และเพื่อนบ้านจึงยอมรับครอบครัวเรา ความขัดแย้งทั้งหมดในอดีตได้รับการแก้ไขคืนดีกัน

ก่อนคุณแม่ข้าพเจ้าถึงแก่กรรม

การเชื่อฟังเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเติบโตทางวิญญาณของข้าพเจ้าตั้งแต่งตั้งแต่ช่วงแรก ๆ ที่ข้าพเจ้าเปลี่ยนใจเลื่อมใสในปี 1971 เพราะหลักธรรมสำคัญนี้ ศรัทธาและประจักษ์พยานของข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์จึงค่อย ๆ เติบโต ข้าพเจ้าไม่ได้เห็นนิมิตหรือภาพใดว่าผลลัพธ์ที่พึงปรารถนาในคำสอนของพระคริสต์จะออกมาเป็นเช่นไร อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าได้รับการยืนยันในใจถึงเรื่องราวพระคัมภีร์ที่วิสุทธิชนหนุ่มสาวทุกคนต่างรู้จักเกี่ยวกับอับราฮัม ผู้ซึ่งได้รับบัญชาให้ถวายอิสอัคบุตรชายของเขาเป็นเครื่องพลีบูชา และทั้งอับราฮัมกับอิสอัคยอมตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า นี่เป็นเรื่องจริง ไม่ใช่เทพนิยาย “ต่อมาพระเจ้าทรงทดลองอับราฮัม และตรัสกับท่านว่า ‘อับราฮัม’ ท่านทูลว่า ‘ข้าพระองค์อยู่ที่นี่’ พระองค์ตรัสว่า ‘จงพานูตรของเจ้าคืออิสอัค นูตรคนเดียวของเจ้าผู้ที่เจ้ารัก ไปยังดินแดนโมริยาห์ และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องบูชา บนภูเขาสูงหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า’...”¹ ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าการเชื่อฟังนำไปสู่การปฏิบัติ ข้าพเจ้าระลึกอยู่เสมอว่าพระเจ้าทรงคาดหวังให้ข้าพเจ้าทำสิ่งใดหลังบัพติศมา ยิ่งข้าพเจ้าเรียนรู้มากขึ้น ข้าพเจ้าก็ยิ่งได้รับการกระตุ้นจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า การเปิดเผยในพระคัมภีร์เป็นความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “...เนื่องจากการเชื่อ

ฟังกฎนั้นซึ่งในนั้นทรงกำหนดพรไว้”²

เมื่อใดก็ตามที่ข้าพเจ้าเห็นผู้เปลี่ยนใจ เลื่อมใสใหม่ของศาสนจักร ข้าพเจ้านึกถึง สมัยที่เป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่เช่นกัน ข้าพเจ้าไม่มีความรู้มากมายเกี่ยวกับพระคัมภีร์หรือคำสอนของศาสนจักร ข้าพเจ้าเพียงแต่รู้ไปข้างหน้าโดยให้ศรัทธาว่า ข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้ามีความมั่นใจเต็มเปี่ยมในผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ของศาสนจักรว่าพวกเขาจะเติบโต ก้าวหน้า และจะได้รับพรพระกิตติคุณในชีวิตด้วยการเชื่อฟัง ดังที่ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิกกล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าทราบว่าคุณเจ้าค้นพบความรอดได้โดยการเชื่อฟังกฎของพระเจ้าในการรักษาพระบัญญัติ ในการทำงานแห่งความชอบธรรม และการดำเนินตามรอยพระบาทของพระผู้ทรงเป็นผู้นำของเรา พระเยซู องค์ต้นแบบและ

ประมุขของสิ่งทั้งปวง”³

ข้าพเจ้าทำตามพระบัญญัติสิบประการ โดยสุดความสามารถของข้าพเจ้าตั้งแต่รับบัพติศมา ข้าพเจ้ารับส่วนศีลระลึกทุกวันสะบาโต จ่ายส่วนสิบเต็มด้วยความซื่อสัตย์ เต็มใจรับใช้ในศาสนจักร ศึกษาพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอน และจัดสังสรรค์ในครอบครัว ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งเรียบง่ายที่ทำได้ในชีวิต ในที่สุดข้าพเจ้าพิสูจน์ตนเองได้แล้วว่า การเชื่อฟังเรียกร้องสิ่งสำคัญสองอย่าง “ดูเถิด, พระเจ้าทรงเรียกร้องใจและความคิดที่เต็มใจ...”⁴ และข้าพเจ้าไม่เคยปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้าทำ “...อย่าเบื่อง่ายในการทำ...และจากสิ่งเล็กน้อยบังเกิดเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่”⁵ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าศาสนจักรนี้จริง ฝ่ายประธานสูงสุดและควอรัมอัครสาวกสิบสองได้รับเรียกจาก

พระผู้เป็นเจ้า เราจะได้รับพรทราบเท่าที่เราเชื่อฟังในวิธีของพระเจ้า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- 1 ดู ปฐมกาล 22:1-13, 16-18.
- 2 ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:21.
- 3 คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิก (2013), 229.
- 4 ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:34.
- 5 ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:33.

การเชื่อฟังพระบัญญัติช่วยให้ครอบครัวดิฉันยอมรับ

ดิฉันรับบัพติศมาตอนอายุ 17 ปี และเป็นสมาชิกคนเดียวในครอบครัว ตอนแรกที่รับบัพติศมา บางคนในครอบครัวไม่เห็นด้วยและต่อต้านการเปลี่ยนแปลงความเชื่อส่วนตัวของฉัน แต่ดิฉันไม่เคยรู้สึกท้อแท้กับการที่จะยืนยันเป็นพยานและรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า ทุกครั้งที่ดิฉันรับใช้คนในครอบครัวหรือสมาชิกในศาสนจักรยิ่งทำให้ดิฉันรู้ว่าพระกิตติคุณของพระผู้เป็นเจ้าเป็นความจริง และคำสอนของพระองค์ช่วยให้ครอบครัวเรามีความสุขมากขึ้น ปัจจุบันเวลาผ่านมา 12 ปี สมาชิกทุกคนในครอบครัวของดิฉันยอมรับและเข้าใจในความเชื่อของดิฉัน การเชื่อฟังและรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าที่สม่ำเสมอทำให้ดิฉันเป็นแบบอย่างแก่คนในครอบครัวได้แม้เราจะไม่มีความเชื่อที่แตกต่างกัน

-เกสินี มั่นชัย, กรุงเทพฯ

จากสนามเผยแผ่

พระกิตติคุณเปลี่ยนชีวิต

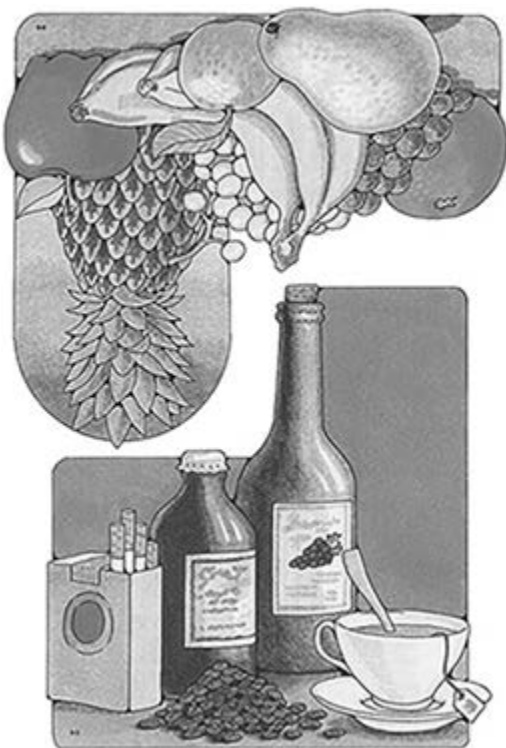
ในการเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ผมมีประสบการณ์พิเศษในการสัมภาษณ์ผู้เตรียมรับบัพติศมาสามคนในสัปดาห์หนึ่ง ผมร้องไห้เมื่อใกล้สิ้นสุดการสัมภาษณ์ชายคนหนึ่งทีเพ็งเล็กสูบบุหรี่และเลิกดื่มเหล้า

เมื่อผมสัญญากับเขาว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเหลือ เขาบอกว่าเพียงเท่านี้ก็เป็นพรแก่ชีวิตเขาแล้ว เขามีเวลาอยู่กับครอบครัวมากขึ้น เขารู้สึกปลอดภัยและไม่ต้องกังวลว่าจะประสบอุบัติเหตุ เพราะ

เขาไม่ดื่มเหล้าแล้ว และยังสามารถประหยัดเงินจากการเลิกสิ่งเหล่านั้นด้วย

นี่เป็นประสบการณ์พิเศษที่ผมซาบซึ้งใจมาก เมื่อผู้สนใจคนหนึ่งบอกผมว่าเขาเลิกสูบบุหรี่ เลิกดื่มเหล้า เลิกดื่มกาแฟ เลิกดูสื่อลามก และมาโบสถ์ทุกสัปดาห์ พระกิตติคุณเปลี่ยนแปลงผู้คน ผมมีความสุขมากที่ได้เห็นผู้คนเหล่านี้ติดตามพระคริสต์ ■

เอิลเดอร์บาร์โธโลมิว, คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ

ผมซาบซึ้งใจมากเมื่อผู้สนใจคนหนึ่งบอกผมว่าเขาเลิกสิ่งเสพติดหมดแล้ว

“การเสพติดทุกชนิดให้โทษใหญ่หลวงที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน และส่งผลกระทบต่อเราแม้กระทั่งทางวิญญาณ แต่ยังมีความหวัง เพราะการเสพติดส่วนใหญ่สามารถเอาชนะได้เมื่อใช้เวลา เราเปลี่ยนได้ แต่นั่นจะเป็นเรื่องยาก...

“การเสพติดทำให้พระวิญญาณชุ่มเคือง แม้การเสพติดบางอย่างจะต้องการความช่วยเหลือจากแพทย์มืออาชีพ แต่ขอเราอย่ามองข้ามความช่วยเหลือทางวิญญาณที่มีให้เราผ่านทางพระฐานะปุโรหิตและการสวดอ้อนวอน พระเจ้าทรงสัญญาว่า “พระคุณของเราเพียงพอสำหรับคนทั้งปวงที่นอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา; เพราะหากพวกเขานอบน้อมถ่อมตนต่อหน้าเรา และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา” (อีเธอร์ 12:27)

“ขอเราอย่าลืมนำอำนาจการเปลี่ยนแปลงมีจริง และนั่นเป็นของประทานทางวิญญาณที่ยิ่งใหญ่จากพระผู้เป็นเจ้า”

ดู ประธานเจมส์ อี. เฟาสท์, “อำนาจการเปลี่ยนแปลง,” เลียโฮนา, พ.ย. 2007.

เสียงวิสุทธิชนชาวไทย

ดิฉันรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับดิฉัน

เมื่อหลายปีก่อน ดิฉันตกอยู่ในภาวะยากลำบากที่สุดในชีวิต ช่วงเวลาแห่งความสูญเสียมารดาผู้เป็นที่รัก ดิฉันเกิดความรู้สึกอ้างว้าง ท้อแท้ และหมดหวัง โดยไม่รู้ตัว

แม้ว่าในแต่ละวันต้องเจอกับปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ ที่ต้องแก้ไข ทั้งหน้าที่รับผิดชอบในครอบครัว งานประจำ การศึกษาที่มหาวิทยาลัย และการเรียกหลายอย่างของศาสนจักร แต่ดิฉันจะลืมทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้น ๆ เมื่อลืมตาตื่น

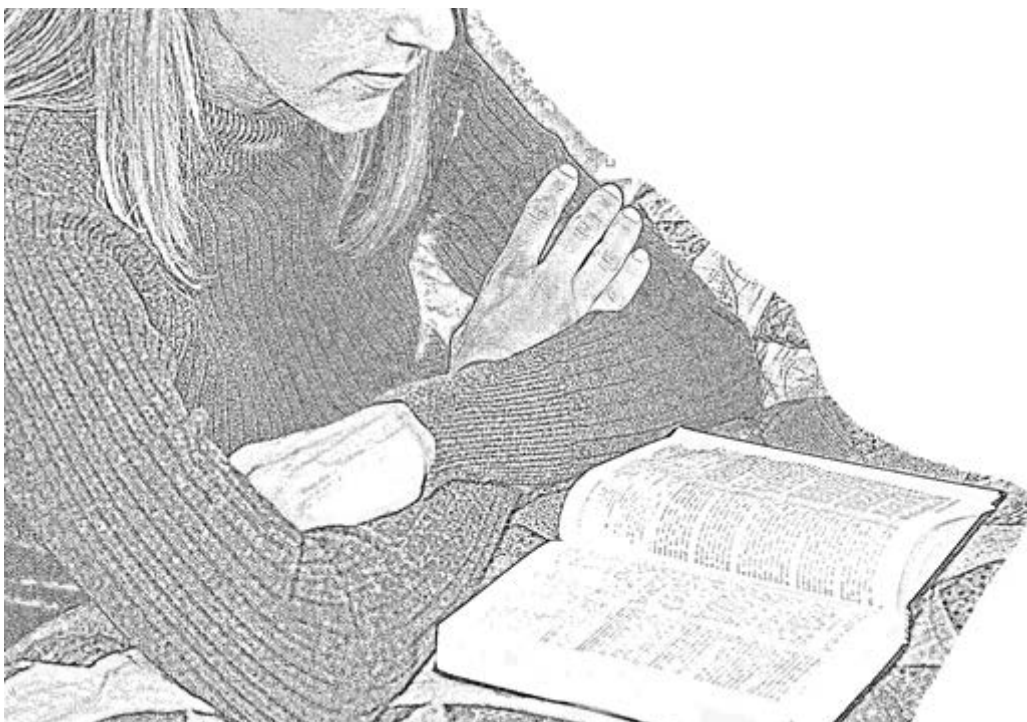
ขึ้นมาในเวลาเช้าของวันใหม่ บางครั้งดิฉันรู้สึกเหนื่อยเมื่อพยายามทำทุกอย่างในชีวิตให้สมดุลอย่างดีที่สุด ความรู้สึกภายในมักจะบอกออกมาเสมอว่าสิ่งเหล่านี้ช่างยากเหลือเกินที่จะทำเพียงลำพัง

เมื่อความรู้สึกต่าง ๆ พรุ่งพรูออกมาจนดิฉันด้านทานไม่ไหว ดิฉันเริ่มแสวงหาการนำทางและพึ่งพาพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นโดยการสวดอ้อนวอนและอ่านพระคัมภีร์ จนกระทั่งเจอข้อความหนึ่งที่พระองค์ตรัสไว้ว่า

“เหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือจิตวิญญาณทุกดวงที่ละทิ้งบาปของตนและมาหาเรา และเรียกหานามของเรา และเชื่อฟังเสียงของเรา และรักษาบัญญัติของเรา จะเห็นหน้าเราและรู้ว่าเราดำรงอยู่” (คพ. 93:1)

ดิฉันร้องไห้และยิ้มให้กับตัวเองด้วยความปิติสุขที่พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน เพราะดิฉันรู้ว่าพระองค์อยู่กับดิฉันในเวลานั้น ■

-มยุรา ลีสาร, ขอนแก่น

ค ความรู้สึกภายในดิฉันมักจะบอกเสมอว่าสิ่งเหล่านี้ช่างยากเหลือเกินที่จะทำเพียงลำพัง

ทั่ว ประเทศไทย

จัดตั้งสเตคและท้องถิ่นใหม่-
การเติบโตครั้งสำคัญในรอบ 20 ปี

วันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 1995 ณ ห้องประชุมของโรงแรม อมารีวอเตอร์เกท ประตูน้ำ เอ็มเคซีเวลล์ แห่งไควรัมอีครสวกลีสองจัดตั้งสเตคกรุงเทพ สเตคแห่งแรกในประเทศไทย โดยมีประธานทิพรัน กิจสวัสดิ์ เป็นประธานสเตคคนแรก และบราเดอร์พรชัย จันทราทิพย์ เป็นผู้ประสาพรคนแรก ศาสนจักรมีสมาชิกภาพในบันทึก 6,285 คนในเวลานั้น

19 ปีต่อมา ในวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 2014 ณ ห้องประชุมเดียวกัน สมาชิกและผู้สนใจเกือบ 1,500 คนร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการจัดตั้งสเตคและท้องถิ่นใหม่ โดยมีเอ็ดเดอร์เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง ประธานภาคเอเชียเป็นประธานควบคุม ร่วมด้วยเอ็ดเดอร์แลร์รี่ วาย. วิลสัน ที่ปรึกษาในฝ่ายประธานภาค

ประธานสาธิต ไกวัลวรรณะ ซึ่งได้รับเรียกเป็นประธานสเตคกรุงเทพเหนือ ประเทศไทย สเตคแห่งที่สองที่เพิ่งจัดตั้งจากท้องถิ่นหลังจากการทำงานหนักหลายปีของผู้นำและสมาชิก กล่าวในการประชุมว่า “เมื่อได้รับคำสั่งจากสี่ไฮให้กลับไปเอาแผ่นจารึกจากเลบัน เลมันกับเลมิวเอลสงสัย แต่ที่นี่ไฟมีศรัทธา เราต้องถามตนเองว่า ‘เราจะเป็นแบบไหน’ ไม่ว่าเราจะมี

เรียกอะไรก็ตาม ตราบเท่าที่เราทำสุดความสามารถ เราจะได้รับพร”

ท้องถิ่นกรุงเทพตะวันตก ประเทศไทย คือท้องถิ่นใหม่อีกแห่งหนึ่งซึ่งได้รับการจัดตั้ง ประธานอรุณ ทองมี อดีตอธิการวอร์ดธนบุรี ได้รับเรียกเป็นประธานท้องถิ่น แม้จะมีเพียง 3 หน่วยซึ่งแยกมาจากสเตคกรุงเทพ แต่ทั้งสามหน่วยถือว่าเป็นหน่วยที่เข้มแข็งซึ่งพร้อมสำหรับการเติบโต “ในพันธสัญญาใหม่หนึ่งสื่อย่อหับบทที่ 15 บอกเราว่าพระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงตัดแขนที่ไม่ออกผลทิ้งเสียส่วนแขนที่ออกผลพระองค์จะทรงลิดเพื่อให้ออกผลมากขึ้น” ประธานอรุณกล่าวเปรียบเทียบถึงการแยกท้องถิ่นครั้งนี้ “แขนของเราจึงถูกลิดเพื่อที่เราจะได้ออกผลมากขึ้น”

ช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยเติบโตอย่างรวดเร็วจากการแรงงานแห่งความรอด และมุ่งหวังที่จะจัดตั้งสเตคอีกหลายแห่งในอนาคตข้างหน้า “ในสเตคคือสถานที่คุ้มครองและที่หลบภัยของเราจากพายุชีวิต” เอ็ดเดอร์กองกล่าว “โจเซฟ สมิทกล่าวว่าจุดประสงค์หลักของการรวบรวมวิสุทธิชนคือเพื่อให้มีการสร้างพระนิเวศน์ในการประกอบศาสนพิธีแห่งความรอดอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งสำหรับคนเป็นและคนตาย” ■

ท้องถิ่นกรุงเทพตะวันตก: อรุณ ทองมี ประธานท้องถิ่น (กลาง); สมบูรณ์ สุขกุล ที่ปรึกษาที่หนึ่ง (ซ้าย); โชติ จีพิมาย ที่ปรึกษาที่สอง (ขวา)

สเตคกรุงเทพเหนือ ประเทศไทย :

วอร์ดดอนเมือง วอร์ดรังสิต วอร์ดบางเขน
วอร์ดลพบุรี วอร์ดแจ้งวัฒนะ วอร์ดบางบัวทอง
สาขาปากเกร็ด สาขาอยุธยา

ท้องถิ่นกรุงเทพตะวันตก ประเทศไทย:

สาขาไศก สาขาธนบุรี สาขาบางแค

สเตคกรุงเทพเหนือ: สาธิต ไกวัลวรรณะ ประธานสเตค (กลาง);
ณัฐพล ตัทธิโสภณกุล ที่ปรึกษาที่หนึ่ง (ซ้าย); นรินทร์ ยันตะพันธ์
ที่ปรึกษาที่สอง (ขวา); เกอรัท ดับเบิลยู. กอง ประธานภาค (ซ้ายสุด);
ลีโอนาด วู สาวกเจ็ดสิบภาค (ขวาสุด)

▲ ฝ่ายประธานคณะเผยแผ่: เดวิด เอ็ม. ซีเนียร์ ประธานคณะเผยแผ่ (กลาง);
รัฐมนิ แสงสุวรรณ ที่ปรึกษาที่หนึ่ง (ซ้าย);
วิศาล วิศาลบรรณวิทย์ ที่ปรึกษาที่สอง (ขวา)

▼ การประชุมภาคสมาชิกใหม่ร่วมกับฝ่ายประธานภาคและ
ฝ่ายประธานคณะเผยแผ่ มีผู้เข้าร่วมกว่าสามร้อยคน

แนะนำผู้สอนศาสนาจากประเทศไทย

สิริเมษ โชติไพรัตน์
สาขาสมุทรปราการ
คณะเผยแผ่ออสเตรเลีย เพิร์ธ
(2012-2014)

อัศวิน โชติไพรัตน์
สาขาสมุทรปราการ
คณะเผยแผ่ญี่ปุ่น ฟูกูโอกะ
(2014-2016)

Phavadee Duangthippavong
สาขาเวียงจันทน์
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ
(2013-2015)

สุมิตรา หาริชัย
สาขามหาสารคาม
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ
(2014-2015)

สุทธธีรศม์ สุทธิพงษ์
วอร์ดโคโค
คณะเผยแผ่ยูทาห์ ออกเค็น
(2014-2015)

บรรณกร กนกนาฏกุล
สาขาเชียงราย
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ
(2013-2015)

นภสร มนะโส
สาขาคอนเมือง
คณะเผยแผ่แคนาดา แวนคูเวอร์
(2013-2015)

ดวงพร ขาวเมื่อน้อย
สาขาอุดร 2
คณะเผยแผ่ซอลท์เลคซิตี
เทมเปิลสแควร์
(2013-2015)

ต่อไปนี้ท่านสามารถส่งข้อมูลผู้สอนศาสนาที่รับใช้จากหน่วยหรือครอบครัวของท่านมาที่บรรณาธิการเนื้อหา พร้อมด้วยภาพถ่ายหรือประจักษ์พยานสั้น ๆ ของผู้สอนศาสนาคนนั้นสำหรับลงเล็ยโฮนาและสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรในประเทศไทย

ส่งบทความหรือข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ด หรือ ห้องถิ่น/สแต็ค เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประสบการณ์ทางวิญญาณของท่านเพื่อลงในเว็บไซต์ Facebook หรือเล็ยโฮนาได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา: สุพันธินดา แก่นจักร **อีเมล:** kaenjaksu@ldschurch.org

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา

ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สแต็คหรือห้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์ข้อความและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี) หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

อ่านบทความเพิ่มเติมที่ Lds.or.th **หรือติดตามข่าวสารที่** facebook.com/mormonthai

ดิฉันกำลังเลี้ยงลูกหรือดอกไม้

เมื่อลูกของเรายังเล็ก เราย้ายเข้าไปอยู่ในบ้านหลังเล็กที่มีสนามงามตาทั้งสองข้างของประตูหน้ามีแปลงดอกไม้ว่างอยู่สองแปลง และถึงแม้จะมีประสบการณ์ทำสวนไม่มากนัก แต่ดิฉันตื่นเต้นกับการปลูกดอกไม้ที่นั่น ดิฉันจึงซื้อหนังสือทำสวนและแค็ตตาล็อกต้นไม้กับเมล็ดพืชมาศึกษาอย่างละเอียด

ตลอดช่วงสองสามเดือนถัดมาดิฉันวางแผนทำสวน เตรียมดิน และลงแปลงไปมากกว่า 200 ชั่วโมง ดิฉันรู้ว่าต้องใช้เวลาอีกหลายเดือนกว่าจะเห็นผล แต่ก็ยังตรวจตราดูการเติบโตในสวนบ่อย ๆ ต้นฤดูใบไม้ผลิดอกไม้ของดิฉันเริ่มบาน เริ่มจากดอกไอริสจีวี่สีม่วงไปจนถึงดอกแดฟโฟดิล ก่อนช่วงกลางฤดูใบไม้ผลิแปลงดอกไม้ของดิฉันก็เต็มไปด้วยทิวลิปสวยงามมาก ดิฉันรักสวนของดิฉัน และมักจะออกมานั่งมองดอกไม้บนบันไดหน้าบ้านบ่อย ๆ

ปลายวันหนึ่งเอมิลีลูกสาววัยสี่ขวบของเรามีเพื่อนมาเล่นด้วยกัน ก่อนที่คุณแม่ของเพื่อนเธอจะมารับ เด็กทั้งสองชอบทิวลิปเข้ามาในครัวอย่างทูลักทูละ “ดูสิคะว่าเราเอาอะไรมาให้” พวกเขาพูดอย่างมีความสุข พวกเขาเด็ดดอกบานมาเกือบหมด

ทิวลิปบานปีละครั้งเท่านั้น ดิฉันหัวใจสลาย—ทั้งหมดที่ลงแรงทั้งหมด

ที่รอคอย เราเอาดอกไม้ใส่แจกันหลายใบจนเต็มและสิ่งที่เหลือกลับบ้านพร้อมเพื่อนของเอมิลี ต่อมาขณะที่ดิฉันบ่นให้คุณแม่ฟังเรื่องความเสียหายที่เกิดขึ้น ท่านพูดว่า “นี่จะที่หนูกำลังเลี้ยงลูกไม่ใช่ดอกไม้”

ดิฉันตระหนักว่าดิฉันต้องเปลี่ยนมุมมอง ดิฉันนึกถึงเพลงปฐมวัยที่เคยร้องกับลูก ๆ เกี่ยวกับการเก็บดอกไม้

*นั่นคือสิ่งทดแทนให้ฉันคิดถึงคุณแม่
คุณแม่ที่รักฉันจกมอบดอกไม้นี้แด่ท่าน'*

ดิฉันมองเห็นสภาพเสียหายของสวน แต่เด็กหญิงวัยสี่ขวบสองคนกลับมองเห็นวิธีแสดงความรัก

การปลูกสวนดอกไม้เรียกร้องความอดทน และการถอยกลับมามองเหตุการณ์นี้ผ่านดวงตาของลูกเรียกร้องความอดทนยิ่งกว่า แต่การฝึกความอดทนในฐานะแม่ทำให้ดิฉันใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น พอลลา ซูลท์, มิสซูรี สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. “ฉันไปเดินเล่นเสมอ,” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 109.

เด็กหญิงสองคนชอบทิวลิปเข้ามาในครัวอย่างทูลักทูละ “ดูสิคะว่าเราเอาอะไรมาให้” พวกเขาพูดอย่างมีความสุข

พี่น้องสตรี ใน พันธสัญญา

ในฐานะสาวศิษย์
ของพระเยซูคริสต์
เราทุกคนมีพี่น้องสตรี
ที่รักและสนับสนุนเรา
—ไม่ว่าสถานการณ์
ครอบครัวเราเป็นเช่นไร

โดย เอ็มมาลีน อาร์. วิลสัน

ว่า นอติตี้แรกของการเป็นนักศึกษา
ในปารีส ประเทศฝรั่งเศส ดิฉัน
ประหลาดใจกับความหลากหลาย
ของวอร์ดใหม่ สตรีที่น่ารักคนหนึ่งจาก
ยุโรปตะวันออกกำลังดำเนินการประชุม
สมาคมสงเคราะห์ พี่น้องสตรีบางคนจาก
แอฟริกาตะวันตกกรุณาให้ดิฉันยืมหนังสือ
เพลงสวด สตรีชาวเอเชียที่เคยถ่ายทอด
บทเรียนเป็นภาษาฝรั่งเศสอย่างระมัดระวัง
กำลังสอนบทเรียนประทับใจที่สุดบทหนึ่ง
เท่าที่ดิฉันเคยได้ยินมา ถึงแม้ดิฉันจะเป็น

หญิงสาวชาวอเมริกันอยู่ห่างจากบ้านเกิด
เมืองนอน 5,000 ไมล์ (8,045 กม.) แต่
ดิฉันรู้สึกสบายใจท่ามกลางสตรีที่ดีของ
ศาสนจักร เรามาจากฝรั่งเศส กัมพูชา
ไอวอรีโคสต์ ยูเครน และสหรัฐ—แต่ความ
แตกต่างในอายุและวัฒนธรรมไม่ใช่เรื่อง
สลักสำคัญ วิญญาณของความเป็นพี่น้อง
ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียว

ในช่วงเรียนวิทยาลัยปีแรก ๆ ดิฉันตระ-
หนักเป็นครั้งแรกว่าเครือข่ายของพี่น้องสตรี
ที่ดีฉันเป็นส่วนหนึ่งมาทั้งชีวิตช่างเหลือเชื่อ
อะไรเช่นนี้ ดิฉันไม่มีพี่สาวน้องสาวสาย
เลือดเดียวกัน บางครั้งดิฉันจึงไม่สามารถ
นึกภาพได้ชัดเจนว่าความเป็นพี่น้องสตรี
เกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง ถึงแม้ดิฉันจะสำนึก
คุณที่มีคุณพ่อคุณแม่และพี่ชายที่ยอดเยี่ยม
แต่ดิฉันก็ยังโหยหาพี่สาวน้องสาวที่ดีฉันจะ
แบ่งปัน หัวเราะ และมีประสบการณ์ชีวิต
ร่วมกับพวกเธอ ดิฉันได้เรียนรู้การพึ่งพา
พี่น้องสตรีที่ดีฉันพบภายใน “ความเป็น
น้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อ” (เอเฟซัส
4:13) ประสบการณ์มากมายสอนดิฉันว่า
ดิฉันสามารถพึ่งพาสตรีที่ซื่อสัตย์เหล่านี้ได้

— เพราะพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
ดิฉันจึง มี พี่สาวน้องสาว!

โลกสอนเราว่าความแตกต่างในครอบครัว
ช่วงวัย วัฒนธรรม หรือบุคลิกภาพหลัก
เราออกจากกัน แต่ความจริงแล้วพี่น้อง
สตรีเป็นหนึ่งเดียวกัน ผ่านความรัก การรับ
ใช้ และมรดกอันสูงส่งของเราในฐานะบุตร
ธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ ความเป็นหนึ่ง
เดียวกันนี้ช่วยให้เราปฏิบัติตามพันธสัญญา
บัพติศมา เราสัญญาไว้ว่าจะ “เข้ามาสู่คอก
ของพระผู้เป็นเจ้า และเรียกว่าเป็นผู้คน
ของพระองค์ และเต็มใจจะแบกภาระของ
กันและกัน เพื่อมันจะได้เบา;

“แท้จริงแล้ว และเต็มใจที่จะโคกเคြ้า
กับคนที่โคกเคြ้า; แท้จริงแล้ว และปลอบ-
โยนคนที่ต้องการการปลอบโยน และยื่น
เป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา
และในทุกสิ่ง และในทุกแห่งที่ท่านอยู่”
(โมไซยาห์ 18:8–9)

เข้ามาสู่คอกของพระผู้เป็นเจ้า

พี่น้องสตรีช่วยกันรักษาพันธสัญญา
บัพติศมาเหล่านั้นในหลาย ๆ ด้าน ดัง งาม

จากได้หวั่น “[เข้ามา] สู้คอกของพระเจ้า เป็นเจ้า” ขณะเรียนมัธยมต้น เพราะ ครอบครัวเธอลำบากเรื่องเงิน ดึงจึงอดอาหารกลางวันเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย ของครอบครัวจนกระทั่งจินาเพื่อนร่วม ชั้นสังเกตเห็น แม่ของจินาเริ่มเตรียมอาหารกลางวันเผื่อตั้งทุกวัน ไม่นาน จินาก็ชวนเพื่อนของเธอมาโบสถ์ แม่ของจินาเพิ่งเข้าร่วมศาสนาจักร และจินา กำลังเรียนกับผู้สอนศาสนา สำหรับดึง แบบอย่างของจิตกุศลที่สตรีเหล่านี้ แสดงให้เห็นมีพลังมาก และดึงเริ่มพบกับผู้สอนศาสนาเช่นกัน

ดึงกับจินาอ่านพระคัมภีร์ด้วยกันและจดบันทึกประสบการณ์อันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเธอ ความผูกพันอันพี่น้องของพวกเธอแน่นแฟ้นขึ้นเมื่อเยาวชนหญิงทั้งสองรับบัพติศมาวันเดียวกัน ปัจจุบันทั้งคู่กำลังรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาเพื่อขยายปีติแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ จินา มารดาเธอ และดึงกลายเป็นพี่น้องกันผ่านการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระเจ้าและโดยการรับพระนามของพระองค์

แบกภาระของกันและกัน

การรับใช้ด้วยความรักเป็นตราสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของความเป็นพี่น้องสตรีที่แท้จริง การบำเพ็ญประโยชน์ด้วยการอุทิศธรรมและการเยียมสอนเป็นพาหนะลำเลียงการ

“เราปิติยินดีใน
บทบาทมากมาย
หลายหลากของ
เราในฐานะสตรีใน
ศาสนจักร แม้เรา
จะแตกต่างกันใน

หลายๆ ด้านและมีลักษณะเฉพาะตัวแต่
เราต่างสำนึกว่าทุกคนคือธิดาของพระ
บิดาบนสวรรค์พระองค์เดียวกัน ซึ่งทรง
รังสรรค์เราให้เป็นพี่น้องกัน เราเป็นหนึ่งใน
เดียวกันการเสริมสร้างอาณาจักรของ
พระผู้เป็นเจ้าและในพันธสัญญาที่ทำ”

บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน, ประธานเยาวชนหญิง
สามัญ, “ความเป็นพี่น้องสตรี: โอ เราต้องการ
กันและกันเพียงใด,” *เลียวไนา* พ.ค. 2014,
119.

รับใช้ของศาสนจักร แจ็คเกิลีน ซอเวส
รีเบียร์ ลีมา จากบราซิลเล่าว่าผู้เยี่ยม
สอนสองคนของเธอเป็นพรแก่ชีวิตและ
ครอบครัวเธออย่างไรหลังจากเธอได้รับการ
วินิจฉัยว่าเป็นโรคอารมณ์สองขั้วและรู้สึก
‘ไม่สามารถไปโบสถ์เป็นประจำได้’ “วลาดิ-
เมียร์ สามีน้องดิฉัน ทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อ
ช่วยให้ดิฉันผ่านพ้นช่วงเลวร้ายที่สุดของ
ความเจ็บป่วย... เขาประสบช่วงเวลาเลว
ร้ายที่สุดเพียงลำพัง—จนกระทั่งสตรีที่ยอด
เยี่ยมสองคนได้รับเรียกให้เป็นผู้เยี่ยมสอน
ของดิฉัน”

สตรีสองคนนี้ วิตากับฟาติมา แสดง
ความรักโดยเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับโรคนี้
และช่วยเหลือครอบครัวของแจ็คเกิลีน เธอ
รู้สึกเสมอว่าทั้งสองคนสนใจเธอจริง ๆ การ
รับใช้ของพวกเธอรวมถึงการจัดงานเลี้ยง
เล็ก ๆ ให้แจ็คเกิลีนและเย็บชุดให้ลูกสาว
ของเธอ ทำดีที่สุดแล้วความห่วงใยด้วยใจ
จริงของวิตากับฟาติมาก็ช่วยแจ็คเกิลีนทาง
วิญญาณ เธอกลับมาโบสถ์เป็นประจำ
ความเข้มแข็งของทั้งสองคนทำให้เธอมี
กำลังใจ

ไม่ว่าภาระของพี่น้องสตรีจะเป็นภาระ
ทางกาย ทางอารมณ์ หรือทางวิญญาณ แต่
เป็นเรื่องอัศจรรย์เมื่อเราหยิบยื่นความรักให้
มารดาสาวที่เหนื่อยล้า ดรุณีกคนใหม่ที่เขิน
อาย สตรีสูงอายุที่ว้าวุ่น ประธานสมาคม
สงเคราะห์ที่ทำงานล้นมือ สตรีแห่งพันธ-
สัญญา “เบิกบานในการรับใช้และงานดี”¹
ด้วยเหตุนี้จึงเสาะหาและพหุงพี่น้องสตรีที่
อ่อนแอหรืออ่อนใจ

โศกเศร้ากับคนที่โศกเศร้า

สตรีแห่งศรัทธาทำตามแบบอย่างของ
พระผู้ช่วยให้รอดเมื่อพวกเธอยื่นมือช่วย
เหลือด้วยความอ่อนโยน บางทีในพระ-
คัมภีร์อาจไม่มีแบบอย่างของความรักที่ไม่

คำนึงถึงตนเองดีไปกว่าแบบอย่างของนา-
โอมิแห่งเบเลเฮมและรูธแห่งโมอับสะไภ้
ของเธอ รูธเลือกรับใช้มารดาสามีหลังจาก
สามีและบุตรชายของนาโอมิเสียชีวิตลง
นาโอมิตัดสินใจกลับประเทศของเธอด้วยความ
เศร้าโศก ถึงแม้สตรีเหล่านี้มาจาก
พื้นเพทางศาสนาและวัฒนธรรมแตกต่าง
กัน แต่พวกเธอกลายเป็นเพื่อนกันขณะ
สนับสนุนกันในการดำเนินชีวิตอย่างชอบ
ธรรมและช่วยกันฝ่าความยากลำบาก

แบบอย่างและการรับใช้ของรูธยิ่งใหญ่
มากจนความโศกเศร้าของนาโอมิเปลี่ยน
เป็นความปิติยินดีเพราะเธอโชคดีที่มีสะไภ้
และพี่น้องสตรีที่ยอดเยี่ยมในพระกิตติคุณ
ความผูกพันของพวกเธอแน่นแฟ้นมากจน
ผู้หญิงคนอื่น ๆ เมื่อเห็นความรักที่พวกเธอ
มีให้แก่กันจึงกล่าวว่า “สาธุการแด่พระ-
ยาห์เวห์ ผู้ ... [ประทาน] บุตรสะไภ้ที่รักเจ้า
ผู้ประเสริฐกว่าบุตรชายเจ็ดคน” (นางรูธ
4:14–15)

ปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน

จดหมายสั้น ๆ จากพี่น้องสตรีคนหนึ่ง
ในวอร์ดปลอบโยนไรซาฮู การ์กิ จากตาฮิติ
ผู้ได้รับเรียกเป็นครูสมาคมสงเคราะห์หลัง
จากอายุครบ 18 ปีเพียงหนึ่งเดือน เธอ
ประหม่าที่ต้องสอน “บรรดาคุณแม่และ
คุณย่าคุณยายทั้งหลาย สตรีผู้รู้มากมาย
อยู่แล้ว พบเจอการทดลองมาไม่น้อย และ
มีประสบการณ์มากมาย” หลังจากสอนบท
เรียนครั้งแรก เธอได้รับ “จดหมายสั้น ๆ
เปี่ยมด้วยความรัก” จากสตรีคนหนึ่งโน้มน
เรียน จดหมายนี้เสริมความเชื่อมั่นของเธอ
และเธอติดไว้ในบันทึกส่วนตัวเพื่อช่วยให้
เธอผ่านพ้นช่วงเวลายาก ๆ

พี่น้องสตรีในพระกิตติคุณปลอบโยนและ
สนับสนุนกันในยามทุกข์ยาก เจ. สก็อตต์
พีเธอร์สตัน ประธานสภาคินยูทาห์จำได้

สตรีแห่งพันธสัญญา
“เบิกบานในการรับใช้
และงานดี” ด้วยเหตุนี้
จึงเสาะหาและพยุ
พี่น้องสตรีที่อ่อนแรง
หรืออ่อนใจ

เมื่อเขากับภรรยาไปเยี่ยมสตรีคนหนึ่ง
ในสเคตของเขาสามีเพิ่งสิ้นชีวิต “ภรรยาผม
แค่กอดเธอ ร้องให้กับเธอและปลอบเธอจน
กระทั่งเธอรู้สึกถึงความรัก” บางครั้งความ
เป็นพี่น้องสตรีเรียบง่ายเช่นนั้นเอง

ยื่นเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า

มีพลังมหาศาลเมื่อสตรีทุกวัยพร้อมใจ
กัน “ยื่นหยัดเพื่อความจริงและความชอบ
ธรรม”² ความเป็นพี่น้องสตรีของเราใน
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์สามารถ
เสริมสร้างเรา ไม่ว่าสถานการณ์ที่เราพบ
เจอจะเป็นเช่นไรในโลกที่ชั่วร้ายมากขึ้นทุก
วัน แม้แต่คนอายุน้อยมากก็สามารถยื่น
เป็นพยานได้ เช่น เจสสิกา โวซานิยาโคนา
จากแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เรียนรู้พระ-
กิตติคุณจากเด็กหญิงวัยหกขวบในชั้นเรียน
ปฐมวัยของเธอ เด็กคนนั้นเตือนสติเธอ
และเป็นพยานต่อเธอถึงความสำคัญของ
ครอบครัว

พี่น้องสตรีสูงวัยเป็นแบบอย่างที่สำคัญ
เช่นกัน คิมมี้ ฟรอสต์ จากยูทาห์นวนึกถึง
สตรีหลายคนผู้มีอิทธิพลในมน้ำใจเธอเข้ม
แข็งอยู่ในพระกิตติคุณ รวมไปถึงเออร์ซูลา
สไควส์ คิมมี้กล่าวว่า “ซิสเตอร์สไควส์เป็น
คู่เยี่ยมสอนของดิฉันเมื่อเธออยู่ในวัย 90 ปี
เธอเห็นหรือได้ยินไม่ชัด แต่เธออุทิศทั้งหมด
เพื่อพระกิตติคุณ เธอไม่เคยขาดโบสถ์และ
ทำการเยี่ยมสอนอย่างซื่อสัตย์ ... เธอเป็น
แรงบันดาลใจให้ดิฉัน” ไม่ว่าจะโดยผ่าน
แบบอย่างหรือการแบ่งปันประจักษ์พยาน
พี่น้องสตรีสามารถเป็นสาวศิษย์ที่เป็นน้ำ
หนึ่งใจเดียวกันของพระอาจารย์ได้

พี่น้องสตรีในศาสนจักรของ พระผู้เป็นเจ้า

ดิฉันพบพี่สาวน้องสาวจริง ๆ ขณะเฝ้าดู

สตรี “ยื่นเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า
ตลอดเวลาและในทุกสิ่ง และในทุกแห่ง”
(โมไซยาห์ 18:9) ดิฉันมีโอกาสรับใช้งาน
เผยแผ่เต็มเวลา เมื่อการเรียกส่งดิฉันไป
คณะเผยแผ่เทมเปิลสแควร์ ซอลท์เลคซิตี
ยูทาห์—คณะเผยแผ่สตรีล้วนในศาสนจักร
—ดิฉันยอมรับว่ารู้สึกประหม่ากับการมีสตรี
มากมายอยู่รายรอบ ดิฉันไม่จำเป็นต้อง
กังวลเลย ประจักษ์พยานของดิฉันเกี่ยวกับ
ความเป็นพี่น้องสตรีเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว
เมื่อดิฉันปฏิสัมพันธ์กับสตรีนับไม่ถ้วน ผู้เป็น
พยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดในการกระทำทุก
วันของพวกเขา

คืนคริสต์มาสครั้งแรกของดิฉันในสนาม
เผยแผ่ ประธานคณะเผยแผ่ให้พี่น้องสตรี
ทั้งหมดมารวมกันเพื่อชมภาพยนตร์จรรโลง
ใจเรื่องหนึ่ง มีตอนหนึ่งที่พี่น้องสตรีสอง
คนกำลังช่วยกันเอาชนะสภาวะการณ์อัน
น่าหวาดหวั่น ดิฉันรู้สึกประทับใจในความ
เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพวกเขา ขณะ
ชมภาพยนตร์และมองไปรอบ ๆ ดูผู้สอน
ศาสนาสตรีทั้งหลายที่มีความสุขสดใส
พระวิญญาณทรงเป็นพยานแรงกล้าต่อ
ดิฉันว่าความเป็นพี่น้องสตรีเป็นความ
ผูกพันนิรันดร์ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรง
กำหนดมา และดิฉันเป็นส่วนหนึ่งของ
ความผูกพันดังกล่าวด้วย ช่างเป็นความ
จริงที่วิเศษยิ่งอะไรเช่นนี้ เราไม่มีวันโดด
เดี่ยว เพราะพระเจ้าได้ประทานพี่น้องสตรี
ทั้งหลายให้แก่เรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. “The Relief Society Declaration,” *The Latter-day Saint Woman: Basic Manual for Women* (2000), xi.
2. เขวชนหญิง ความก้าวหน้าส่วนบุคคล (จุลสาร, 2009), 2.

วัฒนธรรมผสมผสานใน โทรอนโต

โดย แคเธอรีน เนลสัน

จากกลางเมืองโทรอนโต ประเทศแคนาดา ตลาดเคนซิงตันให้ความหลากหลายของวัฒนธรรมจากทั่วโลก เรียงรายตามถนนแคบ ๆ คือแผงลอยร้านค้า และร้านอาหารจากหลากหลายวัฒนธรรมให้ลิ้มลอง—เช่น ซัลวาดอร์เม็กซิโก เปรู และฝรั่งเศส ทุกมุมถนน คุณจะเห็นตะกร้าผักผลไม้สีสันสดใส โต๊ะขายขนมอบใหม่ร้อน ๆ จนผิวแตกเป็นแผ่นและเสื้อผ้าพื้นเมืองจากหลากหลายวัฒนธรรมสีสดขาดสวยงาม

วัฒนธรรมหลากหลายของโทรอนโตมาจากคนย้ายถิ่น คนพื้นเมือง ผู้ลี้ภัย และนักศึกษา โจนาธาน พอร์เตอร์ หนุ่มวัย 25 ปีที่อาศัยอยู่ในโทรอนโตกล่าวว่า “การรับใช้เคียงข้างสมาชิกจากสภาพภูมิหลังต่างกันมากมายในเวิร์ดช่วยให้ผมเห็นความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมต่าง ๆ รอบตัว—รวมถึงวัฒนธรรมแคนาดาของผมเอง—กับวัฒนธรรมพระกิตติคุณ น่าสนใจที่ได้เห็นแต่ละวัฒนธรรมส่งเสริมค่านิยมที่พระกิตติคุณสอนว่าเป็นสิ่งชอบธรรม นั่นทำให้เกิดการติดต่อสื่อสารตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งช่วยให้ผู้คนเข้าใจกัน

และก้าวข้ามวัฒนธรรมของตน”

โจนาธานเห็นอิทธิพลของพระกิตติคุณในบทบาทการเป็นผู้นำด้วย “ถึงแม้ผู้นำมักจะมีรูปแบบการนำต่างกันไปตามวัฒนธรรมของตน แต่นั่นไม่สำคัญ พวกเราทุกคนได้รับการเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าโดยการเปิดเผยผ่านสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต และพวกเราได้รับพร”

สำหรับโจนาธาน สถาบันให้บางอย่างที่เขาเห็นคุณค่าอย่างยิ่ง “ด้วยการที่ผมเติบโตในโทรอนโต มีเพื่อนวัยเดียวกันที่เป็นสมาชิกของศาสนจักรไม่มาก ผมจึงรู้สึกปลอดภัยและได้รับการต้อนรับที่สถาบันเราเป็นหนึ่งในเดียวกันเพราะความรักในพระกิตติคุณ คนอื่นสังเกตเห็นวิธีที่เราดำเนินชีวิต เห็นมาตรฐานของเรา และยอมรับว่าเราไม่เหมือนใคร”

ประสบการณ์ของโจนาธานสอนให้เขารู้ความสำคัญของจิตกุศล “ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์” (โมโรไน 7:47) “คนหนุ่มสาวที่สถาบันแตกต่างกันมาก การจะรักกันและกันจึงไม่ได้เกิดขึ้นโดยธรรมชาติเสมอไป” เขากล่าว “ผมเรียนรู้ว่าจิตกุศล

การเป็นหนุ่มสาวที่
ซื่อสัตย์ในออนแทรีโอ
แคนาดาเป็นอย่างไร
ชายหนุ่มคนหนึ่ง
บอกเล่าถึงวัฒนธรรม
และศรัทธาของเขา

หมายถึงการรับใช้ผู้อื่น แม้ในวิธีเล็ก ๆ น้อย ๆ และรักพวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะมาจากที่ใด”

ความรักและความหลากหลายดังกล่าวเป็นพรแก่งานเผยแผ่ศาสนา “คนจำนวนมากที่นี่เป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรุ่นแรกหรือไม่ก็รุ่นที่สอง บางครั้งผู้คนเข้าร่วมศาสนจักรที่นี่ แล้วกลับไปประเทศของตน แบ่งปันพระกิตติคุณกับครอบครัว และนำพลังความเข้มแข็งไปสู่วัฒนธรรมของตน สำหรับผมนั่นคือมรดกของศาสนจักรในโทรอนโต” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อะไรคือความพิเศษของอาหาร ในโตรอนโต

เราหาแกงหลากหลายชนิด อาหาร
แอฟริกัน และอาหารเม็กซิกัน รับประทาน
ได้ง่ายมาก ที่นี่มีชุมชนขนาดใหญ่ของ
ชาวจาเมกา ผมจึงชอบอาหารประเภท
โรตีสาวกั๊บถั่วลิสงเตา และแกงกะหรี่แพะ

งานอดิเรกของคุณคืออะไร

ผมชอบเรียนภาษา และผมสามารถฝึก
ภาษากับเพื่อนๆ ได้ ผมพูดห้าภาษา
ได้สบายๆ ทั้งภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส
ครีโอลเฮติ โปรตุเกส และสวานา

การออกเดทในโตรอนโตเป็น อย่างไร

เพราะหนุ่มสาวจำนวนมากในโตรอนโต
เป็นคนย้ายถิ่นรุ่นที่สอง เมื่อผมไปรับคู่
เดท ผมจึงได้พบพ่อแม่ของเธอซึ่งมักจะ
ยังเคร่งในวัฒนธรรมของตนและแบ่ง
อาหารประจำชาติให้ผมรับประทาน
สนุกดีครับ

ศาสนจักรในแคนาดา

190,265 วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
327 วอร์ด
150 สาขา
7 คณะเผยแผ่
8 พระวิหาร

สถิติในแคนาดา

ประชากร 34,568,211 คน
อุทยานแห่งชาติและเขตสงวน 44 แห่ง
50 เปอร์เซนต์ของหมีขาวโลกอาศัยอยู่
ในแคนาดา

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแคนาดา

เมืองหลวง: ออตตาวา
ภาษา: อังกฤษและฝรั่งเศส

เตรียมรับ โอกาสของชีวิต

อยากมีอนาคตที่ดีมาก ๆ ไหม จงศึกษาหาความรู้!

6 เมื่อท่านมีการบ้านกองพะเนินและท่านสงสัยว่าความพยายามทั้งหมดคุ้มค่าหรือไม่ จงจดจำคำแนะนำนี้จากฝ่ายประธานสูงสุด ถ้อยคำแห่งปัญญาต่อไปนี้จะช่วยให้คุณเกิดแรงจูงใจขึ้นมาบ้างในการกวดขันอ่านตำราเรียนกองต่อไป

เนื่องด้วยการศึกษาที่มีอิทธิพลใหญ่หลวงต่ออนาคตของท่าน และเป็น “ส่วนสำคัญในแผนของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อช่วย让您เป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น” (เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน [2011], 9) ท่านจะค้นพบว่าการศึกษาคู่มือค่าความพยายามทุกอย่าง

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

การสอนจากสวรรค์

“บทเรียนบางบทในชีวิตท่านเรียนรู้จากบิดามารดา ส่วนอีกหลายบทท่านเรียนรู้ในโรงเรียนหรือในศาสนจักร อย่างไรก็ตามบางช่วงที่ท่านรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงกำลังสอนท่านและท่านเป็นนักเรียนของพระองค์”

“Who Honors God, God Honors,” *Ensign*, พ.ย. 1995, 48.

ทะเลแห่งชีวิต

“ชีวิตประดุจทะเลที่ทำให้คนจ้องหองละความล้าพอง เปิดโปงคนเลื่องงาน และเผยให้เห็นผู้นำ เพื่อเล่นอย่างปลอดภัยไปถึงท่าเรือที่ท่านปรารถนา ท่านต้องเก็บแผนที่ปัจจุบันไว้ใกล้มือ ท่านต้องเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่น ยึดมั่นหลักธรรม ขยายความสนใจ เข้าใจว่าผู้อื่นมีสิทธิ์เล่นเรือในทะเลเดียวกันกับท่าน และเป็นคนไว้วางใจได้ในการปฏิบัติหน้าที่

“ความพยายามตั้งใจเรียนจะมีผลเด่นชัดต่อโอกาสของท่านหลังจากเรียนจบ ขณะที่ท่านพยายามเรียนให้ได้เกรดเฉลี่ย อย่ามองข้ามความสำคัญของการฝึกคิดจริง ๆ”

“Great Expectations” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์, 11 ม.ค. 2009), 4; speeches.byu.edu.

ประธาน
โธมัส เอส. มอนสัน

ประธานเฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

ประธานดีเทอร์ เอฟ.
อุคท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

การเตรียมพร้อมมาก่อน การแสดงฝีมือ

“การเตรียมรับโอกาสและหน้าที่รับผิดชอบของชีวิตไม่เคยสำคัญมากเท่านี้มาก่อน เรามีชีวิตอยู่ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง การแข่งขันอันเข้มข้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต บทบาทของสามี บิดา ปู่ ตา ผู้หาเลี้ยง และผู้คุ้มครองแตกต่างมากจากบทบาทของคนรุ่นก่อน การเตรียมไม่ใช่เรื่องของ *บางที* หรือ *อาจจะ* แต่เป็นคำสั่ง ลำนวนโบราณที่ว่า ‘ไม่รู้จะไรก็สบายใจเจ็บ’ สาบสูญตลอดกาล การเตรียมย่อมมาก่อนการแสดงฝีมือ”

ดู “การเรียกให้ทำหน้าที่,” *เลียวโนนา*, ก.ค. 1996, 54.

ประธานเฮนรี บี. อายริงก์

เจตคติที่จะเรียนรู้

“ในฐานะลูกของพระผู้เป็นเจ้า หากท่านทำงานหนักพอและซื่อสัตย์ จุดหมายของท่านคือการเป็นเหมือนพระองค์ นั่นหมายความว่าไม่มีเรื่องจริงเรื่องใดที่ท่านจะเรียนรู้ไม่ได้ เพราะพระองค์ทรงรู้ความจริงทั้งหมด

“คนส่วนใหญ่หยุดเรียนรู้เพราะกลัวพวกเขาเกรงว่าจะเรียนรู้ไม่ได้ ท่านไม่จำเป็นต้องมีความกลัวเช่นนั้นหากท่านซื่อสัตย์ การศึกษาตามเกณฑ์ของท่านอาจหยุดชะงักด้วยเหตุผลบางอย่าง แต่ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านรู้ด้วยความแน่นอนว่าท่าน

สามารถเรียนรู้ได้ทุกเรื่องที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้ท่านเรียนรู้ ผู้เรียนรู้ที่ยิ่งใหญ่เชื่อเช่นนั้น พวกเขามีเจตคติว่าพวกเขาสามารถเรียนรู้ได้”

“Do What They Think You Can't Do,” *New Era*, ต.ค. 1989, 6.

พระเจ้าทรงรู้จักท่าน

“ชีวิตท่านได้รับการดูแลอย่างดีเช่นเดียวกับชีวิตข้าพเจ้า พระเจ้าทรงทราบทั้งสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้ท่านทำและสิ่งที่ท่านจะต้องรู้เพื่อทำสิ่งนั้น ท่านสามารถคาดหวังด้วยความมั่นใจว่าพระองค์ทรงเตรียมโอกาสให้ท่านเรียนรู้ ท่านจะมองไม่เห็นโอกาสเหล่านั้นทั้งหมด ดังที่ข้าพเจ้าไม่เห็น แต่เมื่อท่านให้เรื่องทางวิญญาณมาก่อนในชีวิต ท่านจะได้รับพรให้รู้สึกว่พระองค์ทรงนำท่านไปสู่การเรียนรู้บ้าง อย่าง และท่านจะเกิดแรงจูงใจให้ทำงานหนักมากขึ้น”

“Real-Life Education,” *New Era*, เม.ย. 2009, 6.

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

ได้รับบัญชาให้เรียนรู้

“สำหรับสมาชิกศาสนจักร การศึกษาไม่เพียงเป็นความคิดที่ดีเท่านั้น—แต่เป็นพระบัญญัติด้วย เราต้องเรียนรู้ ‘สิ่งต่างๆ ทั้ง

ในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก, และได้แผ่นดินโลก; สิ่งที่เป็นมา, สิ่งที่เป็นอยู่, สิ่งที่ต้องบังเกิดในไม่ช้า; สิ่งซึ่งอยู่ที่บ้าน, สิ่งซึ่งอยู่ต่างแดน’ [ดู คพ. 88:79–80]”

ดู “หลักธรรมสองข้อสำหรับเศรษฐกิจ,” *เลียวโนนา*, พ.ย. 2009, 71

ยืนหยัดอดทน

“เมื่อข้าพเจ้าอายุ 10 ขวบ ครอบครัวข้าพเจ้าเป็นผู้ลี้ภัยในประเทศใหม่ ในโรงเรียนข้าพเจ้าเป็นนักเรียนที่ดีมาตลอด—จนกระทั่งเรามาถึงเยอรมนีตะวันตก...

“เนื่องจากหลักสูตรส่วนใหญ่ใหม่และแปลกสำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเรียนช้าเป็นครั้งแรกในชีวิตที่ข้าพเจ้าเริ่มสงสัยว่าข้าพเจ้าอาจไม่ฉลาดพอที่จะเรียนหนังสือ “โชคดียที่ข้าพเจ้ามีครูผู้สอนให้ข้าพเจ้าอดทน เขาสอนข้าพเจ้าว่าความพยายามสม่ำเสมอและเสมอดั้นเสมอปลาย—ยืนหยัดอดทน—จะช่วยให้ข้าพเจ้าเรียนรู้

“เวลาผ่านไป วิชายาก ๆ ก็กระจำขึ้น—แม้แต่ภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าเริ่มเห็นทีละเล็กละน้อยว่าถ้าข้าพเจ้าเสมอดั้นเสมอปลาย ข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้ได้ การเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ด้วยความอดทน มันจะเกิดขึ้น” ■

ดู “อดทนต่อไป,” *เลียวโนนา*, พ.ค. 2010, 70.

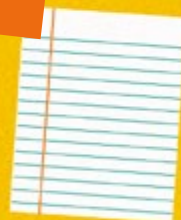
วิธี

เรียน

ให้

การศึกษาหาความรู้ไม่ใช่
เพียงเรียนให้จบ

รูจริง

โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
นักวิทยาศาสตร์จักร

“เรียนให้สูง ๆ” นี่อาจเป็นคำแนะนำที่ใช้กันทั่วไปมากที่สุดสำหรับวัยรุ่น แต่แม้ในหมู่คนที่เอาใจใส่คำแนะนำนี้ บางคนก็ดูเหมือนจะได้ประโยชน์จากการศึกษาของตนมากกว่าคนอื่น ๆ—และเราไม่ได้พูดถึงเกรดหรือปริญญาหรืองานอาชีพเท่านั้น แล้วอะไรคือความแตกต่างระหว่างคนที่ “มีการศึกษา” จริง ๆ กับคนที่เพียง “เรียนให้จบ”

การศึกษาเกี่ยวข้องกับความสามารถที่ติดตัวมาน้อยกว่าลำดับความสำคัญที่แน่นอน เจตคติ และทักษะ ดังจะกล่าวต่อไป

ลำดับความสำคัญ

1. แสวงหาการเรียนรู้ทางวิญญาณ

เพื่อให้ท่านประสบความสำเร็จสูงสุด จงทำตามคำแนะนำของประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด:

“สิ่งสำคัญอันดับแรกของเราควรเป็นเรื่องการเรียนรู้ทางวิญญาณ ...

“... การให้การเรียนรู้ทางวิญญาณมาก่อนไม่ได้ลดภาระเราจากการเรียนรู้เรื่องทางโลก แต่กลับทำให้การเรียนรู้ทางโลกมีจุดประสงค์และจูงใจเราให้หมั่นเรียนรู้ทางโลกมากขึ้น

“เพื่อให้การเรียนรู้ทางวิญญาณอยู่ในลำดับที่เหมาะสมเสมอ เราจะต้องทำการเลือกบางอย่างที่ยากต่อการตัดสินใจว่าจะใช้เวลาอย่างไร แต่ไม่ควรมีการเลือกที่ตั้งใจจะทำให้เรื่องทางวิญญาณเป็นเรื่องรอง ไม่ควร เพราะนั่นจะนำไปสู่เหตุการณ์สลดใจ”¹

“อะไรที่มากเกินไปในชีวิตจะทำให้เราเสียสมดุล ขณะเดียวกัน เรื่องสำคัญที่น้อยเกินไปก็ทำให้เสียสมดุลได้เช่นกัน”

—เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด

2. หาสมดุล สมดุลหมายถึงรู้ลำดับความสำคัญของคุณอย่างชัดเจน การให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลก่อนเรื่องอื่นจะช่วยคุณรักษามุมมองที่ถูกต้อง เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวไว้ว่า “จำไว้ว่าอะไรที่มากเกินไปในชีวิตจะทำให้เราเสียสมดุล ขณะเดียวกัน เรื่องสำคัญที่น้อยเกินไปก็ทำให้เสียสมดุลได้เช่นกัน”²

3. นอนหลับให้เพียงพอ อาจดูเหมือนเป็นเรื่องเล็ก แต่การนอนหลับให้เพียงพอส่งผลใหญ่หลวง—และนั่นดีกว่าการคิดหาวิธีไม่ให้่วงนอนในชั้นเรียน งานวิจัยหลายชิ้นยืนยันว่าการนอนหลับให้เพียงพอสำคัญต่อการเรียนรู้ แต่คนจำนวนมากเสียสละการนอนเพื่อทำสิ่งอื่น (มักเป็นความบันเทิง) จึงทำให้สิ่งนี้อยู่ในลำดับความสำคัญของท่าน (แต่อย่านอนมากเกินไป ดูข้อ 2 ข้างต้นและหลักคำสอนและพันธสัญญา 88:124)

เจตคติ

1. คุณรับผิดชอบการศึกษาของคุณ (รวมทั้งความล้มเหลวของคุณเช่นกัน) คุณ

รู้จักวัยรุ่นที่ยังคงพึ่งพ่อแม่ให้ช่วยทำที่บ้านและโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนหรือไม่ หรือรู้จักคนที่ได้เกรดไม่ดีแล้วบอกว่า “ครูก็แค่เกลียดฉัน” หรือโทษสภาวะแวดล้อมอื่น ๆ หรือไม่ จงรับผิดชอบการศึกษาของคุณ คุณจะอัศจรรย์ใจกับสิ่งที่คุณจะได้เรียนรู้จริง ๆ และคุณจะมีความสุขมากขึ้นเพียงใด

2. เกรดกับการเรียนรู้ไม่เท่ากัน อย่านำสัญลักษณ์ (เกรด) มาปะปนกับสิ่งที่สัญลักษณ์บ่งบอก (การเรียนรู้และความพยายาม) ถึงแม้เกรดจะเป็นตัวสำคัญที่ใช้วัดผล แต่จำไว้ว่าความรู้และทักษะที่คุณได้สำคัญกว่าเกรด ไม่ว่าสูงหรือต่ำ ด้วยเจตคติเช่นนี้ คุณจะพอใจเกรดของคุณมากขึ้น

3. คุณค่าของตัวเองไม่ควรผูกติดกับสิ่งภายนอกเช่น รางวัล เกรด และปริญญา หากคุณเข้าใจคุณค่าในตนเองว่า คุณเป็นลูกของพระบิดาบนสวรรค์ คุณจะมีความสุขได้ไม่ว่าความสำเร็จของคุณจะมาพร้อมกับรางวัลภายนอกหรือไม่ก็ตาม จงพยายามทำให้ดีและบรรลุเป้าหมายการ

อ่านเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน อ่านเรื่องดี ๆ ทุกวัน
อาทิ หนังสือ นิตยสาร เว็บไซต์ อะไรก็ได้ที่ให้ความรู้
หรือสร้างแรงบันดาลใจ

ศึกษาของคุณ แต่อย่าให้รางวัลเป็นตัว
กำหนดคุณค่าของคุณ

4. การเป็นคนขยันสำคัญกว่า “การเป็นคนฉลาด” ถึงแม้คุณจะคิดว่าความสามารถที่ติดตัวมาทำให้คุณเรียนง่ายกว่าคนอื่น แต่คุณควรมองว่าความสำเร็จเป็นผลพวงของความขยันมากกว่าเป็นพรสวรรค์ที่ติดตัวคุณมาแต่เกิด และหากบางอย่างไม่ง่าย อย่ายอมแพ้—ความพยายามจะชดเชยความต่างนั้น เจตคติเช่นนี้จะช่วยให้คุณได้ดีในชีวิตทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคุณออกจากโรงเรียนเข้าสู่โลกของการทำงาน ไม่มีทางลัดสู่การเรียนรู้ให้รู้จริง—คุณจะได้เห็นว่าเข้าใจไปตลอดชีวิตไม่ได้

5. คุณรู้มากแล้ว แต่คุณไม่ได้รู้ทุกอย่าง จงเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดที่คุณกำลังเรียนรู้เข้าด้วยกัน แต่อย่าเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่คิดว่าคุณรู้ทุกอย่างแล้ว—คนอื่นไม่รู้ เจตคติเช่นนั้นเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้

6. การเรียนรู้เป็นรางวัลในตัวมันเอง คนจำนวนมากพูดถึงการศึกษาว่าเป็นวิธี

บรรลุเป้าหมาย—หนทางเพื่อความก้าวหน้าในชีวิต เพื่อให้ได้งานดี และอื่น ๆ แม้นั้นอาจจะจริง แต่เป็นจริงเช่นกันว่าคุณจะมีความสุขมากขึ้นและเรียนรู้มากขึ้นหากคุณมองการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในตัวมันเอง อย่าเป็นคนทีถามแต่เพียงว่า “เรื่องนี้จะอยู่ในข้อสอบไหม” หรือ “เราจะได้ใช้อีกครั้งเมื่อใด”

7. อย่าหลบหนีการทำท่ายเพียงเพราะมีความเป็นไปได้ว่าจะล้มเหลว ยิ่งคุณเต็มใจทำเรื่องยากตอนนี้ คุณจะยิ่งพร้อมเผชิญสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายหน้า ตัวอย่างเช่น คนที่เลือกเรียนแต่วิชาง่าย ๆ กำลังขายตนเองต่ำกว่าราคาและอาจจะกำลังฝังพรสวรรค์ของตนก็เป็นได้

8. จงไม่รู้ คุณจะเรียนรู้มากยิ่งขึ้นหากคุณไม่รู้และซักถาม อีกทั้งการสนใจสิ่งต่าง ๆ ทำให้คุณเป็นคนน่าสนใจมากขึ้นด้วย จำไว้ว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นตลอดเวลาทุกแห่ง ไม่เฉพาะในโรงเรียน

9. คุณทำได้ มีความแตกต่างระหว่าง *ยาก* กับ *เป็นไปได้* เส้นทางสู่การเรียนรู้

ของคุณอาจจะยาก แต่คุณทำได้ การเรียนรู้เป็นสิ่งที่คุณต้องทำที่นี้บนแผ่นดินโลก

ทักษะ

1. เรียนรู้สิ่งที่คุณรัก รักสิ่งที่คุณเรียนรู้ มองหาสิ่งที่ทำให้คุณตื่นเต้นและสนใจจริง ๆ และไล่ตามสิ่งนั้น แต่จงเรียนรู้เช่นกันว่าจะมองเห็นคุณค่าในทุกอย่างที่คุณเรียนรู้ได้อย่างไร

2. อ่านเพื่อความสนุกเพลิดเพลิน อ่านเรื่องดี ๆ ทุกวัน อาทิ หนังสือ นิตยสาร เว็บไซต์ อะไรก็ได้ที่ให้ความรู้หรือสร้างแรงบันดาลใจ คนที่อ่านหนังสือดี ๆ โดยทั่วไปมักจะเรียนดีขึ้นและมีชีวิตที่เป็นสุข

3. ใส่ใจวิธีจัดการกับความเครียด การรับรู้สาเหตุที่ทำให้คุณเครียดและรู้วิธีคลายเครียดที่ใช้ได้ผลกับคุณมากที่สุดถือเป็นทักษะชีวิตที่มีคุณค่า

4. ขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น—และขอคนที่ช่วยได้จริง เชื้อหรือไม่ว่าการขอความช่วยเหลือเป็นทักษะอย่างหนึ่ง การยอมรับเมื่อคุณเข้าตาจนและการได้รับความช่วยเหลือที่ดีก่อนสายเกินแก้ส่งผลอย่างมาก

5. บริหารเวลาของคุณ การบริหารเวลาหมายถึงการทำให้สิ่งที่คุณ *บอก* ว่าสำคัญเป็นอันดับแรก เป็น สิ่งสำคัญอันดับแรกจริง ๆ หาระบบที่เหมาะสมกับคุณและช่วยให้คุณบรรลุเป้าหมาย ■

อ้างอิง

1. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “Real-Life Education,” *New Era*, (ม.ย. 2009, 5).
2. คู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “รักษาสมดุลในชีวิตท่าน,” *เลียวไฮนา*, ก.ย. 2012, 50.

ต้นตา ต้นใจ

“เจ้าจงแสวงหาถ้อยคำแห่งปัญญาจาก
บรรดาหนังสือดีที่สุด; แสวงหาการเรียนรู้
แม้โดยการศึกษาและโดยศรัทธาด้วย”

(หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:118)

เมื่อเพื่อน ๆ ต้องการ รู้เหตุผล

ยิ่งคุณเข้าใจผู้อื่นดีขึ้นเท่าใด คุณยิ่งช่วยให้พวกเขาเข้าใจมาตรฐานของคุณได้ดีขึ้นเท่านั้น

โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์
นิตยสารศาสนาจักร

6 คีอาร์. เป็นวัยรุ่นอายุ 17 ปีในแอริโซนา สหรัฐอเมริกา เธอต้องอธิบายให้ญาติ ฟังบ่อย ๆ ว่าในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เธอทำ—หรือไม่ทำอะไรบ้าง “ดิฉันจำการพูดคุยกับคุณป้าครั้งหนึ่งได้” เคริกกล่าว “ท่านบอกว่า ‘ศาสนจักรของหนูไม่ให้หนูดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่ใช้หรือเปล่า’ ดิฉันบอกท่านว่าศาสนจักรสอนว่าการดื่มเหล้าและสูบบุหรี่ไม่ดีแต่พระบิดาบนสวรรค์ประทานเสรีภาพในการเลือกแก่เรา เพราะรู้เช่นนั้นดิฉันจึง *เลือก* ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มเหล้า”

เคริกกล่าวว่าในกรณีของเธอนี้เป็นคำตอบที่ดีกว่าการพูดว่า “การสูบบุหรี่และดื่มเหล้าขัดกับมาตรฐานของฉัน” ถึงแม้บางครั้งนั้น อาจจะเป็นคำตอบที่เหมาะสมอย่างยิ่ง “คุณป้าคิดว่าศาสนจักรบังคับผู้คนให้เชื่อฟัง ดังนั้นเมื่อดิฉันอธิบายว่าเรามีสิทธิ์เสรี ท่านจึงสนใจสิ่งที่ดิฉันจะพูด” เคริกกล่าว “เมื่อดิฉันอธิบายว่าดิฉันมีเป้าหมายส่วนตัวคือไม่สูบบุหรี่หรือดื่มเหล้า ท่านยินดีสนับสนุน”

ใส่ใจคนที่ท่านพูดคุยด้วย

ตามประสบการณ์ของเคริก คุณอาจอธิบาย

มาตรฐานศาสนจักรกับผู้อื่นได้ง่ายขึ้นหากคุณเริ่มโดยถามตนเองว่าคุณรู้อะไรเกี่ยวกับคนที่คุณกำลังพูดคุยด้วย อะไรเป็นเหตุให้พวกเขาถามเช่นนั้น พวกเขาเพียงอยากรู้สิ่งที่คุณเชื่อไหม พวกเขากำลังถามคำถามตรงไปตรงมาและขอคำตอบตรงไปตรงมา หรือพวกเขาไม่แน่ใจ โดยหวังให้คุณเข้าใจมุมมองของพวกเขาก่อนจะยอมวางใจคำแนะนำของคุณ *พวกเขา* สนใจอยากได้ยินอะไร

คุณอาจได้ความคิดหรือความรู้สึกจากพระวิญญาณเกี่ยวกับสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อพวกเขา หากเป็นเช่นนั้น จงทำตาม

การกระตุ้นเตือน ไม่จำเป็นต้องบรรยายยืด ยาววาทกับพูดในการประชุมศิระลึกหรือ เข้าไปสู่การโต้เถียงเกี่ยวกับหลักคำสอน จงสนทนาไปตามปกติ เพียงอธิบายเป้าหมายทางวิญญาณที่คุณมีสำหรับตนเอง และคุณมีเป้าหมายเช่นนั้นได้อย่างไร

พึงระลึกว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะให้พวก เขารู้ว่าคุณอาจไม่มีคำตอบทั้งหมด แต่คุณ สามารถแนะนำพวกเขาให้รู้จักคนอื่น ๆ เช่น ผู้สอนศาสนา ผู้สามารถช่วยให้พวกเขาพบสิ่งที่กำลังมองหา

จำไว้ว่า ไม่สำคัญว่า *คุณ* ต้องการพูดอะไร แต่สำคัญที่ *พวกเขา* พร้อมจะฟังอะไร เปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายได้แสดงความรู้สึก และแบ่งปันความเชื่อ เล่าประจักษ์พยานของคุณเมื่อถึงเวลาเหมาะสมและปล่อยให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานถึงความจริงนั้น นั่นเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจว่ามาตรฐานมีอะไรบ้างและเหตุใดท่านจึงทำตาม (ดู 1 นิโอฟ 10:17-19)

แบบอย่างการดำเนินชีวิตตาม

พระกิตติคุณ

ลอเรนซ์ บี. จากฝรั่งเศสจำได้ว่าเขารู้สึกอย่างไรเมื่อเป็นคนถามคำถาม ลอเรนซ์ เป็นวัยรุ่นอายุ 15 ปีเมื่อเข้าร่วมการประชุมศาสนจักรเป็นครั้งแรก เขาประทับใจกับความสุขของสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชน

“ผมมีคำถามมากมาย” เขากล่าว “ไม่เหมือนนักเรียนที่โรงเรียนของผม พวกเขาไม่สูบบุหรี่ไม่ดื่มเหล้า เยาวชนชายหญิงเคารพกันมาก ดูเหมือนทุกคนจะมีทิศทางและจุดประสงค์ และนั่นชวนให้ผมสนใจมาก”

เขาผูกมิตรกับจีน-ไมเคิล แอล. อายุ 16 ปี และอีฟ น้องสาวอายุ 14 ปีของจีน “พวกเขาอธิบายว่าพระคำแห่งปัญญาให้หลักธรรมสำหรับการมีสุขภาพดี” ลอเรนซ์เล่า “พวกเขาแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ทางเพศและอธิบายว่านี่เป็นพระบัญญัติจากพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงต้องการให้เราเป็นสามีและภรรยาที่ซื่อสัตย์ต่อกันชั่วชีวิต”

“พวกเขาไม่เพียงอธิบายมาตรฐานกับผมเท่านั้น แต่ผมเห็นด้วยตนเองว่าพวกเขาดำเนินชีวิตตามสิ่งที่พวกเขาเชื่อ” ลอเรนซ์กล่าว “เมื่อคุณรักษาพระบัญญัติ นั้นทำให้คุณมีความสุข และความสุขของคุณจะช่วยให้คนอื่นอยากรู้ว่าทำไมคุณดำเนินชีวิตแบบนั้น”

ประสบการณ์ของลอเรนซ์สอนเขาว่าการท่องจำคำตอบมาตรฐานมากมายไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุดในการแบ่งปันสิ่งที่คุณรู้ วิธีที่ดีที่สุดคือดำเนินชีวิตตามสิ่งที่คุณเชื่อ จากนั้น ดังที่พระคัมภีร์กล่าวว่า “จงเตรียมพร้อมเสมอที่จะอธิบายกับทุกคนที่ขอทราบเหตุผลเกี่ยวกับความหวังของพวกท่าน” (1 เปโตร 3:15) ■

ดู ความช่วยเหลือเพิ่มเติมในการตอบคำถามพระกิตติคุณได้ที่ lds.org/go/55914

ชมรมต่อต้านคำสบถ

ดูวิธีที่เยาวชนชายคนหนึ่งได้รับความสนใจจากคนในท้องถิ่นในประเทศ และต่างประเทศผ่านการอธิบายมาตรฐานของเขา: lds.org/go/nocussing

เหตุผลที่ดีกว่านั้น

“บางคนอาจบอกว่า ‘ฉันไม่คิดว่าจะดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของคุณได้’ มีเหตุผลที่ดีกว่านั้น

ให้มา [ร่วมกับเรา]! ศาสนจักรมีจุดประสงค์เพื่อบำรุงเลี้ยงผู้ไม่ตีพร้อม ผู้กำลังต่อสู้ดิ้นรน และผู้อ่อนล้า ศาสนจักรเต็มไปด้วยผู้ที่ปรารถนา จะรักษาพระบัญญัติสุดหัวใจ แม้พวกเขาจะยังไม่ *เชี่ยวชาญ* ในการทำเช่นนั้นก็ตาม”

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุทท์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “เชิญมาร่วมกับเรา,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2013, 23.

ร่วมวงสนทนา

สิ่งที่ท่านอาจทำ:

- เขียนประสบการณ์ที่ท่านมีขณะดำเนินชีวิตตามมาตรฐานศาสนจักรลงในบันทึกส่วนตัวและบอกเล่าประสบการณ์นั้นกับคนอื่น ๆ
- ระหว่างการประชุมอดอาหารและแสดงประจักษ์พยานหรือการประชุมเยาวชน แบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับมาตรฐานของพระเจ้า
- อ่านคำปราศรัยการประชุมใหญ่เรื่อง “การเตรียมตัวน้อมมาซึ่งพร” โดยประธานโธมัส เอส. มอนสัน (*เสียดินนา*, พ.ค. 2010, 80) ที่พูดถึงการออกเดท มิตรภาพ ความซื่อสัตย์ และมาตรฐานอื่นๆ ท่านอาจจะเขียนรายการคำแนะนำที่ท่านต้องการนำไปปฏิบัติ

โดย โจเซฟ เซนกุบา

ผมไปโรงเรียนที่บริหารโดยศาสนจักรนิกายหนึ่งในประเทศของผม ครั้งหนึ่งเพื่อนร่วมชั้นเลือกผมเป็นที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนของเรา วันหนึ่งขณะกำลังวางแผนว่าจะสอนอะไร ผมบังเอิญเห็นจุลสารของศาสนจักรเกี่ยวกับกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ ผมตัดสินใจสอนเพื่อนร่วมชั้นเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ทางเพศและขอจุลสารจากผู้สอนศาสนาเต็มเวลามาแจกในระหว่างบทเรียน

หลังจากสอนเสร็จ นักเรียนหลายคนอยากรู้จักศาสนจักรมากขึ้น ผมจึงสอนพวกเขาและให้เอกสารอื่น ๆ ของศาสนจักรรวมทั้งพระคัมภีร์มอรมอน ผมไม่รู้ว่าคุณใหญ่ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้

วันหนึ่งเธอเรียกผมไปที่ห้องทำงานและถามว่าผมไปโบสถ์อะไร เมื่อผมบอกไป เธอถามว่าทำไมผมแจก “ไบเบิล” ของศาสนจักรให้นักเรียน ผมบอกเธอว่าผมให้เฉพาะคนที่ขอเท่านั้น

หลังจากพูดคุยอยู่นานเกี่ยวกับศาสนจักร ซึ่งเธอแสดงให้เห็นชัดเจนว่าเธอเชื่อว่ามันไม่ใช่ศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า เธอบอกผมว่า “ครูรู้ว่าเธอไม่มีพ่อแม่ แต่ครูเสียใจมาก—ที่เธอจะต้องออกจากโรงเรียนเพราะเธอจะทำให้นักเรียนดี ๆ หลายคนเปลี่ยนใจมานับถือศาสนาของเธอ” เธอบอกผมให้เลือกระหว่างศาสนจักรกับการศึกษาของผม

เธอเรียกประชุมทั้งโรงเรียนและบอกโรงเรียนว่าไม่อนุญาตให้ผมอยู่ในโรงเรียนอีกต่อไปเพราะผมเป็นสมาชิกศาสนจักรมอรมอนและนักเรียนคนไหนทำตามผม คนนั้นจะต้องออกจากโรงเรียน

หลังเลิกประชุม เธอถามว่าผมตัดสินใจอย่างไร ศาสนจักรหรือการศึกษา ผมรู้สึกว้าวุ่นใจจนไม่รู้จะบอกผมให้ยืนหยัดในสิ่งที่ผมรู้ นั่นคือ พระเจ้าทรงฟื้นฟูศาสนจักรที่แท้จริงของพระองค์ ผมแบ่งปันประจักษ์พยานกับเธอก่อนจะออกไป เธอบอกผมว่าสัปดาห์หน้าให้กลับมารับจดหมายแจ้งว่าผมไม่มาโรงเรียนนี้อีก

เมื่อผมมาโรงเรียนในสัปดาห์ถัดไป เธอเปลี่ยนความคิด! เธอไม่บังคับให้ผมออกจากโรงเรียนอีก ผมมีความสุขมาก ส่วนใหญ่เป็นเพราะผมได้ยืนหยัดในสิ่งที่ผมรู้ว่าเป็นความจริง

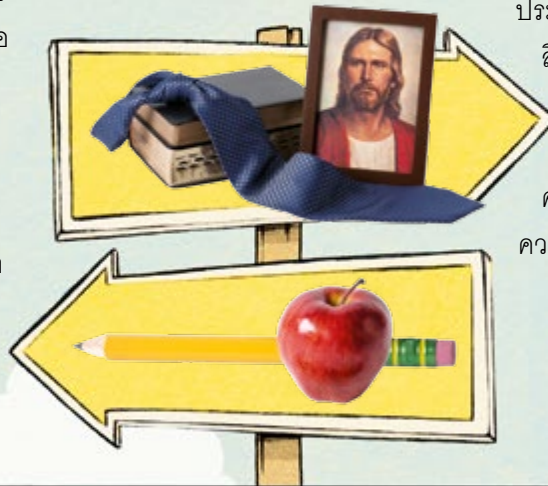
ประสบการณ์นี้สอนผมให้ยืนหยัดเสมอใน

สิ่งที่ผมรู้ว่าเป็นความจริง พระเจ้าจะทรง

ช่วยเราเสมอ ถ้าผมปฏิเสธศาสนจักร นักเรียนคงพูดกันว่าสิ่งที่ผมสอนไม่เป็นความจริง แต่ตอนนี้พวกเขารู้แล้วว่าผมรู้

ความจริง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ทางภาคกลางของยูกันดา

ผมรู้ว่า ผมต้อง ทำอะไร

ถ้าผมไม่ปฏิเสธศาสนจักร ผมจะต้องออกจากโรงเรียน

เขาจะประเดิม

ฉันมี เพื่อน คนหนึ่งที่ ดูถูก
ตัวเองเสมอ ฉันจะ
ช่วยให้เธอรู้สึกดีขึ้น กับ
ตัวเองได้อย่างไร

วิธีที่ท่านช่วยแก้ปัญหาของเพื่อนขึ้นอยู่กับความรุนแรงของปัญหานั้น ตัวอย่างเช่น เธออาจจะกำลังวิพากษ์วิจารณ์ตนเองเพียงเพื่อให้เห็นว่าเธออ่อนน้อมถ่อมตนหรือเพื่อให้ได้รับคำชมหรือความเชื่อมั่นจากคนอื่น ๆ หากเป็นเช่นนั้น จงให้ความมั่นใจแก่เธอ แต่ค่อย ๆ พยายามให้เธอมุ่งความสนใจไปที่ตนเองน้อยลงและสนใจผู้อื่นมากขึ้น นั่นเป็นวิธีที่เธอจะพบความพอใจและเห็นคุณค่าตนเองมากยิ่งขึ้น และมีความอ่อนน้อมถ่อมตนจริง ๆ

ประธานาธิบดีเทอริ เอฟ. อูซท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด กล่าวว่า “เราไม่ได้มีความอ่อนน้อมถ่อมตนเมื่อคิดไม่ดีเกี่ยวกับ ตนเอง เรามีความอ่อนน้อมถ่อมตนเมื่อเรานึก ถึง ตนเองให้น้อยลง” (“ความจงใจและฐานะปฐิวิต,” *เกลียวโซนา*, พ.ย. 2010, 73).

ถ้าปัญหาคือเหมือนจะรุนแรงมากขึ้น—หากท่านสงสัยว่าเธอกำลังอยู่ในภาวะซึมเศร้าขั้นรุนแรง—จงกระตุ้นเธอให้พูดคุยกับพ่อแม่ ครูที่ปรึกษา หรืออธิการของเธอ หรือไปพบคนเหล่านั้นด้วยตัวท่านเองและอธิบายสถานการณ์ให้ทราบ พวกเขาจะได้หาทางให้เธอได้รับความช่วยเหลือที่ต้องการ รวมถึงความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญหากจำเป็น ■

ฉันจะ แสดงความรัก ต่อ
ผู้ที่ไร้เมตตา ต่อฉันได้อย่างไร

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “จงรักศรัทธาของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหงพวกท่าน” (มัทธิว 5:44) พระบัญญัติข้อนี้ไม่ยากที่จะทำตาม เพราะมันขัดกับธรรมชาติของเรา—นั่นคือ ขัดกับความเป็นมนุษย์ปุถุชน (ดู โมไซยาห์ 3:19) ดังนั้นเราจะเริ่มจากตรงไหน ต่อไปนี้คือแนวคิดบางประการ

- พยายามมองทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ นี่ไม่ใช่เพียงแนวคิดที่ดีเท่านั้น แต่เป็นความจริงด้วย ขอให้แนวคิดนี้ซึมซาบลึกอยู่ในใจท่าน และปฏิกิริยาของท่านจะเปลี่ยนไป

- รับรู้ว่าคุณรักในแบบที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงบัญชาให้เราคือของประทานจากพระเจ้าเป็นเจ้าจริง ๆ ดังนั้นท่านต้อง “สวดอ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ, เพื่อท่านจะเปี่ยมด้วยความรักนี้, ซึ่งพระองค์ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์” (โมโรไน 7:48)
- หาวิธีเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่จะรับใช้ผู้ไร้เมตตา ท่านไม่รู้หรือว่าสิ่งนั้นอาจช่วยให้พวกเขาเปลี่ยนแปลง แต่ถึงแม้พวกเขาจะไม่เปลี่ยนแปลง ท่านจะเป็นคนที่ดีกว่าเพราะท่านมีเมตตา
- แบ่งปันพระกิตติคุณกับพวกเขา แม้จะเป็นเพียงการกล่าวประจักษ์พยานอย่างตรงไปตรงมาและมั่นคงถึงความจริงอันเรียบง่าย—เช่น “เราทุกคนเป็นบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า” ■

โดย เอ็ดเดอร์
คาซูโกะ
ยามาซึตะ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

“ก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธา” เป็นวลีที่ ควรนำทางชีวิตเรา

ในคำแปลภาษาญี่ปุ่นของเพลงสวด “ถูกเรียกให้รับใช้” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 126) คำว่า *มุ่งหน้า* และ *อย่าคร่ำครวญ* แปลเป็นภาษาญี่ปุ่นว่า *susume* (ออกเสียงว่า ซู-ซู-เม) คำนี้มี ความหมายต่อข้าพเจ้า มากเพราะสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อไม่กี่ปีก่อนสมัยข้าพเจ้า เป็นประธานสวดในฟูกุโอะกะ ประเทศญี่ปุ่น ประธานศาสนจักร กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์

(1910–2008) มาเยี่ยมเรา และข้าพเจ้าต้องร่วมเดินทางกับท่าน ระหว่างการประชุมหนึ่ง ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา 300 คน มาฟังศาสดาพยากรณ์ พระวิญญูญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในห้องนมัสการ และเราหลายคนหลังน้ำตาแห่งปีติ เราร้องเพลง “ถูกเรียกให้รับใช้” ในภาษาญี่ปุ่น โดยร้องคำว่า *susume susume* ซ้ำหลายครั้ง ประธานอิงค์ลีย์ถามประธานคณะเผยแผ่ที่นั่งติดกันว่า “*susume* หมายถึงอะไร”

“หมายถึง ‘มุ่งหน้า’ ครับ” ประธานคณะเผยแผ่ตอบ การประชุมนั้นยอดเยี่ยมมาก ประธานอิงค์ลีย์ให้กำลังใจและจูงใจผู้สอนศาสนา หลังจากนั้นท่านโบกมือลาพวกเราและออกจากอาคาร ขณะขึ้นรถข้าพเจ้าเพื่อกลับไปยังโรงแรม ท่านพูดคำหนึ่งกับข้าพเจ้าเป็นภาษาญี่ปุ่นว่า “*susume!*”

ข่าวสารที่ยอดเยี่ยม

คำนั้นกลายเป็นคติประจำใจข้าพเจ้า “จงมุ่งหน้า! มองโลกในแง่ดี! เผชิญอนาคตด้วยศรัทธา!” นี่เป็นข่าวสารเดียวกับที่ให้เยาวชนของศาสนจักรในหมวดสุดท้ายของ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* หลังจากบททวนพรที่มาจาก การเชื้อฟังมาตรฐานของพระเจ้า ในหมวด “ก้าวไปด้วยศรัทธา” กล่าวไว้ “ขณะที่ท่านทำสิ่งเหล่านี้ พระเจ้าจะทรงทำให้ชีวิตท่านเกิดประโยชน์ยิ่งกว่า ท่านทำได้ด้วยตนเอง พระองค์จะทรงเพิ่มโอกาสให้ท่าน ขยายวิสัยทัศน์ของท่าน และทำให้ท่านเข้มแข็ง พระองค์จะประทานความช่วยเหลือที่ท่านต้องการเพื่อเผชิญ การทดลองและการท้าทายของท่าน ท่านจะมีประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้นและพบปีติแท้จริงเมื่อท่านได้รู้จักพระบิดาในสวรรค์และพระบุตรของ

พระองค์ พระเยซูคริสต์ และรู้ดีว่าพระองค์ทรงรักท่าน” ([2011], 43)

พระกิตติคุณสอนเราให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธา “จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่มกท่าน” (มัทธิว 7:7) สำหรับข้าพเจ้านี้หมายถึง *susume*

เรื่องโด่งดัง

ชาโมโรเป็นทหารชั้นขุนนางของญี่ปุ่นในยุคต้นและยุคกลาง ชาวกุโบริยังคงพูดถึงชาโมโรคนหนึ่งชื่อเรียวกะ มะกะโมโตะ ผู้สิ้นชีวิตในปี 1867 เหตุผลประการหนึ่งที่เขายังคงเป็นที่ชื่นชอบเพราะเขามีเจตคติในทางบวกเสมอ เขาไม่กลัวใครหรือสิ่งใด เขาไปทุกที่ที่ต้องการเขา ด้วยแรงบันดาลใจจากแนวคิดที่ว่ามนุษย์ทุกคนสร้างมาเท่าเทียมกัน เขาจึงพยายามทุกวิถีทางเพื่อตั้งการปกครองใหม่ แต่

Susume!

佳女

ท่านทำได้

พระกิตติคุณเป็นข่าวสารแห่งความหวัง ถึงแม้ท่านท้อแท้หมดกำลังใจ แต่ท่านยังคงเคลื่อนไปข้างหน้าได้ด้วยศรัทธา คำแนะนำเจ็ดประการต่อไปนี้จะช่วยท่าน

1. **แสดงความขยันหมั่นเพียรทุกวัน** สวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ รักษาพระบัญญัติ เข้าร่วมการประชุมและเรียน 세미나 มีส่วนร่วมที่การสังสรรค์ในครอบครัว
2. **กลับใจ** เมื่อท่านทำผิด จงแสวงหาการให้อภัย
3. **ฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์** ทำตามการกระตุ้นเตือนของพระองค์
4. **สร้างความไว้วางใจ** สนับสนุนผู้นำของท่าน ยอมรับคำสอนอันชอบธรรมของบิดามารดา
5. **เรียนรู้เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด** เข้ามาอยู่ใกล้พระองค์ และพระองค์จะทรงเข้ามาอยู่ใกล้ท่าน (ดู คพ. 88:63) พระวิญญาณจะทรงเป็นพยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์
6. **มองออกไปนอกตนเอง** วิธีที่ดีที่สุดในการค้นพบตนเองคือยอมสละตนเองในการรับใช้ผู้อื่น (ดู มัทธิว 10:39; 16:25)
7. **อย่ายอมแพ้** จำไว้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่าน พระองค์ทรงเชื่อมั่นในตัวท่าน ดังนั้นท่านจงเชื่อมั่นในตนเอง

ความช่วยเหลือจากพระเจ้า

“เมื่อเราก้าวไปข้างหน้า พยายามดำเนินชีวิตตามที่ควร เราจะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า”

ประธานโทมัส เอส. มอนสัน, “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2014, 69.

เขาถูกลอบสังหาร และถึงแม้จะถูกดาบของชาวมูไรอีกคนหนึ่งแทงหลายครั้งหลายหน แต่เขาก็ไม่ยอมแพ้ เขาพยายามลุกขึ้นยืนและเดินไปข้างหน้า นี่เป็นเรื่องโด่งดังมากในญี่ปุ่น

ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเราทุกคนมีการทำทนายและความทุกข์ยาก บางครั้งเราอาจรู้สึกที่กำลังถูกศัตรูโจมตี ซาตานจะล่อลวงเราให้คิดลบและเลิกหวัง

แต่ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าพระกิตติคุณทำให้เรามีแรงพูดว่า *susume* และเดินหน้าต่อไป พระกิตติคุณไม่ได้ให้ข่าวสารในแง่ลบแก่เรา เราต้องลุกขึ้นเดินไปข้างหน้าด้วยศรัทธา เพราะเรามีสัญญาของพระเจ้าที่ว่าเราจะไม่พ่ายแพ้ “ผู้ที่เสด็จไปข้างหน้าท่านคือพระยาห์เวห์ พระองค์สถิตอยู่กับท่าน พระองค์

จะไม่ทรงปล่อยให้ท่านล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่าน อย่างกลัวและอย่าขยาดเลย” (เฉลยธรรมบัญญัติ 31:8)

บ่อเกิดของความสุข

เพื่อนที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าประสงค์ให้ท่านมีความสุข ความสุขที่แท้จริงต้องสร้างบนความรู้ที่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงพระชนม์ พระองค์ทรงรักและทรงรู้จักเรา แต่ละคน พระองค์ทรงทราบทุกอย่างเกี่ยวกับเรา—ความอ่อนแอ ความเข้มแข็ง ข้อดี ข้อเสีย การทำทนาย และความทุกข์ยากของเรา เพราะทรงรักเราพระองค์จึงทรงส่งพระบุตรมาช่วยให้เรารอด พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของครอบครัวข้าพเจ้า ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด

ของท่าน พระองค์ทรงนำทางเรา พระองค์ทรงนำเรา ข้าพเจ้าทราบว่าคุณศาสนจักรนี้เป็นของพระองค์ และเป็นของพระองค์ และข้าพเจ้าทราบว่าประธานโรมัส เอส. มอนสันเป็นศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ของเรา

ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าหากท่านมีเจตคติในทางบวกและแสวงหาสิ่งดี ท่านจะมีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์สถิตกับท่าน หากท่านนึกถึงพระผู้เป็นเจ้าและสิ่งดี ๆ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จะทรงนำทางท่าน ท่านจะสามารถกระตุ้นตนเองให้ “ก้าวไปข้างหน้า” และถึงแม้มีการทดลอง ด้วยศรัทธา ท่านจะดำเนินต่อไป ■

ความเข้มแข็งผ่านมาตรฐาน

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่หน้า เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน ที่ standards.lds.org

สวดอ้อนวอนเหมือนแอลมา

ให้เพื่อนของผม

“และนี่เพราะท่านสวด
อ้อนวอนด้วยศรัทธา”
(แอลมา 31:38)

โดย ดาเนียล มูริกิโอ โดส ซานโตส

เพื่อนสนิทของผมไปโบสถ์กับผมสองสัปดาห์ที่แล้ว แต่เมื่อผมชวนเขาอีกครั้ง เขาก็บอกว่าจะไม่ไปกับผมอีก เขาต้องการใช้สวดสัปดาห์ที่เหลือนอนตื่นสายและออกไปเที่ยวให้สนุก ผมยอมรับคำตอบของเขา แต่รู้สึกเสียใจลึก ๆ เพราะผมอยากให้เขารู้สึกถึงพระวิญญาณและเรียนรู้จากพระผู้เป็นเจ้า เมื่อกลับถึงบ้านผมจึงเข้าไปในห้องและสวดอ้อนวอนทูลพระบิดาบนสวรรค์ถึงความเสียใจ ผมทูลขอการปลอบโยนและการนำทางจากพระองค์

หลังจากสวดอ้อนวอนจบ ผมเข้าไปล้างจานในครัว คุณพ่อถามว่าวันพรุ่งนี้เพื่อนจะไปโบสถ์กับผมอีกไหม เมื่อผมบอกสิ่งที่เพื่อนพูด คุณพ่อทราบเลยว่าผมกังวลและเสียใจ ท่านพูดแต่เพียงว่า “ลูกทำส่วนของลูกแล้ว ทุกคนมีสิทธิ์เสรีของตนเอง ลูกได้หว่านเมล็ดแล้ว” ถ้อยคำแห่งศรัทธาของคุณพ่อทำให้ผมสงบ

ขณะเตรียมสำหรับโรงเรียนวันอาทิตย์ผมอ่าน แอลมา 30–32 ในบทที่ 31 แอลมาสวดอ้อนวอนพระเจ้าสุดใจให้ชาวโซรัมที่

น้องของเขาที่กำลังปฏิเสธทางของพระเจ้าและเริ่มถลำตัวทำผิด ขณะอ่านถ้อยคำของแอลมา พระวิญญาณทรงสัมผัสใจผมและผมได้รับการตลใจให้สวดอ้อนวอนเช่นเดียวกัน

ผมคุกเข่าสวดอ้อนวอนคล้ายกับคำสวดอ้อนวอนของแอลมาให้เพื่อนสนิทของผม ผมทูลพระบิดาบนสวรรค์เช่นเดียวกับแอลมาว่า “[จิตวิญญาณของเขา] มีค่า, และ [เขาเป็นพี่น้องของข้าพระองค์]; ฉะนั้น, โปรดประทานพลังความสามารถและปัญญา, ให้ [ข้าพระองค์], ข้าแต่พระเจ้า, เพื่อ [ข้าพระองค์] จะนำ [เขา, พี่น้องของข้าพระองค์], มาหาพระองค์อีก” (แอลมา 31:35)

วันรุ่งขึ้นผมเตรียมตัวไปโบสถ์โดยรู้ว่าเพื่อนจะไม่ไปกับผม แต่ใจผมสงบเพราะผมสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาเหมือนแอลมาแล้ว ขณะจะออกเดินทางไปโบสถ์ ผมได้รับโทรศัพท์จากเพื่อน เขากล่าวว่าผมออก

จากบ้านหรือยังและจะแวะไปรับเขาได้ไหม เรามีการประชุมที่อดเยี่ยมอาทิตย์นั้น และผมรู้ว่าพระวิญญาณทรงเป็นพยานถึงความจริงต่อเขา

ผมรู้ว่าไม่เพียงเพื่อนของผมคนเดียวที่ได้รับพรวันนั้นจากพระคัมภีร์มอรมอนและคำสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา ประจักษ์พยานของผมเกี่ยวกับพระเจ้าและหนังสือเล่มนี้เข้มแข็งขึ้นด้วย ประจักษ์พยานนั้นนำผมให้รับใช้งานเผยแผ่และทำให้ผมมีโอกาสเป็นพยานเกี่ยวกับความจริงดังกล่าว ผมรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนนำเราให้ใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น สอนเราให้มาหาพระคริสต์ และรู้ว่าพระองค์จะทรงช่วยจิตวิญญาณเราให้รอด ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเขตสหพันธ์ บราซิล

เคล็ดลับสืบประการของความเด่นดังที่แท้จริง

ดิฉันจะพบเคล็ดลับของความเด่นดังได้ที่ไหน ในพันธสัญญาใหม่ออย่างนั้นหรือ

โดย เคอร์สตี แคมป์เบลล์

“เราเก่งที่สุด!” เซียร์ลิตเตอร์ตะโกนที่การแข่งขันฟุตบอลของโรงเรียนมัธยมปลายแห่งหนึ่ง ดิฉันขึ้นชมพื้นเรียงสวยและรอยยิ้มที่สมบูรณ์แบบของเธอ ดิฉันมองขณะเธอหัวเราะพูดคุยกับสาว ๆ และหยอกล้อกับหนุ่ม ๆ

“ชีวิตแบบเธอต้องสนุกแน่เลย” ดิฉันคิดขณะนึกถึงความโดดเดี่ยวของตนเอง งานของคุณพ่อทำให้เราต้องย้ายทุกสามถึงห้าปี ดิฉันกับพี่สาวจึงสร้างมิตรภาพอันยั่งยืนได้ยาก

เซียร์ลิตเตอร์คนนี้เป็นที่เลื่องลือเรื่องการแต่งกายไม่สุภาพและไปงานเลี้ยงดื่มสังสรรค์ ขณะเฝ้าดูเธอ ดิฉันเริ่มปรารถนาความเด่นดังในแบบที่ดิฉันคิดว่าเธอเป็น ดิฉันต้องการเพื่อนมากจนสงสัยในชั่วขณะหนึ่งว่าดิฉันควรลดมาตรฐานลงมาเป็นเหมือนเธอหรือไม่

ขณะดิฉันกับพี่สาวขับรถกลับบ้าน ดิฉันหมกมุ่นอยู่กับการเวทนาตนเอง และสวดอ้อนวอนในใจต่อพระบิดาบนสวรรค์ ดิฉันทูลขอให้พระองค์ทรงบอกเคล็ดลับที่จะนำความโดดเดี่ยวและความไม่มั่นใจของดิฉันออกไป ถึงแม้ตอนนั้นดิฉันจะยังไม่

ไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนาจักร แต่ดิฉันมีศรัทธาแรงกล้าในพระเจ้า

ความคิดหนึ่งเข้ามาในใจดิฉันทันที “เลิกคิดเกี่ยวกับตัวเอง”

“นั่นคือเคล็ดลับหรือ” ดิฉันคิดอย่างผิดหวัง “นั่นจะช่วยให้ดิฉันเด่นดังได้อย่างไร”

ต่อมาในสัปดาห์นั้น ดิฉันอ่านเรื่องจิตกุศลใน 1 โครินธ์ 13 นั่นช่วยให้ดิฉันเข้าใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงพยายามสอนดิฉันให้มีจิตกุศลต่อผู้อื่นแทนที่จะสนใจว่าพวกเขาทำสิ่งปฏิบัติต่อดิฉันอย่างไร ดิฉันรับเอาคุณลักษณะของจิตกุศลที่อยู่ในพระคัมภีร์บทนั้นมาใช้ เมื่อทำเช่นนั้น ดิฉันพบว่าประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนเปลี่ยนไป นี่คือสิ่งล้ำค่าบางอย่างที่ดิฉันเรียนรู้

จิตกุศลตลอดทนนาน

ดิฉันพยายามอดทนมากขึ้นกับคนที่โรงเรียน เด็กหนุ่มคนหนึ่งล้อดิฉันในชั่วโมงพลศึกษา แต่ดิฉันพยายามตอบสนองเจตนาร้ายของเขาด้วยไมตรีจิตและรอยยิ้ม ในที่สุดเขาก็เลิกล้อ ก่อนสิ้นปีนั้น เรากลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน

จิตกุศลไม่อิงฉา

ดิฉันกับพี่สาวอิจฉาพรสวรรค์ของนักเล่นบาสเกตบอลคนหนึ่งในห้องเรียนของเรา และเราเคยใช้วาทะเชือดเฉือนเกี่ยวกับเธอ ดิฉันตัดสินใจเริ่มขึ้นชมยินดีในชัยชนะของเธอแทน ดิฉันเริ่มพัฒนาพรสวรรค์ของตนเช่นกัน เมื่อทำสิ่งเหล่านี้ ดิฉันไม่มีการอิจฉาขึ้นอีกต่อไป และมีความสุขมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

จิตกุศลมีใจปรานี

ดิฉันชื่นชมเด็กสาวคนหนึ่งโนชั้นเรียนเสมอ เพราะเธอเป็นมิตรกับทุกคนไม่ว่าคนเหล่านั้นจะเด่นดังหรือไม่ก็ตาม ดิฉันเริ่มทำตามแบบอย่างของเธอและมองหาโอกาสแสดงน้ำใจต่อผู้อื่น

จิตกุศลไม่หยิ่งผยอง

บางครั้งดิฉันคิดว่าตนเองดีกว่าบางคนเพราะดิฉันดำเนินชีวิตตามมาตรฐานทางศีลธรรมที่สูงกว่า แต่เมื่อนึกถึงพระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทรงอ่อนโยนและทรงรักทุกคน ดิฉันจึงตัดสินใจเปลี่ยนเจตคติของดิฉัน ขณะพยายามอ่อนน้อมถ่อมตนและมีน้ำใจ ผู้คนเริ่มพยายามเป็นเพื่อนกับดิฉัน

จิตกุศลไม่ประพฤติดนไม่สมควร

ดิฉันรักพระเจ้าและมีมาตรฐานสูงทางศีลธรรม ดิฉันตัดสินใจว่าการลดหย่อนมาตรฐานเหล่านี้จะทำให้ดิฉันไม่มีความสุข

จิตกุศลไม่ฉุนเฉียว

ครั้งหนึ่ง ครูคนหนึ่งพูดสิ่งที่ทำร้ายความรู้สึกของดิฉัน แทนที่จะตอบโต้ ดิฉันถามเธอว่าเธอมีเรื่องทุกข์ใจหรือไม่ เธอยอมรับว่ามีและขอโทษดิฉัน คำพูดเหล่านั้นมาจากปัญหาส่วนตัวของเธอและไม่เกี่ยวกับดิฉันเลย

จิตกุศลชื่นชมยินดีในความจริง

สิ่งหนึ่งที่เพื่อน ๆ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายสอนดิฉันคือการนินทาและขยายคำเท็จเป็นความชั่วร้าย ดิฉันพยายามหลีกเลี่ยงการนินทาและเปลี่ยนเรื่องเมื่อมีคนเริ่มพูดสิ่งไม่ดี

จิตกุศลเชื่ออยู่เสมอ หัวงอยู่เสมอ

ดิฉันเริ่มมองเห็นความดีในผู้อื่นและมองโลกในแง่ดี เมื่อดิฉันเปลี่ยนเจตคติเป็นเช่นนี้ คนรอบข้างเริ่มรู้สึกเบิกบานใจ ทำให้พวกเขาต้องการคบหาสมาคมกับดิฉันบ่อยขึ้น

จิตกุศลทรหดอดทนอยู่เสมอ

เมื่อพี่สาวของดิฉันป่วยหนักและไม่สามารถเดินได้ตามปกติ เพื่อนหลายคนทอดทิ้งเธอเพราะเธอเดินตลก ดิฉันเห็นเธอเสียใจมาก และดิฉันตระหนักถึงความสำคัญของการไม่ตีตนออกห่างในยามยาก

จิตกุศลไม่มีวันเสื่อมสูญ

เมื่อดิฉันนำจิตกุศลมาใช้ในความสัมพันธ์ต่าง ๆ ดิฉันมีมิตรภาพที่แน่นแฟ้นจริงใจมากขึ้น ความโดดเดี่ยวหายไป และดิฉันตระหนักว่าความเด่นดังเทียบไม่ได้กับขุมทรัพย์แท้จริงของมิตรภาพและความเคารพอันเกิดจากการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ

ดิฉันขอบพระทัยพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงใช้เวลาสอนนักเรียนมัธยมปีที่ห้าคนหนึ่งให้รู้เคล็ดลับของการได้มิตรภาพอันยั่งยืน ■ ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐออลิงตัน สหรัฐอเมริกา

จิตกุศลเป็นของประทานฝ่ายวิญญาณ

มอรมอนสอนเราให้รู้วิธีพัฒนาจิตกุศล ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ ท่านสามารถศึกษา โมโรไน 7:44-48 เพื่อเรียนรู้วิธี “เปี่ยมด้วยความรักนี้” (โมโรไน 7:48)

มรรดาแห่งพันธสัญญา

ด้วยความเชื่อมั่น ♩ = 48-62

คำร้องโดย มาร์วิน เค. การ์ดเนอร์

ทำนองโดย เวินจา วาย. วอทคินส์

1. พัน - ธ - สัญญา เป็น ดัง คำ มั่น สัญญา ที่ ฉัน กับ พระเจ้า ทำ ร่วม กัน _____ พระ
(2. ให้) เกียรติ พัน ธ สัญญา บัพ ติ - ศ มา ฉัน น้อม รับ พระนาม พระ เย ชู _____ จด

องค์ ทรง รัก และ ประ ทาน พร _____ ฉัน ถ้า ฉัน แน่ แน่ ใน พระ คำ นั้น _____ ฉัน
จำ พระ องค์ รัก ษา พระ บัพ ติ - ญ์ ฉัน จะ เป็น สา นุ ศิษย์ ชื่อ สัตย์ _____ ฉัน

สัญญา จะ รัก ษา พระ บัพ ติ - ญ์ ถ้า ยืน หยัด ใน แสง แห่ง พระ องค์ _____ พระ
ยิน ติ ต่อ พัน ธ สัญญา ล้ำ คำ เมื่อ รับ ส่วน ศีล ระ ลึก ทุก ครา _____ และ

องค์ ทรง สัญญา พร นา นา นิ รันดร ปิ ติ จาก ส - วรรค์ เคียง พระ องค์ ฉัน จะ จำ
สัก วัน นั้น จะ เข้า พระ วิ - หาร และ ทำ พัน ธ สัญญา ศักดิ์ สิทธิ์

© 2014 โดยมาร์วิน เค. การ์ดเนอร์และเวินจา วาย. วอทคินส์ สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
อนุญาตให้ทำสำเนาเพลงนี้ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่โบสถ์ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
ขอให้ระบุหมายเหตุนี้ในสำเนาทุกฉบับ

C G m7 C G m7 C A m D m G7

คำ มั่น พัน ธิ สัญ ญา ดุจ ดัง มรร คา ไป หา พระ ภิ ดา เปื่อง บน

A m D C D7 D m C F C

ฉัน จะ แน่ว แน่ ต่อ พัน ธิ สัญ ญา และ ยึด มั่น มรร คา แห่ง พัน ธิ สัญ ญา ปลอด

1. D m G7 C 2. D m E A m D7

ภัย ใน ความ รัก พระ องค์_____ 2.ให้ ภัย ใน ความ รัก พระ องค์_____ ฉัน

D m C F C D m *slower* G7 C

ยึด มั่น มรร คา แห่ง พัน ธิ สัญ ญา ปลอด ภัย ใน ความ รัก พระ องค์_____

โดย เอ็ลเดอรั
แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง
สมาชิกโครัมอัครสาวก
สิบสองเป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์

เหตุใดเราจึงต้อง เชื่อฟังพระบัญญัติ

เป้าหมายของพระบิดาบนสวรรค์
คือความสุขนิรันดร์ของเรา

เราต้องไม่เลือกรักษาพระบัญญัติ
เฉพาะข้อที่เราคิดว่าสำคัญ

เราควรเชื่อฟังกฎทุกข้อของ
พระเจ้าเป็นเจ้า

พระบัญญัติของพระองค์
เป็นแผนที่ถนนพากลับไป
หาพระองค์

จาก “การเชื่อฟัง
กฎคือเสรีภาพ,”
เลียวโซนา, พ.ศ. 2013,
86-88.

คำตอบจากการประชุมใหญ่

มีอา (ซ้าย) และแอ็บบี

โดย แอ็บบี เอช. อายุ 7 ขวบ, เนแบรสกา
สหรัฐอเมริกา

เมื่อคุณยายทวดเอ็ดเวิร์ดส์สิ้นชีวิต หนูกับมีอาพี่สาวเสียใจมาก ถึงแม่พ่อแม่บอกเราว่าเราจะได้พบคุณยายทวดอีก และจะอยู่เป็นครอบครัวนิรันดร์ แต่เราก็กังวลอยู่ดี

คุณพ่อบอกว่าเราสามารถสวดอ้อนวอนขอให้การประชุมใหญ่สามัญตอบคำถามเราเกี่ยวกับคุณยายทวดเอ็ดเวิร์ดส์ หนูสวดอ้อนวอนขอให้รู้ว่าคุณยายทวดเอ็ดเวิร์ดส์มีความสุขไหม มีอาสวดอ้อนวอนขอให้รู้ว่าคุณยายทวดอยู่กับสามัญและลูกสาวของท่านที่สิ้นชีวิตไปหรือไม่

ในช่วงการประชุมใหญ่ภาคเช้าวันอาทิตย์

เราฟัง และได้ยินศาสดาพยากรณ์ตอบคำถามของเรา! ประธานมอนสันกล่าวว่าเมื่อคนสิ้นชีวิต ก็เหมือนกับพวกเขาเข้าไปในห้องหนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยสมาชิกครอบครัวที่พวกเขารักและสิ้นชีวิตก่อนพวกเขา มีอาจึงรู้ว่าคุณยายทวดเอ็ดเวิร์ดส์อยู่กับสามัญและลูกสาวของท่านแล้ว จากนั้นประธานมอนสันอ่านส่วนหนึ่งจากพระคัมภีร์มอรมอนที่กล่าวว่าวิญญาณของคน

ท่านมีคำถามที่ท่านสามารถสวดอ้อนวอนก่อนการประชุมใหญ่สามัญเดือนหน้าหรือไม่
อย่าลืมฟังคำตอบของท่าน!

ชอบธรรมไปสู่สภาพของความสุข (ดู แอลมา 40:11–12)¹ คุณยายทวดเอ็ดเวิร์ดส์พยายามเลือกสิ่งถูกต้องเสมอ หนูจึงรู้ว่าท่านมีความสุข

หนูกับมีอามีความสุขมากที่รู้ว่าศาสดาพยากรณ์พูดแทนพระเจ้าและพระเจ้าเป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา เราไม่เป็นห่วงคุณยายทวดเอ็ดเวิร์ดส์อีกเลย เรารู้ว่าถ้าเราทำตามแบบอย่างการเลือกที่ถูกต้องของท่าน สักวันเราจะพบท่านอีก ■

อ้างอิง

1. ดู โรมัส เอส. มอนสัน, “การแข่งขันในชีวิต,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2012, 93.

หนังสือ ปก สีเหลือง

โดย แรนดอล ซาลาซาร์ ครีโรกา
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

แรนดอลอาศัยอยู่ในโบลิเวีย เขาชอบไปโรงเรียน และเขาดูแลหนังสือเรียนเป็นอย่างดี หนังสือเล่มโปรดของเขามีปกสีเหลืองและมีภาพวาดน่าสนใจ

วันหนึ่งแรนดอลหาหนังสือ
ปกเหลืองไม่เจอ พ่อแม่ของ
เขาช่วยหา แต่ก็ยังหาไม่พบ

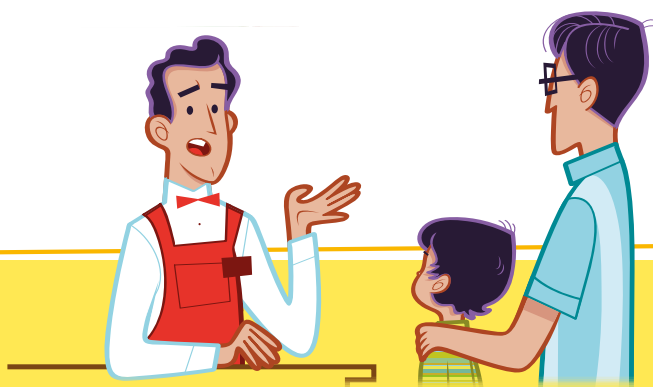

แรนดอลเสียใจมาก “เราสวดอ้อนวอนกันเถอะ” คุณพ่อของแรนดอลบอก “เราจะทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยเรา”

หลังจากสวดอ้อนวอน คุณพ่อของแรนดอลมีความคิดว่า

“ไปคุยกับคุณลุงของคุณกันเถอะ” ท่านบอก “เพื่อลูกของคุณลุงจะใช้หนังสือเล่มเดียวกับลูกและให้ลูกยืม” “นี่จะเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนของเรา” แรนดอลคิด

ครอบครัวของแรนดอลไปที่ร้านของคุณลุง พวกเขาถามเรื่องหนังสือปกสีเหลือง คุณลุงบอกว่าลูกของท่านไม่เคยใช้หนังสือเล่มนี้เลย

แรนดอลสับสน พระบิดาบนสวรรค์จะไม่ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของพวกเขาหรือ

ขณะนั้นมีคนเดินเข้ามาขายหนังสือในร้านของคุณลุงพอดี พวกเขามีหนังสือปกสีเหลือง!

คุณพ่อของแรนดอลซื้อหนังสือเล่มนั้น แรนดอลขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเขา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในโบลิเวีย

สวดในศรัทธา

โดย เจนิซ แคพพ์ เพอร์รี่

ฉันคุกเข่าอ้อนวอนทุกวัน

พูดกับพระบิดาสวรรค์

ผู้ทรงได้ยินและตอบ

เมื่อฉันสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา

ฉันเริ่มต้นทูลว่า “ข้าแต่ พระบิดาสวรรค์”

ขอบพระทัยสำหรับพรที่ประทาน

ฉันมอบน้อมทูลขอสิ่งที่ฉันต้องการ

ในพระนามพระเยซูคริสต์ เอเมน

(Children's Songbook, 14)

เพื่อนทั่วโลก

จากการสัมภาษณ์โดย เอมี เจน เลวิตต์

ชื่อของคุณมีความหมายพิเศษไหม ในเกาหลี ชื่อคนมักจะมีมีความหมายสำคัญ ชื่อของลูกาวัยแปดขวบหมายถึง “แสงสว่าง” พ่อแม่ของเขาเลือกชื่อนี้เพื่อเตือนใจเขาว่าเขาจะมีอนาคตที่สดใสได้ ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ผมชื่อลูกา จากเกาหลีใต้

ผมชอบอยู่ในเกาหลีใต้
เดี๋ยวที่นี่สนุกดีครับ!

*Anyoung,
chingudul!**

*“สวัสดี เพื่อน ๆ” ในภาษาเกาหลี

ผมเป็นลูกคนโต
ของครอบครัว
น้องสาวผมชื่อ
เอริกา

ภาพประกอบโดย แบรด เพียร์

ผมชอบอ่านหนังสือ ผมสามารถอ่าน
เขียน และพูดได้ทั้งภาษาเกาหลีและ
ภาษาอังกฤษ

ผมไปโรงเรียนตั้งแต่ 8:30 น. ถึง
14:30 น. จากนั้นผมไปเรียนพิเศษ
หลังเลิกเรียนที่ อีค-วัน ผมเรียนเปียโน
และศิลปะด้วย

ฉันชอบมองดู
พระวิหาร!

ผมชอบฟุตบอล ผมเตะบอล
ที่สนามในร่มตลอดทั้งปี

ผมเป็นพลเมืองของทั้งสหรัฐอเมริกาและ
เกาหลีใต้ ผมจึงเข้าร่วมโปรแกรม
ลูกเสืออเมริกาที่โบสถ์

ซูซ็อก เป็นวันหยุด
ใหญ่ที่สุดวันหนึ่งของ
เรา เป็นวันฉลองการ
เก็บเกี่ยว—หรือวัน
ขอบคุณพระเจ้าใน
เกาหลีนั่นเอง

พร้อมออกเดินทาง!

กระเป๋าของลูกาเต็มไปด้วย
สิ่งของบางอย่างที่เขาชอบ
มาก คุณจะหยิบของชิ้นไหน
ใส่กระเป๋าของคุณ

หน้านี้ของหนู

แบ่งปันพระกิตติคุณ

ที่โรงเรียนผมแบ่งปันพระกิตติคุณกับครูและเพื่อนร่วมชั้น ผมให้ครูดูเสียบไฮนา และเล่าเรื่องราวจากพระคัมภีร์มอรมอน ผมรู้ว่าถึงแม้จะไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร แต่พวกเขาสามารถรู้จักพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ได้มากขึ้น อีกทั้งช่วยให้ผมนึกถึงพระเยซูคริสต์เช่นกัน นั่นช่วยให้ผมมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระองค์ พระกิตติคุณของพระองค์ และพระคัมภีร์มอรมอน

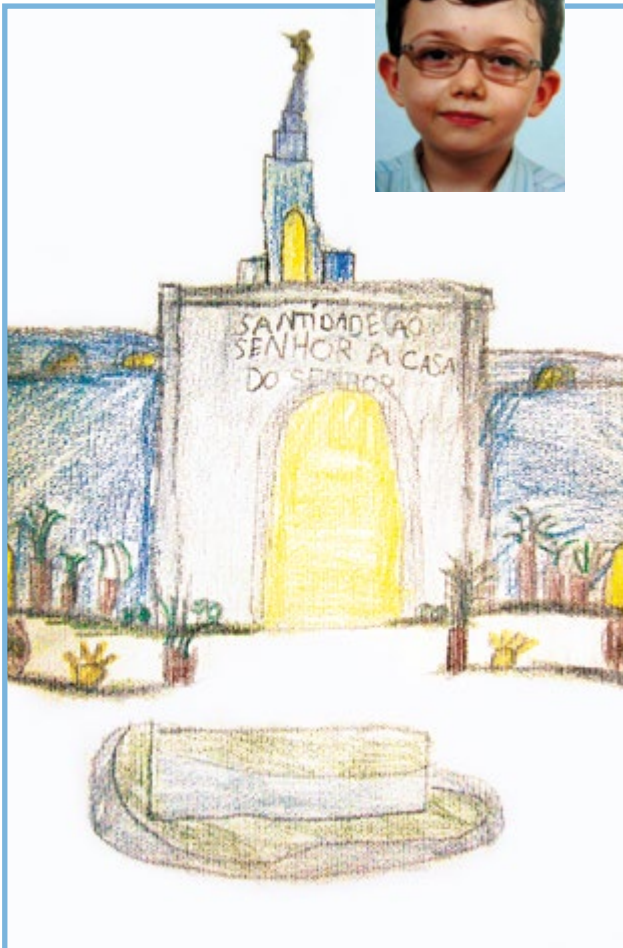
อิสมาเอล พี. อายุ 9 ขวบ, อาร์เจนตินา

ฉันชอบมองดูพระวิหาร, โดย ไอรี เอ.
อายุ 7 ขวบ, รัฐจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา

เอ็นโซ วี. อายุ 6 ขวบ, บราซิล

ผมรู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงสร้างโลก
แสนสุขให้ผมกับพวกคุณ!
ปรินซ์ แฮมฟรีย์ บี. อายุ 5 ขวบ,
ฟิลิปปินส์

พระผู้เป็นเจ้า พระบิดานิรันดร์ ทรงพระชนม์และทรงรักเรา

ขอให้เราตระหนักว่าพระองค์เต็มพระทัยเข้ามาใกล้เรา
เพียงใด เต็มพระทัยออกไปไกลเพียงใดเพื่อช่วยเรา
และทรงรักเรามากเพียงใด

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

จาก “จนกว่าจะพบกันอีก,”
เลียวไฮนา, พ.ศ. 2014, 115.

การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เป็นพรแก่ครอบครัวของฉัน

พระบิดาบนสวรรค์ประทานพระอะไรแก่ท่านบ้าง พรบางอย่างมองเห็นง่าย เช่น โลกสวยงามที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสร้างและน้องชายหรือน้องสาวคนใหม่ในครอบครัว แต่บางครั้งท่านต้องเอาใจใส่จึงจะสังเกตเห็นพรของพระบิดาบนสวรรค์ ในเรื่องนี้เกี่ยวกับนีไฟ จงดูว่าท่านจะหาพรที่นีไฟกับครอบครัวได้รับจากการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเจอหรือไม่ (อ่านเรื่องนี้ได้ใน 2 นีไฟ 5 เช่นกัน)

พระเจ้าทรงเตือนนีไฟให้พาผู้คนเข้าไปในแดนทूरกันดารเพื่อไม่ให้ชาวเลมันทำร้ายพวกเขา นีไฟเชื่อฟัง เขารวบรวมครอบครัวและทุกคนที่เชื่อในพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาเดินทางไปในแดนทूरกันดารเป็นเวลาหลายวัน ในที่สุดก็ตั้งค่ายและออกไปทำงาน พวกเขาหว่านเมล็ด และพืชผลเจริญงอกงาม

พวกเขาเลี้ยงสัตว์มากมาย สร้างอาคารและพระวิหารเพื่อจะใช้นั้สการพระผู้เป็นเจ้า นีไฟสอนผู้คนจากพระคัมภีร์ และพวกเขารักษาพระบัญญัติ

นีไฟเขียนว่าผู้คนของเขา “มีชีวิ้อยู่ตามทางแห่งความสุข” (2 นีไฟ 5:27) นั่นหมายความว่าพวกเขามีชีวิตในลักษณะที่ช่วยให้พวกเขามีความสุข เมื่อเรดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เราได้รับพรที่จะช่วยให้เรามีความสุข ■

พระคัมภีร์

หลักแห่งความเชื่อข้อ 13

แนวคิดสำหรับการ พูดคุยในครอบครัว

ครอบครัวท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อ
“มีชีวิ้อยู่ตามทางแห่งความสุข”

ตามล่าหาพร

จงเป็นนักสืบหาพร! ตั้งใจมองดูรอยเท้าให้ดีๆ และหาเท้าซ้ายกับเท้าขวาที่อยู่คู่กัน รอยเท้าข้างซ้ายคือสิ่งที่เราทำได้เพื่อดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ รอยเท้าข้างขวาคือพรที่มาจากการทำสิ่งเหล่านั้น เมื่อเราทำตามสิ่งที่รอยเท้าบอก เราจะอยู่บนเส้นทางกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์

มาเยนดี 3:10

คพ. 20:77, 79

สำนึกคุณ

62:57

รับใช้

PW. 82:10

ข้อสุดท้าย

Q.W. 59:15-16

เป็นแบบอย่างที่ดี

สวดอันวอน

อานันท์ ปันยารชุน

มัทธิว 6:14

ยอห์น 13:15-17

97.8 W.

เชือกฟาง

รับศีลระลึก

ಗೌರವಾನ್ವಿತರೇ,

ดพ. 24:7

၂။ ပျံ့လှ ၃၂:၃

ฮัมเพลงสวด

โดย โอลิเวีย โครีย์ แรนดัลล์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

เอชีชอบร้องเพลง การร้องเพลงปฐมนิเทศทำให้เธอมีความสุข เธอรู้ว่าพระเยซู
ทรงชอบฟังเธอร้องเพลง

วันหนึ่งคุณพ่อคุณแม่กำลัง
ร้องเพลงสวดในการประชุม
ศิษระเล็ก เอชีอยากร้องด้วย
แต่เธอไม่รู้จักเนื้อร้อง

“ทำไมลูกเศร้าจัง” คุณแม่
ถามเอตี
“หนูไม่รู้จักระวังคะ”
เอตีบอก

“แม่นึกออกแล้ว” คุณแม่บอก “อาทิตย์หน้าเมื่อเราร้องเพลง หนูฮัมตามก็ได้จ้ะ”
เอตีรู้สึกดีขึ้นมาก เธอชอบฮัมเพลง

สัปดาห์ต่อมาเอซีฮัมเพลงขณะคุณพ่อคุณแม่ร้องเพลงสวด เอซีรู้สึกมีความสุข เธอรู้ว่าพระเยซูทรงชอบฟังเธอฮัมเพลง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ดอกไม้โปรดของคุณยาย

โดย คาเรน นิโคเลเซ็น แบ็กซ์เตอร์

ฉันชอบเด็ดดอกไม้ในแปลงดอกไม้ของคุณยาย
ดอกไม้สีสวยมาก—มีทั้งสีฟ้า สีม่วง สีชมพู และสีแดง
คุณยายหอมแก้มฉันและบอกพลาตดบแก้มฉันเบา ๆ ว่า
“หนูเป็นดอกไม้หอมที่สุดเท่าที่ยายเคยเห็นมา!”

โดย เอ็ดเดอร์เลอแกรนด์
ริชาร์ดส์ (1886–1983)
แห่งโคเวิร์ธคริสตาสวาก
ลิปสลอง

เด็กชายที่ไม่ ธรรมดา

ข้าพเจ้าได้รับจดหมายจากผู้สอนศาสนาคนหนึ่ง
ในแคลิฟอร์เนีย เขาบอกว่าชมรมสตรีแห่งหนึ่ง
จัดเลี้ยงอาหารกลางวันที่โรงแรม สตรีที่รับผิดชอบ
งานนี้วางจานพิเศษบนโต๊ะเกินมาหนึ่งใบและพูดว่า
“เมื่อทหารคนต่อไปผ่านมา เราจะเชิญเขาให้นั่งตรง
จานนี้” บังเอิญว่าเขาคนนั้นเป็นเด็กหนุ่มมอรมอน
เมื่อพวกเขาส่งกาแฟให้ทุกคน เขาไม่เคยกาแฟ
ท่านเห็นไหมว่าง่ายเพียงใดที่เด็กหนุ่มคนนี้จะพูดว่า
“โอ้ ดื่มเลย แม่ไม่อยู่นี่นา พ่อก็ไม่อยู่ อธิการก็ไม่อยู่
ผมเป็นผู้ชายคนเดียวท่ามกลางสตรีเหล่านี้ กาแฟ
ถ้วยเดียวไม่เป็นไรหรอก”

แต่เขาต้องแสดงออกถึงการสรรเสริญพระเจ้า
ผู้ทรงเรียกเขาออกจากความมืดเข้าสู่แสงสว่างอันน่า
อัศจรรย์ และเขาจะไม่แตะต้องกาแฟ พวกเธอเสนอ
ให้เขาดื่มน้ำชา และเขาไม่ต้องการ จากนั้นพวกเธอ
ก็ต้องการรู้ทุกเรื่องเกี่ยวกับเขา เป็นการเปิดประตูให้
เขาเล่าให้ฟังว่าเขาได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างไร เมื่อ
รับประทานอาหารเสร็จแล้ว พวกเธอจุดบุหรี่ และส่ง
ให้ทุกคน แน่แน่นอนว่าทหารหนุ่มคนนั้นปฏิเสธ สตรี
คนหนึ่งตัดสินใจตรงนั้นว่า “ถ้าเอ็ดเดอร์มอรมอนแหวะ
ที่บ้านฉัน ฉันจะให้พวกเขาเข้าบ้าน ฉันอยากรู้มาก
ขึ้นเกี่ยวกับคนที่สามารถเลี้ยงเด็กหนุ่มได้เหมือนเด็ก
หนุ่มคนนั้นที่นั่งร่วมโต๊ะกับเราวันนี้”

เด็กหนุ่มมอรมอนอีกคนถูกส่งไปโรงเรียนฝึกเจ้า
หน้าที่ทหารทางตะวันออก ผู้บัญชาการคนใหม่เข้า
มาในค่าย และมีการจัดงานเลี้ยงต้อนรับเขา ข้า

“ทำไมคุณดื่มนม
อวยพรผม”

งานทุกงานมีแก้วค็อกเทลวางอยู่ เมื่อได้เวลา ทหาร
ฝึกทุกคนลุกขึ้นยืนพร้อมแก้วค็อกเทลเพื่อดื่มอวยพร
ผู้บัญชาการที่กำลังเข้ามา ทุกคนยกแก้วค็อกเทลขึ้น
มาดื่มอวยพรเพื่อต้อนรับเจ้าหน้าที่คนใหม่ ทุกคนยก
เว้นเด็กหนุ่มคนนั้น เขายกแก้วนมขึ้นดื่ม

ผู้บัญชาการเห็นพอดี เขาเดินตรงมาหาเด็กหนุ่ม
คนนั้นหลังช่วงบันเทิงจบลงและพูดว่า “ทำไมคุณดื่ม
นมอวยพรผม”

“ผู้บัญชาการครับ” เขาตอบ “ผมไม่เคยแตะของ
มันมานานก่อนในชีวิต ผมไม่ต้องการแตะของพวก
นั้น คุณพ่อคุณแม่คงไม่ต้องการให้ผมแตะของพวก
นั้น และผมคิดว่าท่านคงไม่ต้องการให้ผมแตะของ
พวกนั้นเช่นกัน แต่ผมต้องการดื่มอวยพรท่าน ผม
จึงคิดว่าท่านน่าจะพอใจถ้าผมดื่มอวยพรท่านด้วย
เครื่องดื่มที่ผมคุ้นเคย”

ผู้บัญชาการพูดว่า “คุณไปรายงานตัวที่กองบัญชา
การตอนเช้านะ” และบอกเวลาที่เขาต้องไป

ผมคิดว่าเด็กหนุ่มคนนั้นคงนอนไม่หลับทั้งคืน แต่
เมื่อเขาเข้าไปในกองบัญชาการของผู้บัญชาการเช้า
วันรุ่งขึ้น ผู้บัญชาการมอบหมายให้เขามาทำงาน
หน่วยเดียวกันพร้อมด้วยคำอธิบายว่า “ผมต้องการ
ให้ตัวผมแวดล้อมไปด้วยคนที่กล้าทำสิ่งที่พวกเขา
คิดว่าถูกต้องไม่ว่าคนอื่นจะคิดอย่างไร”

นั่นไม่ใช่หรรษาหรือ! เขาเป็นเด็กหนุ่มที่ไม่
ธรรมดาไม่ใช่หรือ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านทุกคนจะเป็น
คนไม่ธรรมดา ข้าพเจ้าหวังว่าหากท่านอยู่ในสถาน
การณ์คล้ายกันนั้นท่านจะตัดสินใจได้ถูกต้อง ■

จาก “Stories from the General Authorities: An Uncommon
People,” New Era, ก.พ. 1974, 28–29.

ข้อคิด

ฉันจะพบความหวังได้ที่ใด

“มีหลายครั้งที่เราทุกคนอยากรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ จะดีขึ้น ... ข้าพเจ้าประกาศว่านี่คือสิ่งที่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มอบให้เรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามจำเป็น ในนั้น *มี* ความช่วยเหลือ ในนั้น *มี* ความสุข ...อย่าหยุด จงเดินต่อไป พยายามต่อไป ...ทุกอย่างจะลงเอยด้วยดีในบั้นปลาย จงวางใจพระผู้เป็นเจ้าและเชื่อในสิ่งดี ๆ ที่จะเกิดขึ้น ...พรบางอย่างมาเร็ว บางอย่างมาช้า และบางอย่างไม่มาจนกว่าจะอยู่ในสวรรค์ แต่สำหรับผู้ที่น่าอับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ *พระเจ้ามา*”

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

พี่น้องสตรี ใน พันธสัญญา

สตรีทุกคนมีพี่น้องในพระกิตติคุณไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ช่วงอายุใด หรือสถานการณ์ในชีวิตเป็นอย่างไร

น. 42

สำหรับเยาวชน

น. 50

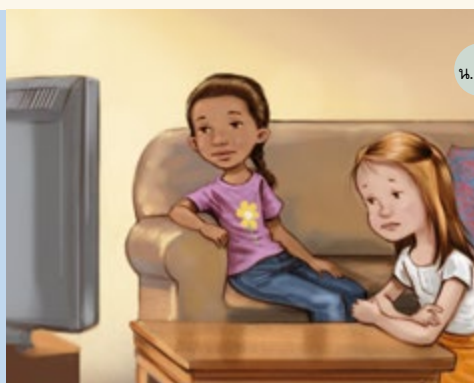
วิธี เรียน ให้ รู้จริง

การศึกษาหาความรู้เป็นมากกว่าการได้เกรดดีหรือเรียนจบ

สำหรับเด็ก

คำตอบจาก การประชุมใหญ่

คุณยายทวดมีความสุขไหม คุณพ่อบอกว่า
หนูจะได้รับคำตอบในระหว่างการประชุมใหญ่
สามัญ

น. 67

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย